

ΣΜΙΛΕΥΟΝΤΑΣ

ΤΟ ΧΡΟΝΟ

ΕΝΑ ΜΩΣΑΪΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟΤΗΤΩΝ ΣΤΗ ΔΙΕΠΑΦΗ ΠΟΛΗΣ-ΛΑΤΟΜΕΙΟΥ
| ΠΡΩΗΝ ΛΑΤΟΜΕΙΑ ΛΑΤΟ-ΚΕΚΡΩΨ

時

間

Τσίτσου-Καμπελή Νεφέλη
Επιβλέπων καθηγητής: Τζομπανάκης Α.

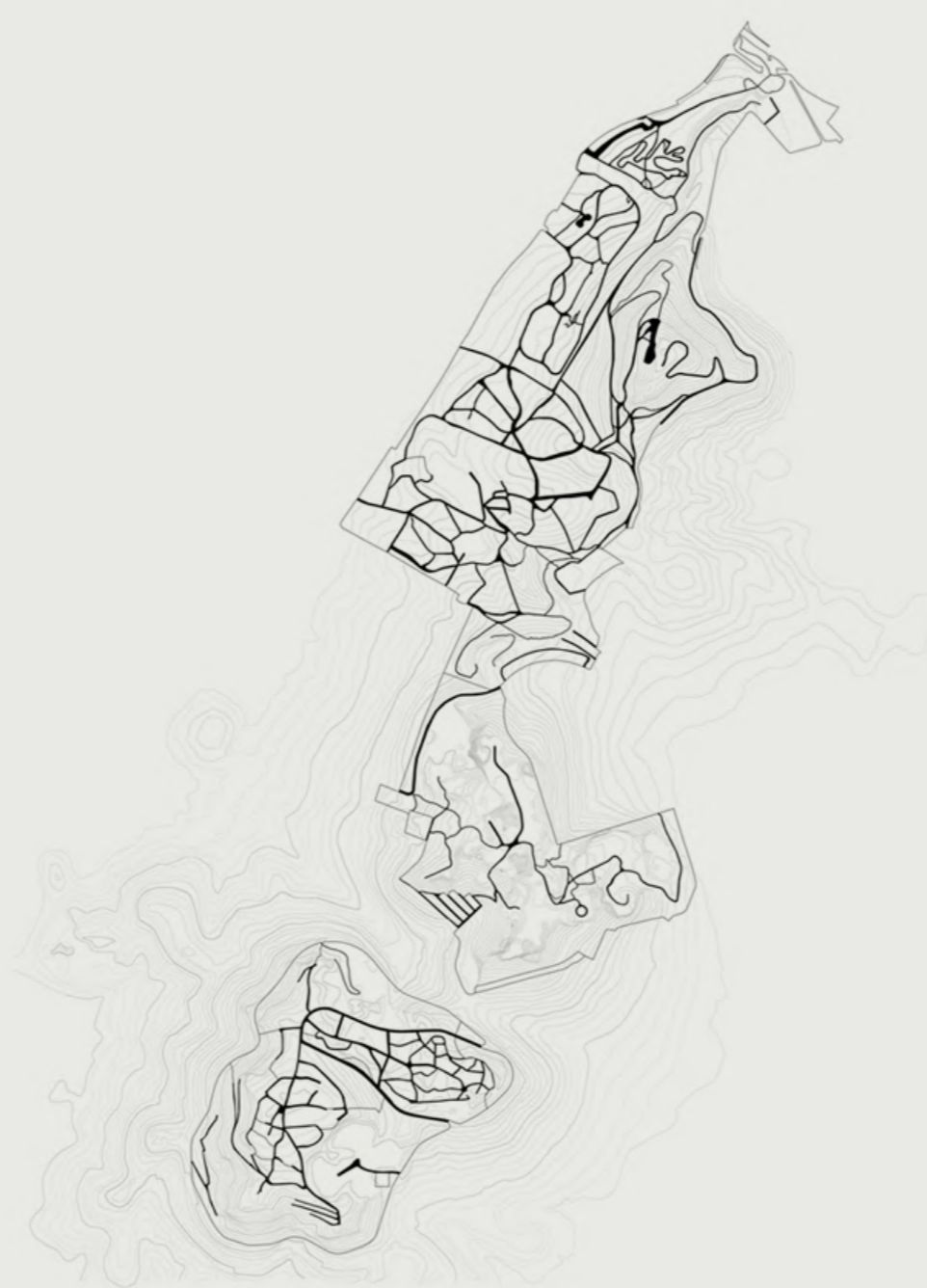

Πεδίο μελέτης της παρούσας διπλωματικής εργασίας αποτελούν τα πρώην Λατομεία ΛΑΤΟ-ΚΕΚΡΩΨ, που εντοπίζονται κεντρικά της λοφοσειράς των Τουρκοβουνίων και αποτελούν φυσικό όριο μεταξύ των δήμων Γαλασίου-Ψυχικού του νομού Αττικής.

Το κατακερματισμένο φυσικό ανάγλυφο, σε συνδυασμό με την επέκταση του πολεοδομικού ιστού δημιουργούν μια συνθήκη μετεωρισμού, με τα όρια μεταξύ ανθρωπογενούς-φυσικού να αλλοιώνονται στην εικόνα ενός υπολειμματικού τοπίου. Στο βίωμα του συγκεκριμένου τόπου πλέκονται πολλές διαδοχικές χωρικές, αλλά και χρονικές τομές, οι οποίες μετατρέπονται σε εργαλείο σχεδιασμού με σκοπό να αναιρεθεί ο δύσβατος χαρακτήρας του και να δημιουργηθούν νέες αρθρώσεις μεταξύ πόλης-τοπίου.

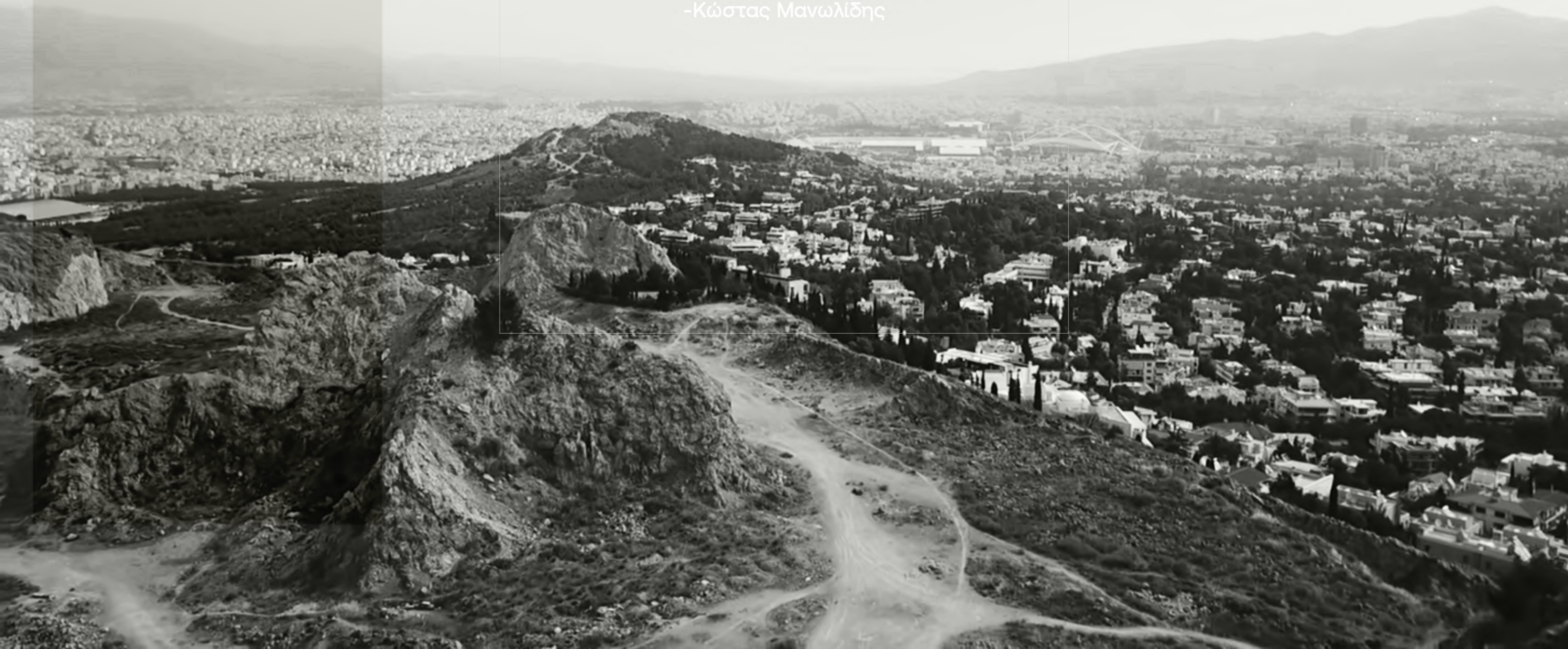
Οι μεγάλοι ασβεστολιθικοί όγκοι, οι ανοιχτές εκσκαφές, τα πρηνή αποθέσεων άγονων υλικών και τα μονοπάτια ξεδιπλώνονται στην περιήγηση ενός έτερου χρόνου. Το τοπίο αυτό συμπληρώνουν η ελάχιστη βλάστηση που έχει διατηρηθεί, σε συνδυασμό με τα εγκαταλελειμμένα βιομηχανικά κελύφη.

Τίθεται λοιπόν υπό διαπραγμάτευση η ανάκτηση του λατομείου από το σώμα της πόλης, ξετυλίγοντας το αόρατο νήμα ενός ποιητικού χρόνου, σε δύο διακριτές ενότητες, που ενοποιούνται από νέες εγγραφές μονοπατιών και πρασίνου. Ταυτόχρονα, επιχειρείται η ανάδειξη του βιομηχανικού χαρακτήρα του μέσα από τη δημιουργία ενός πολιτιστικού ιστού, που αναπτύσσεται στη διαλεκτική μεταξύ νέων και υφιστάμενων κτιριακών δομών, ενώ μέσα από την εκσκαφή αναδύεται το κρυμμένο εδαφικό κείμενο της αττικής γης.

Μπορεί η βαναυσότητα των τεχνικών έργων προς το τοπίο να είναι καταστροφική και σίγουρα, ένα νταμάρι μπορεί να χάσει σαν ένα διαρκές φάλτσο στη μελωδική ανάπτυξη της τοπογραφίας. Όμως, η πρόσκαιρη θέα του ανοιγμένου υπεδάφους δεν είναι για καταφρόνια. Ίσως μας ξεβολουεί και με προσοδοφόρους τρόπους. Έχει τη δυνατότητα να εκτροχιάσει το ανέμελο γλίστημα του ματιού πάνω στην επιφάνεια του τοπίου και ν' αναστείλει για λίγο την εξουσία της εικόνας. Τότε, το βλέμμα αναγκάζεται να αφήσει κατα μέρος τους κώδικες που φιλτράρουν και ιεραρχούν τα όσα βλέπει. Τους ξεχνά προσωρινά για να βυθιστεί στο κάλεσμα της ύλης. Σαν να επαναπατρίζεται σε μια ενδοχώρα αδιαμόρφωτη ακόμα από διακανονισμούς της όρασης και απο εξιδανικεύσεις».

-Κώστας Μανωλίδης

Ιστορική εξέλιξη περιοχής μελέτης

Τα Τουρκοβούνια αναφέρονται για πρώτη φορά με το όνομα «Αγχεσμός» στα Αττικά του Παισανία, ως ένα βουνό γεμάτο με φυσικούς κινδύνους. Το βουνό αφού διατήρησε το αρχαίο του όνομα μέχρι τον 3ο - 5ο αιώνα μ.Χ, μετονομάστηκε αργότερα σε Λυκοβούνια. Η ονομασία αυτή συσχετίστηκε είτε με τους λύκους της περιοχής, είτε με την αρχαία λέξη "λύκη" που σημαίνει φώς και παλαιότερα συνδέθηκε με τον θεό του φωτός "Λύκειο Απόλλωνα". Τον 15ο αιώνα δόθηκε στην περιοχή η σημερινή της ονομασία Τουρκοβούνια, καθώς αποτέλεσε οχυρό των Τούρκων.

Τα πρώτα νταμάρια κάνουν την εμφάνισή τους στα τέλη του 19ου αιώνα, ενώ το 1910 δημιουργείται το πρώτο ασβεστοκάμινο στο Γαλάτσι. Έτσι, δημιουργείται σταδιακά ο πρώτος οργανωμένος εργατικός οικισμός στην περιοχή του Γαλατσιού, η οποία αναπτύσσεται με ιδιαίτερα γρήγορους ρυθμούς.

Τα λατομεία ΚΕΚΡΩΨ και ΛΑΤΟ που λειτούργησαν στην περιοχή, ξεκινώντας την εξορυκτική τους δραστηριότητα από το 1937 με την εταιρεία ΚΕΚΡΩΨ και στη συνέχεια με την ΛΑΤΟ το 1949, η οποία επέκτεινε τις εργασίες στο Δήμο Γαλατσιού. Στο βορειοδυτικό τμήμα της έκτασης του λατομείου πραγματοποιήθηκε και η παραγωγή έτοιμου σκυροδέματος, που διήρκεσε μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1990. Παράλληλα με την επέκταση του λατομείου εξαπλώθηκε και η οικοδομική δραστηριότητα της περιοχής, φτάνοντας σήμερα να συνορεύουν. Η έντονη ανθρωπογενής δραστηριότητα στο υφιστάμενο τοπίο, με το τέλος της λειτουργίας των λατομικών επιχειρήσεων το 1976, άφησε πίσω ένα έντονα αλλοιωμένο τοπίο.

Όπως αποτυπώνεται και σε παλαιότερες αεροφωτογραφίες της περιοχής, η τοπογραφία του εδάφους πριν τη διάνοξη των εκσκαφών και την εναπόθεση των αδρανών ήταν ομοιόμορφη. Ο ενιαίος όγκος κατακερματίστηκε, μεταβάλλοντας την τοπογραφία του εδάφους. Το ανάγλυφο της περιοχής σήμερα, μέσα από τις εργασίες της λατόμευσης και τις φυσικές μεταβολές στο πέρασμα του χρόνου αποτελείται από ένα σύνολο κολοτήτων και έντονων εξάρσεων οι οποίες φτάνουν σε ύψος έως και τα 54 μέτρα.

Ιστορική εξέλιξη ευρύτερης περιοχής

Η ασβεστοκάμιнос επί της οδού Λατώ πρόκειται για το μοναδικό κέλυφος του πρώην Λατομείου, που έχει χαρακτηριστεί ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο, ενώ είναι και το μοναδικό που έχει διασωθεί στην περιοχή από τα 30 καμίνα ίδιου τύπου.

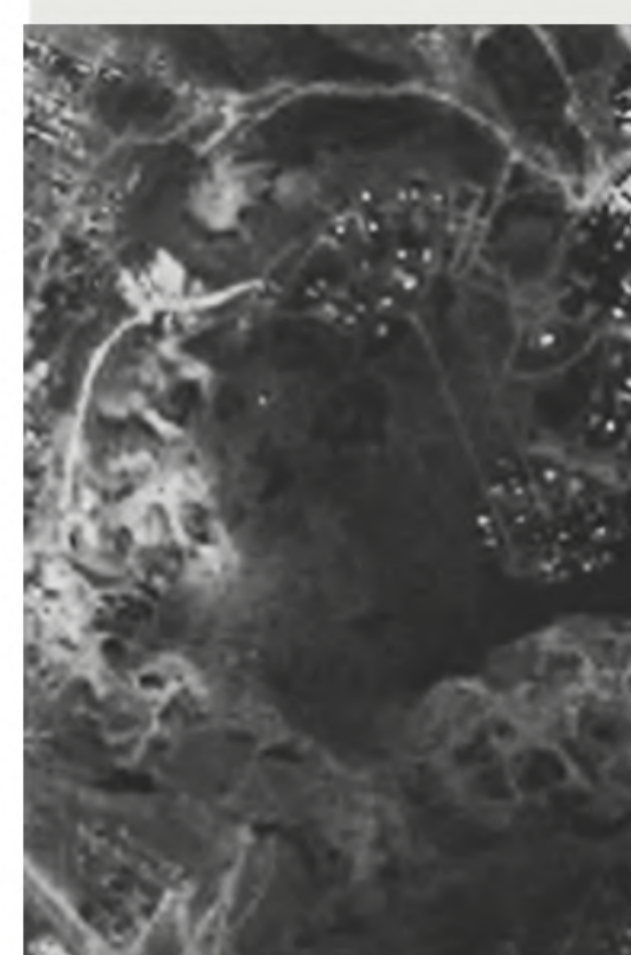
Η συγκεκριμένη ασβεστοκάμιнос χτίστηκε το 1946, από εργάτες που δούλευαν στα προαναφερθέντα καμίνα. Πρόκειται για μια παλιά τεχνολογία, με πιο απλή λειτουργία από τα καμίνα τύπου Hoffman. Στη γλώσσα των εργατών ονομάζεται "Πάτα-τράβα" και είναι ιταλικής προέλευσης.

1937

1953

1962

1973

1983

1945-1960

2007-2009

2010-2011

2015-2016

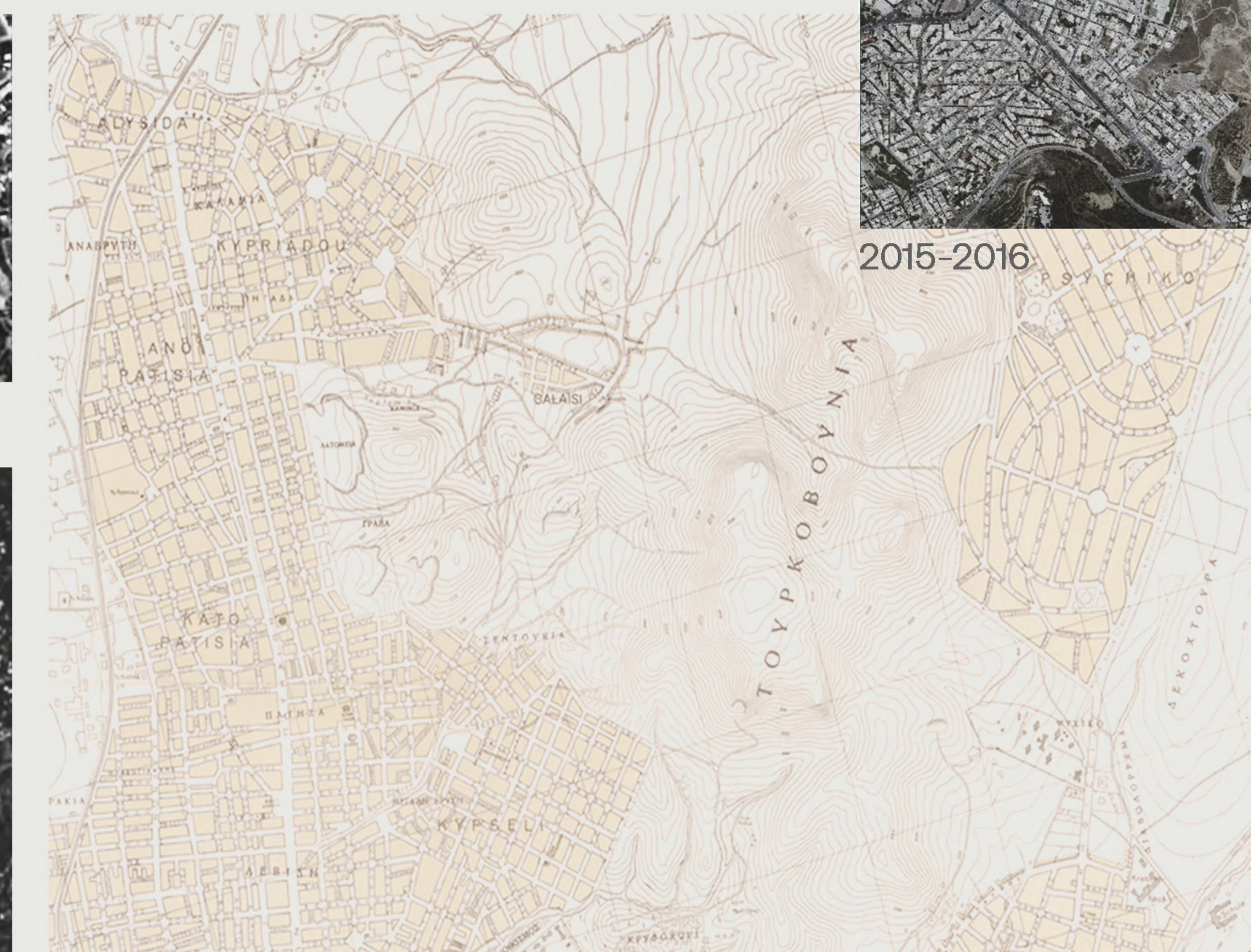

Δομημένο - Αδόμητο

Περιοχή μελέτης

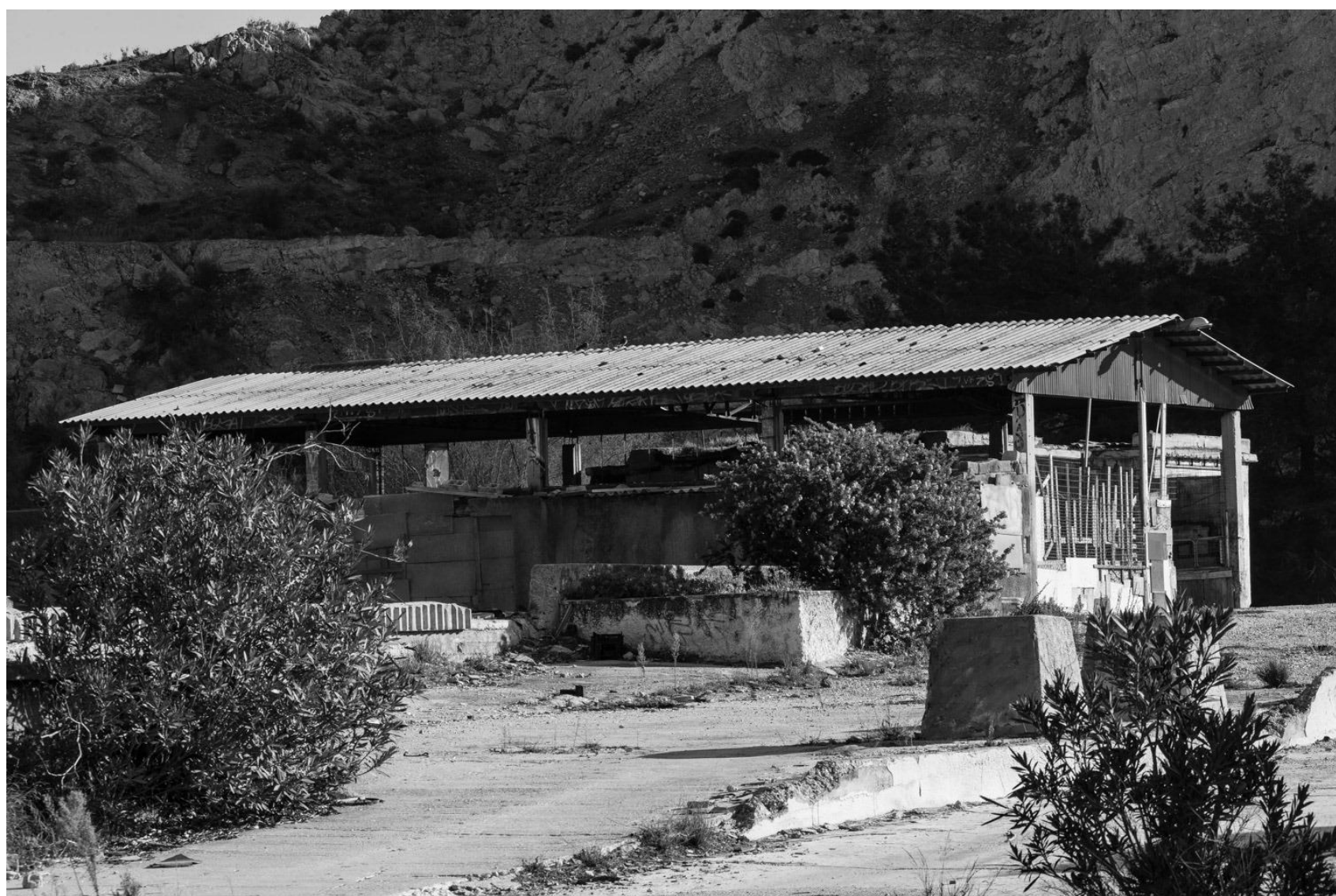
Γερμανικός χάρτης του 1940 Αθήνας-Γαλατσιού

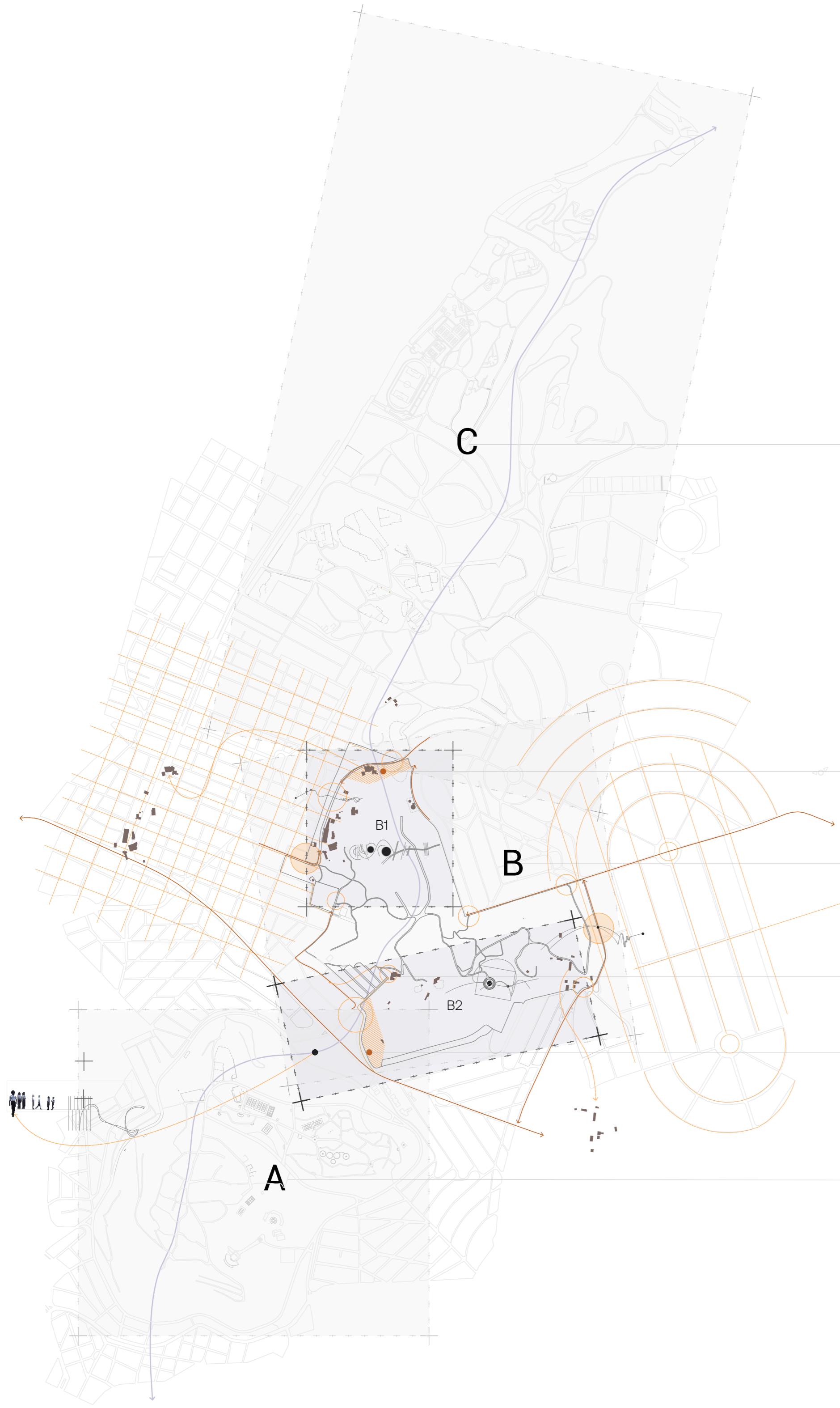
Γερμανικός χάρτης του 1940 Αθήνας-Γαλατσιού

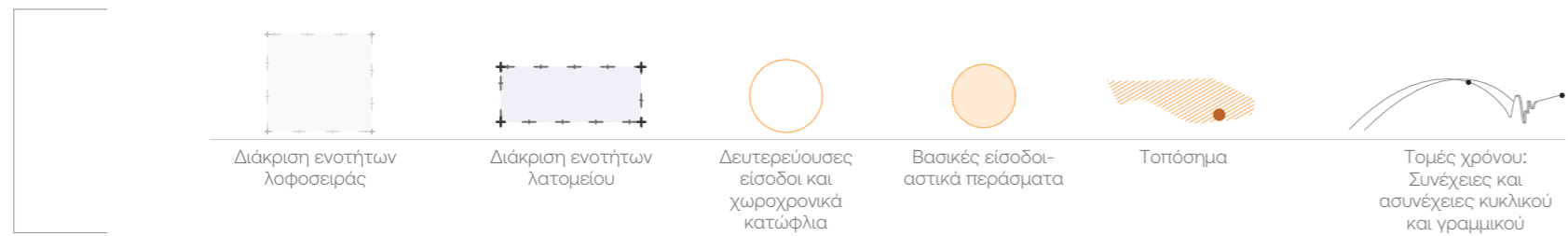

ΓΕΝΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Λοφοσέρα Τουρκοβουνών- λόφος Φιλοθέης

Ασβεστοκόμμος επί της οδού Λαττώ, χαρακτηριστική διατηρητέο ιστορικό κτίριο το έτος 1999

Λοφοσέρα Τουρκοβουνών- Πρώην Λατομείο ΚΕΚΡΣΦ-ΛΑΤΩ

Κτιριακό απόθεμα λατομείου - κτίριο πυκνωτής

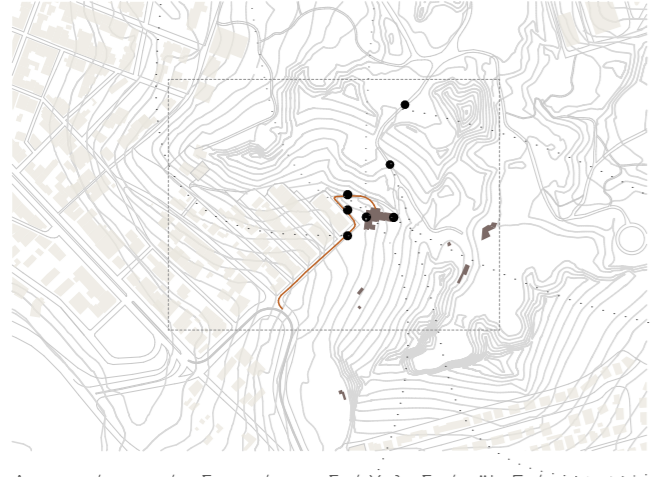
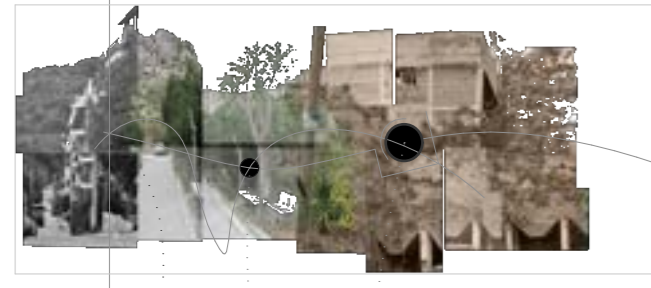
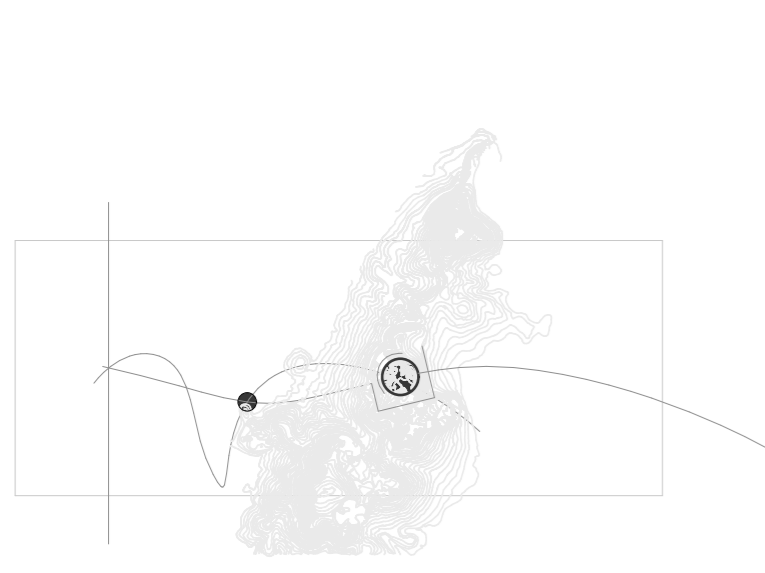
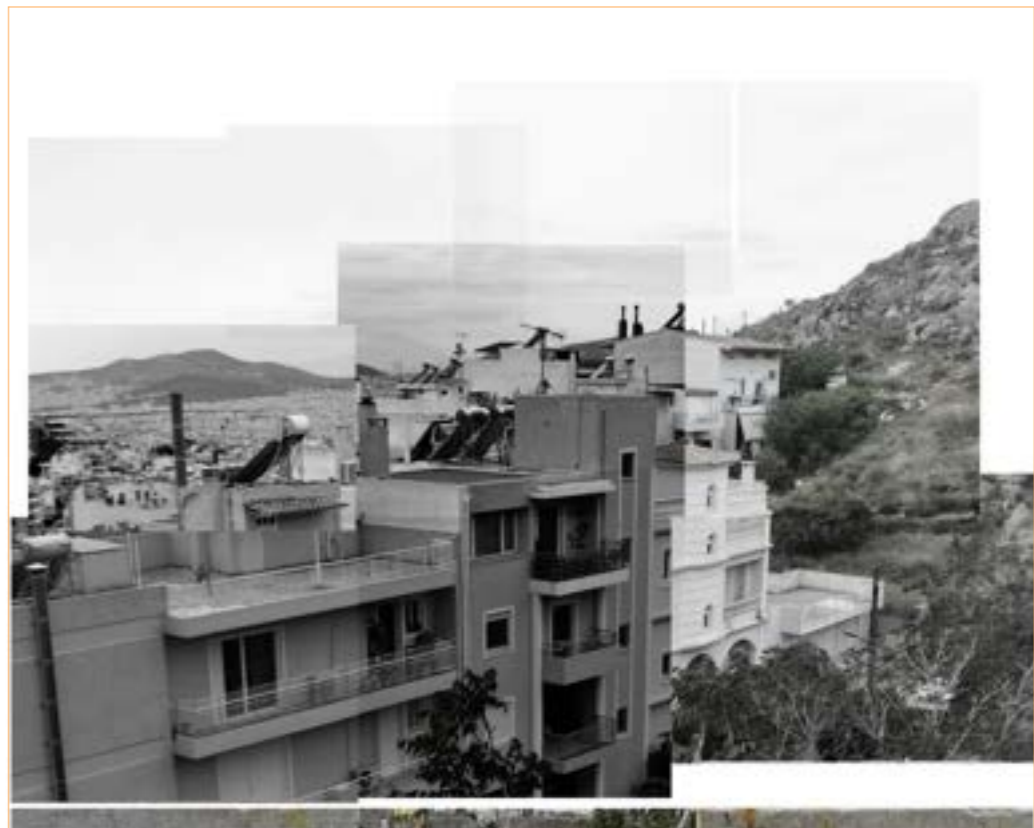
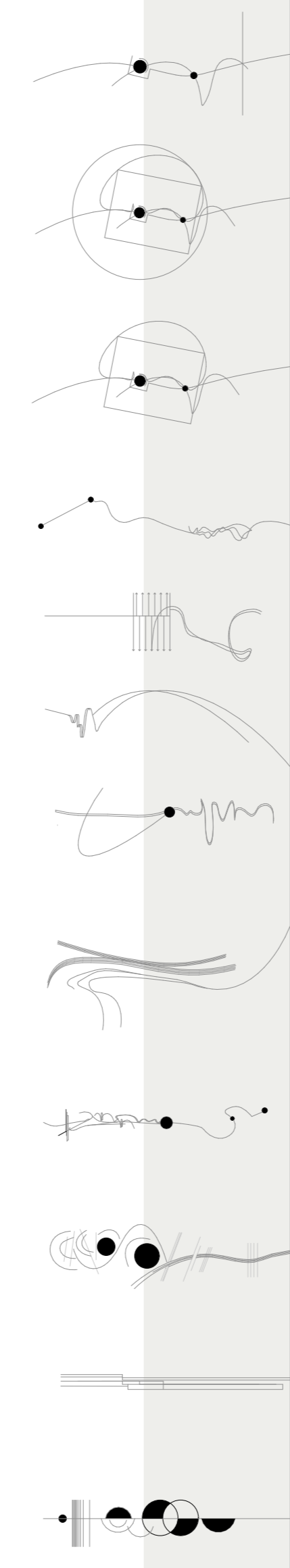
Ομαδικός τάφος 45 πατριωτών στρατιωτών από των Γερμανών στις 29 Σεπτεμβρίου 1944

Λοφοσέρα Τουρκοβουνών- λόφος Αττικού άλσους

Διαγράμματα απεικόνισης των πολλαπλών χρονιστήτων που εμφανίζονται καθ'Ηλη την αφηγηματική διαδρομή εντός και εκτός του λατομείου.

Το δίπλο γραμμικό-κυκλικό χρόνο εκφράζει κατά μια έννοια την αντίφαση μεταξύ του ταχικού χρόνου της πόλης και του ποιητικού χρόνου της σωθής που εντοπίζεται στη φύση του λατομείου.

Χρονικές μεταβάσεις, αλληλεπικαλύψεις διαφορετικών χρονιστήτων και χρονικές συμπεκνώσεις υφάνουν μια πρωτόγνωρη χωροχρονική αφήγηση.

Καθώς εισάγεται κανείς στο χώρο του λατομείου, μέσα από τις εισόδους που ξεπροβάλλουν σχεδόν υπαινικτικά στο διάτρητο αστικό πλέγμα που το περιβάλλει αντικρίζει μια συνεχή αλληλουχία διαφορετικών χωρικών και χρονικών ποιημάτων.

Προσεγγίζοντας τα σωθικά του λατομείου οι πορείες που σχηματίζονται από τα ίχνη των υφιστάμενων μονοπατιών διακλαδίζονται διαρκώς, προσδίδοντας μια λαβυρινθώδη αίσθηση στο τοπίο.

Οι στενωπώ και οι διευρύνσεις των μονοπατιών δημιουργούν αλληπάλγητα οπτικά κάδρα, άλλοτε εσωτερικά του λατομείου και άλλοτε προς την πόλη. Οι διαδρομές αυτές σαν χρονικές ατραπιοί=εισάγουν τον περιπατητή σταδιακά σε έναν έτερο χρόνο, έναν χρόνο ποιητικό?Κ

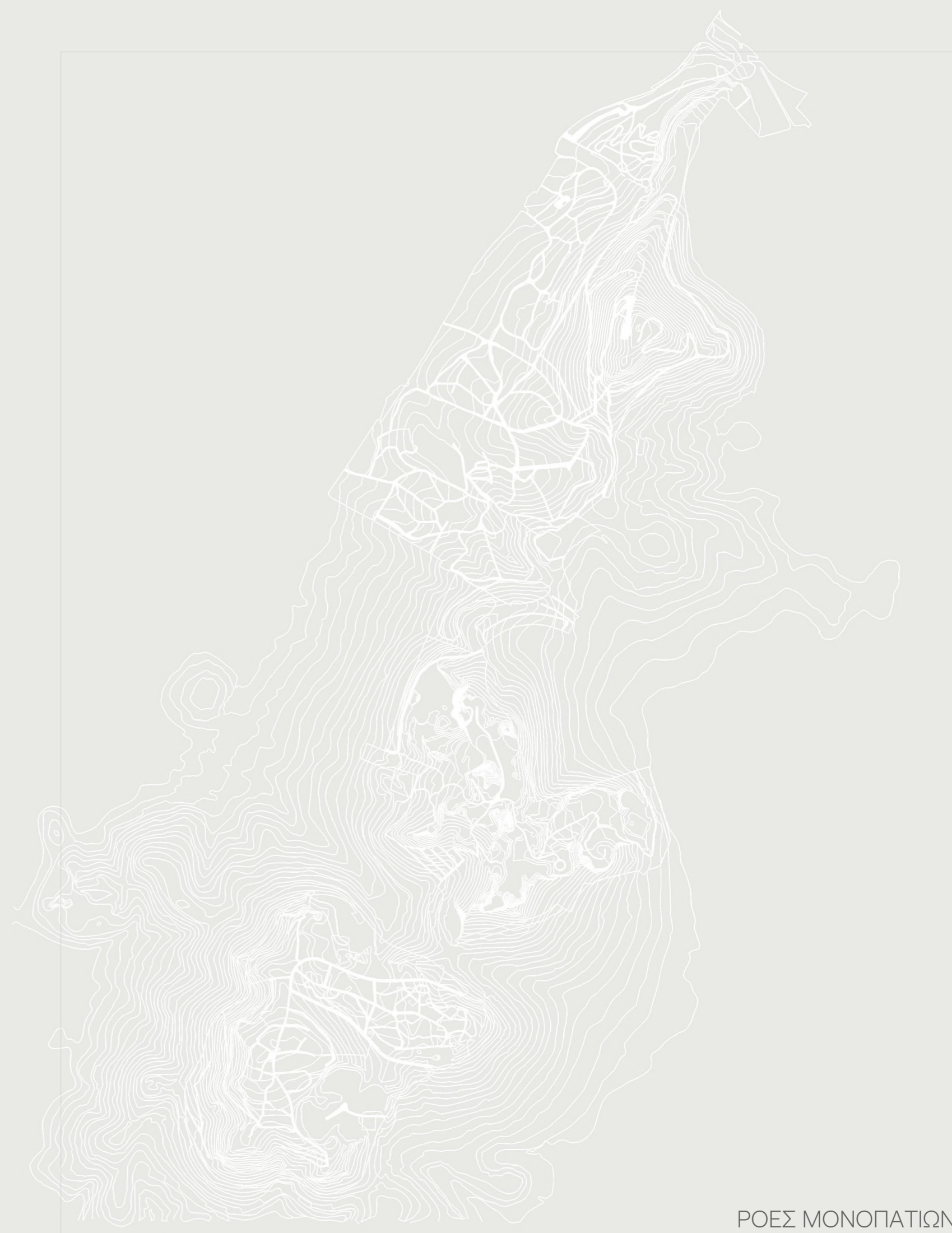
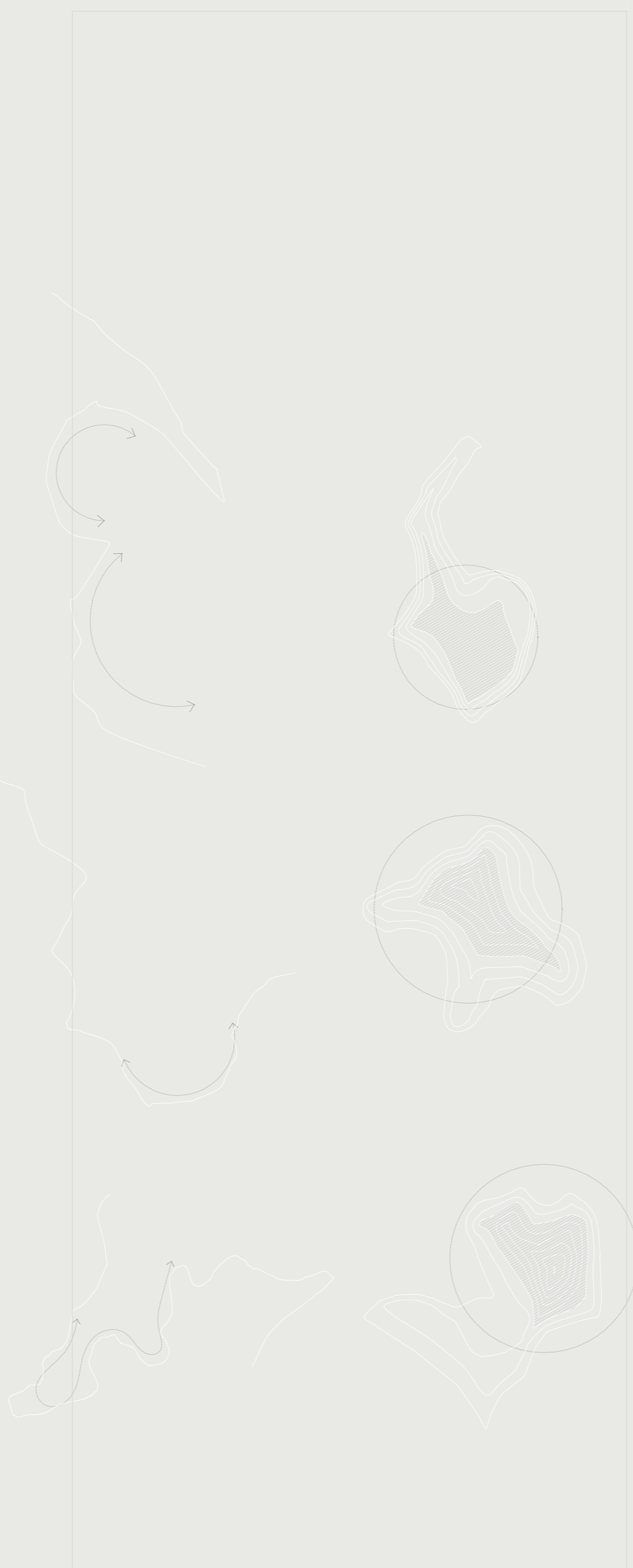

ΔΙΚΤΥΟ ΠΡΑΣΙΝΟΥ

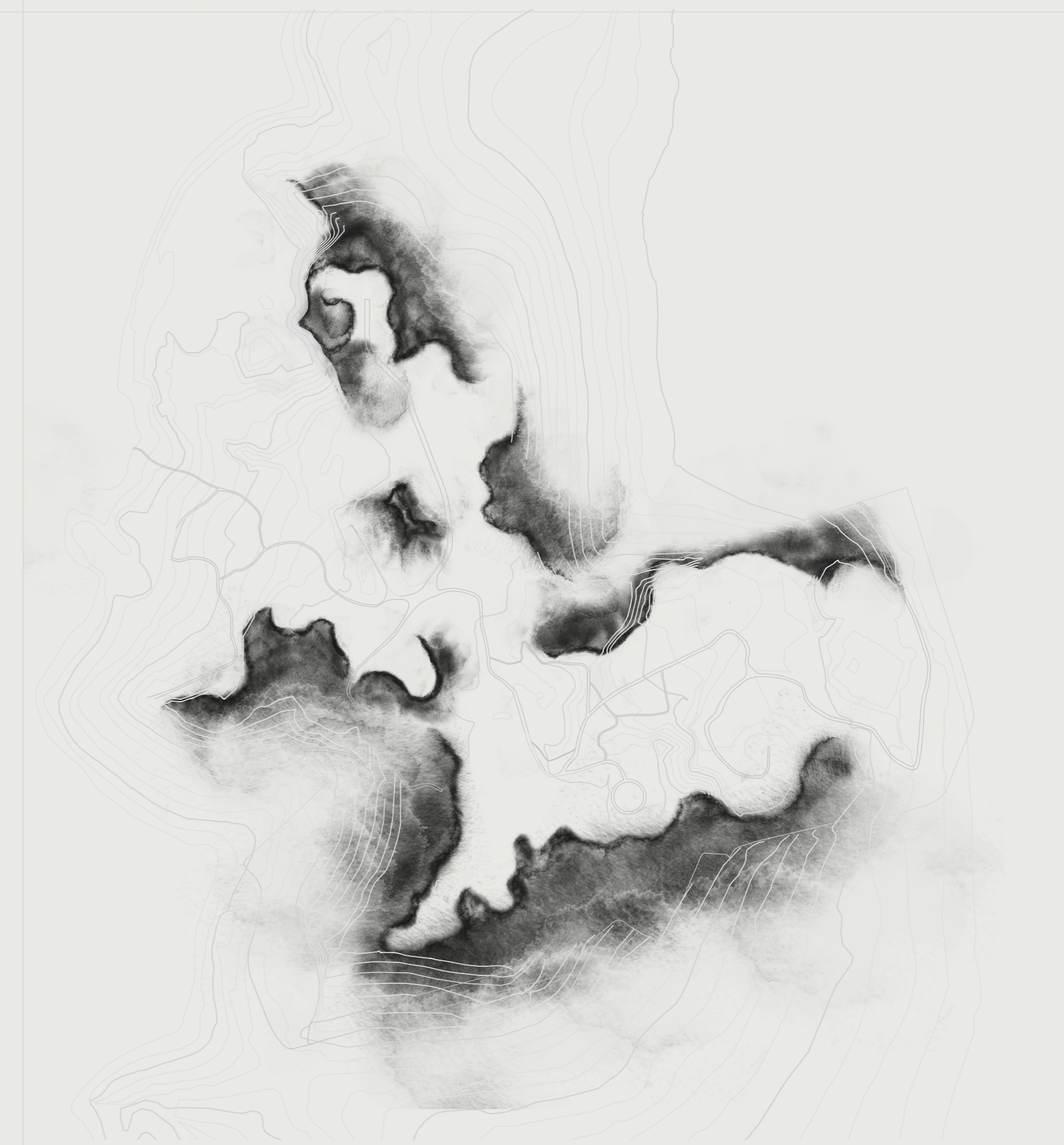
Το ανάγλυφο της περιοχής σήμερα, μέσα από τις εργασίες της λατόμευσης και τις φυσικές μεταβολές στο πέρασμα του χρόνου αποτελείται από ένα σύνολο κοιλοτήτων και έντονων εξάρσεων του εδάφους, οι οποίες φτάνουν σε ύψος έως και τα 54 μέτρα.

Οι εξάρσεις του αναγλύφου αποτυπώνονται στις έντονες σκιάσεις του εδάφους και συμπληρώνουν αυτό το ιδιαίτερο, ετερογενές τοπίο. Οι αντιθέσεις των μορφών, των αναλογιών αλλά και του τρόπου που το φως συνδιαλέγεται με το τοπίο σχηματίζουν ένα σύνολο πολλών διαφορετικών οπτικών και θεάσεων παρατήρησης, τόσο από την εξωτερική, όσο και από την εσωτερική προσέγγιση του λατομείου.

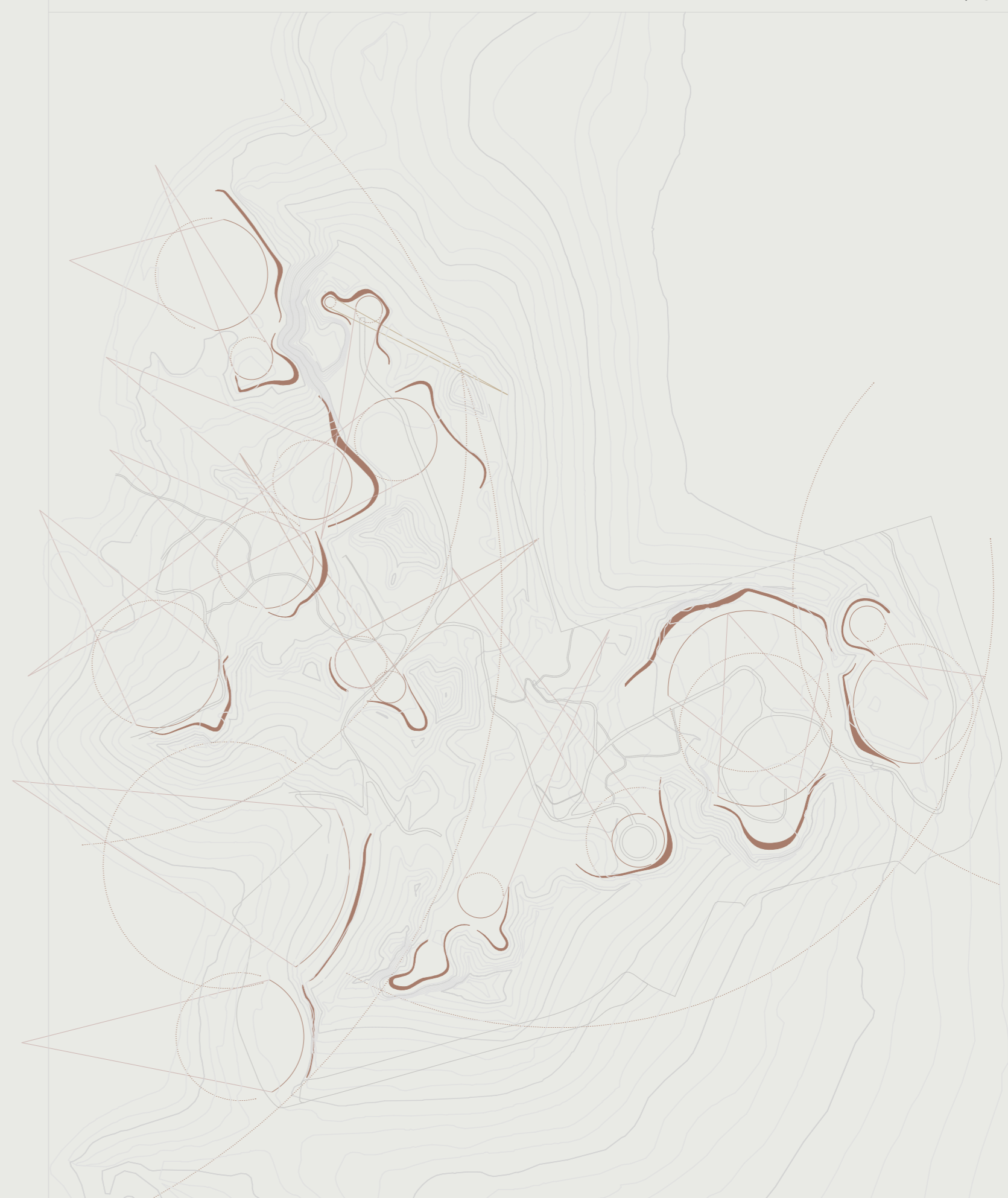
Η εικόνα αυτή συνθέτει έναν υπολειμματικό, άνυδρο τόπο τον οποίο συμπληρώνουν η ελάχιστη βλάστηση που έχει διατηρηθεί σε συνδυασμό με τα εγκαταλελειμμένα βιομηχανικά κελύφη.

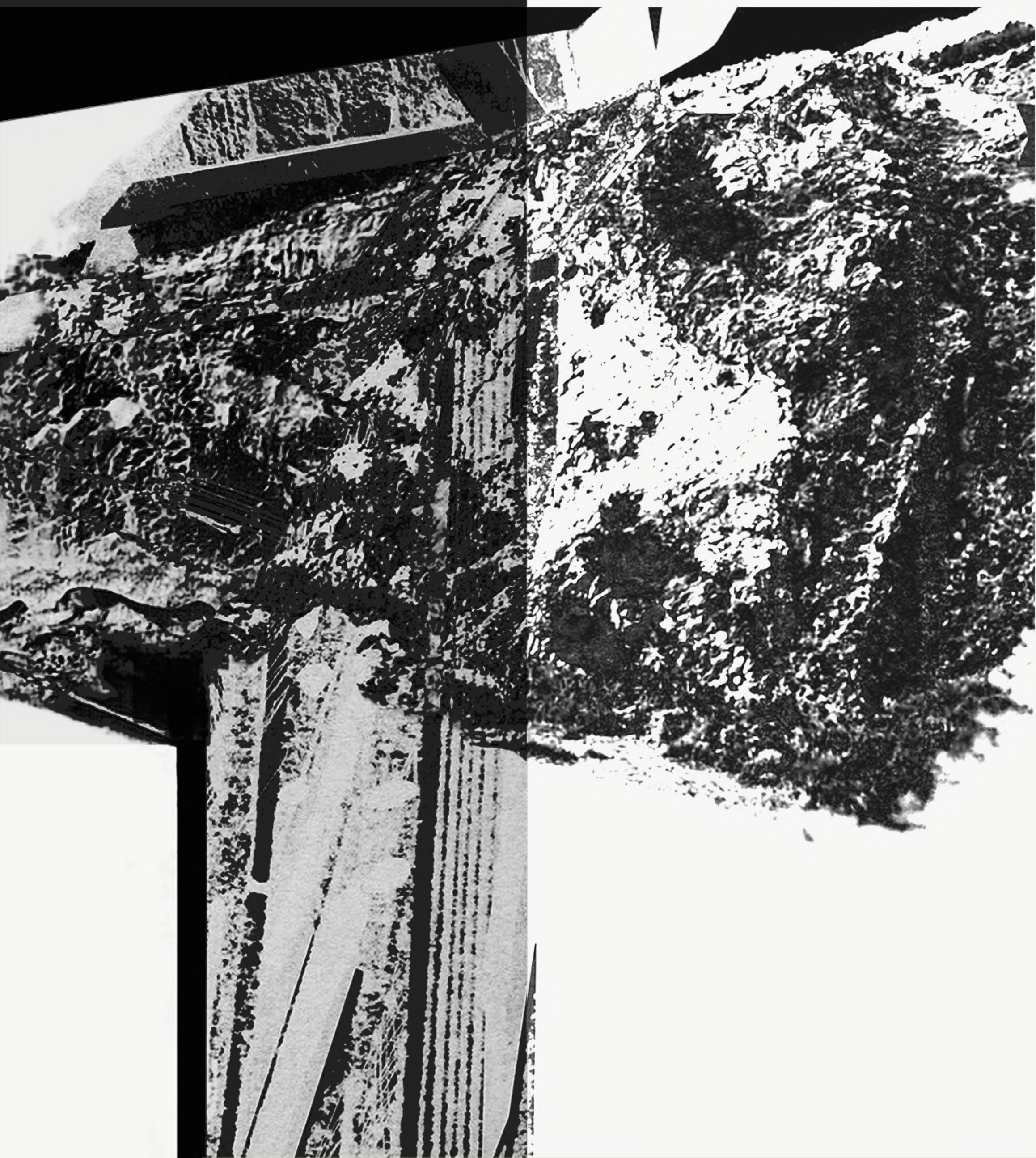
ΡΟΕΣ ΜΟΝΟΠΑΤΙΩΝ

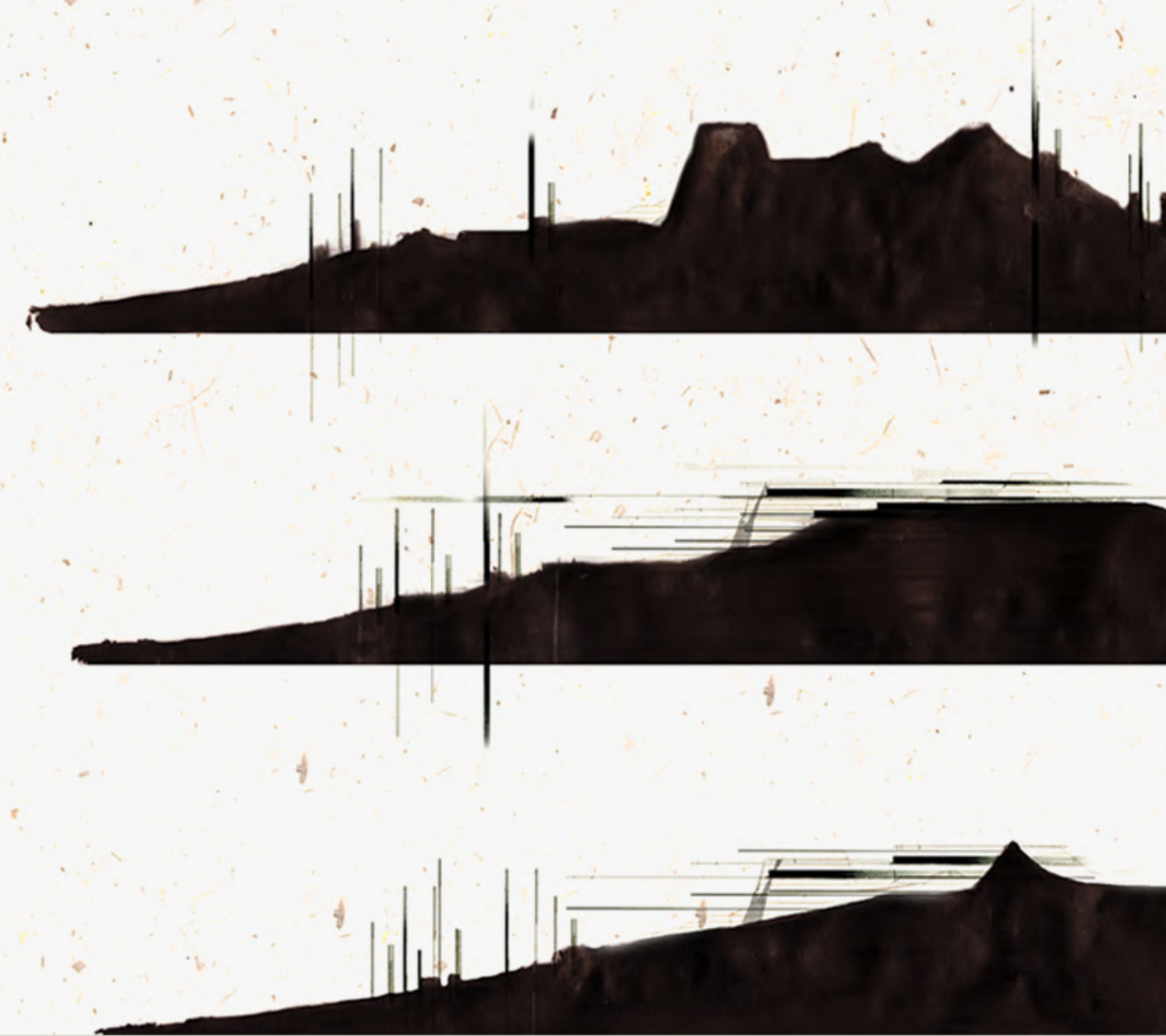
ΕΞΑΡΣΕΙΣ ΑΝΑΓΛΥΦΟΥ

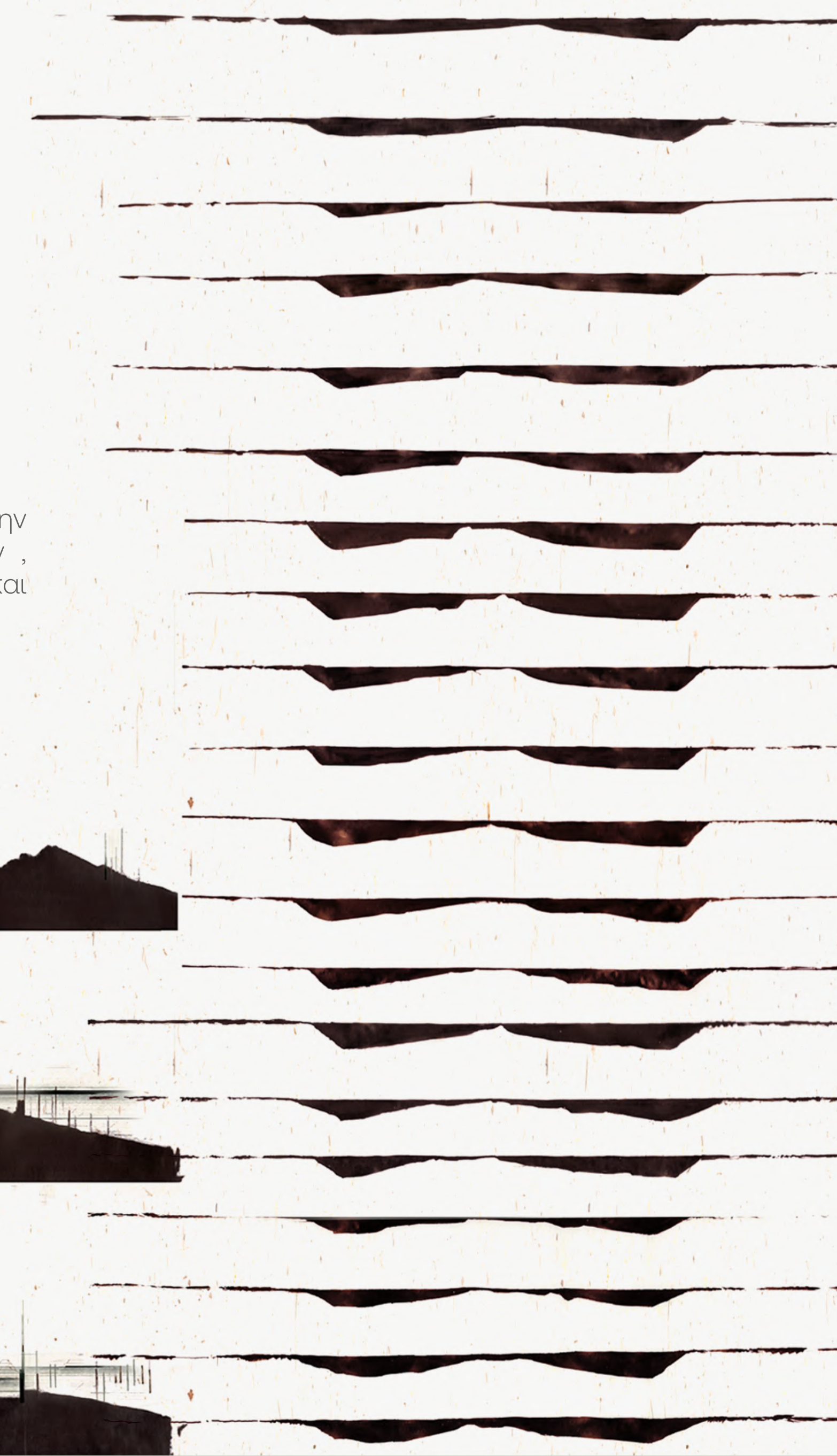
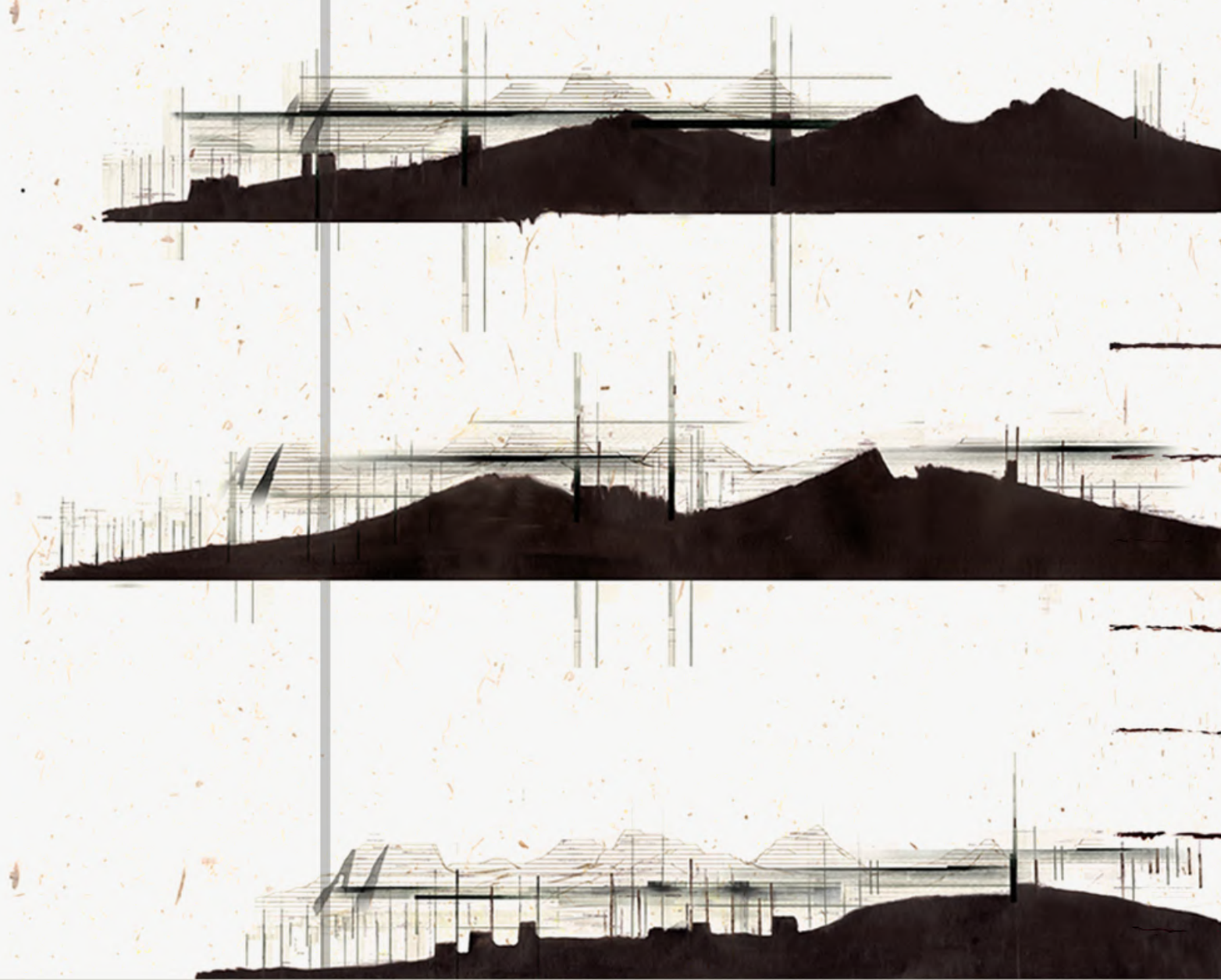
ΚΟΙΛΟΤΗΤΕΣ ΑΝΑΓΛΥΦΟΥ - ΟΠΤΙΚΕΣ ΦΥΓΕΣ

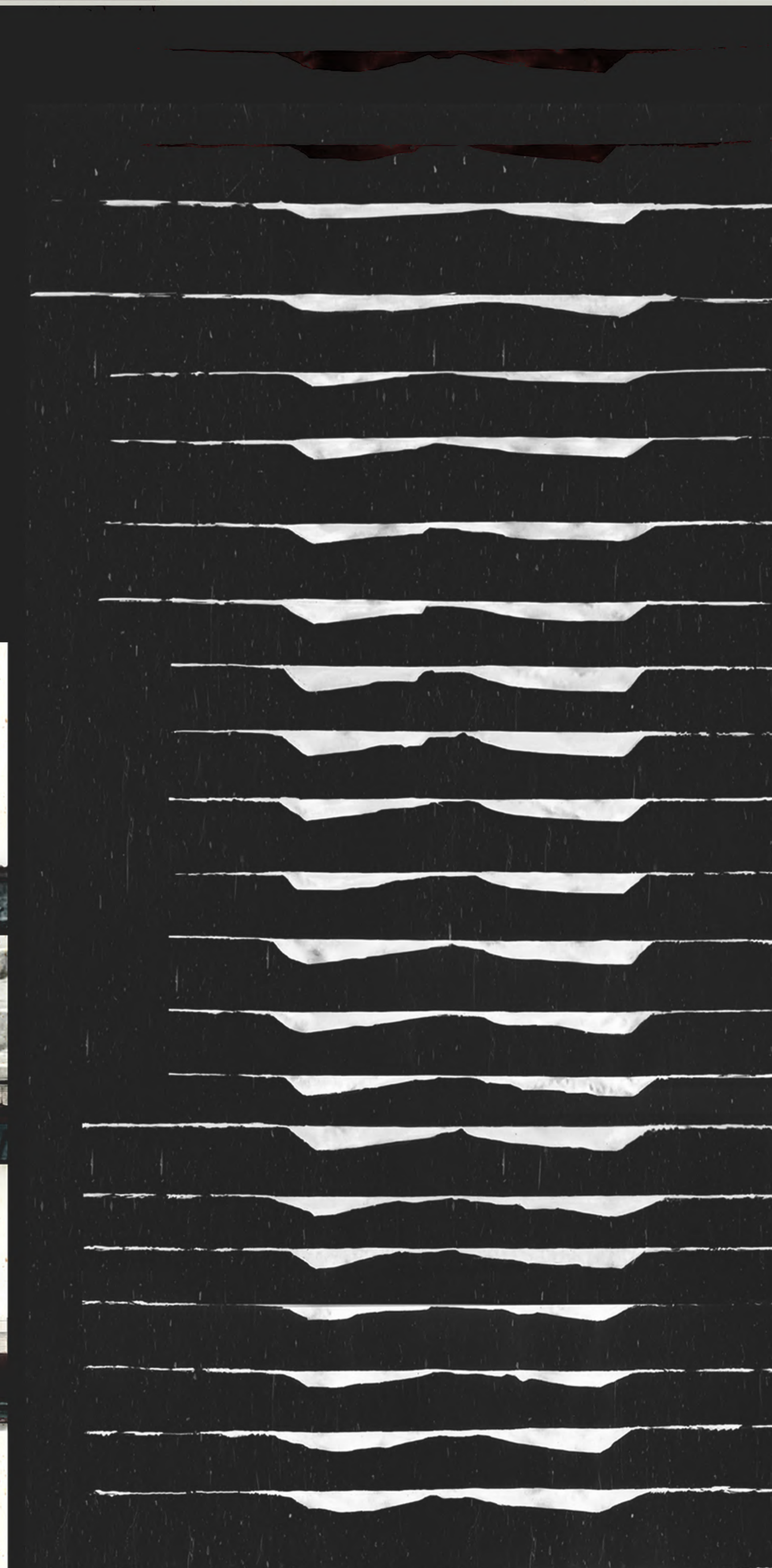
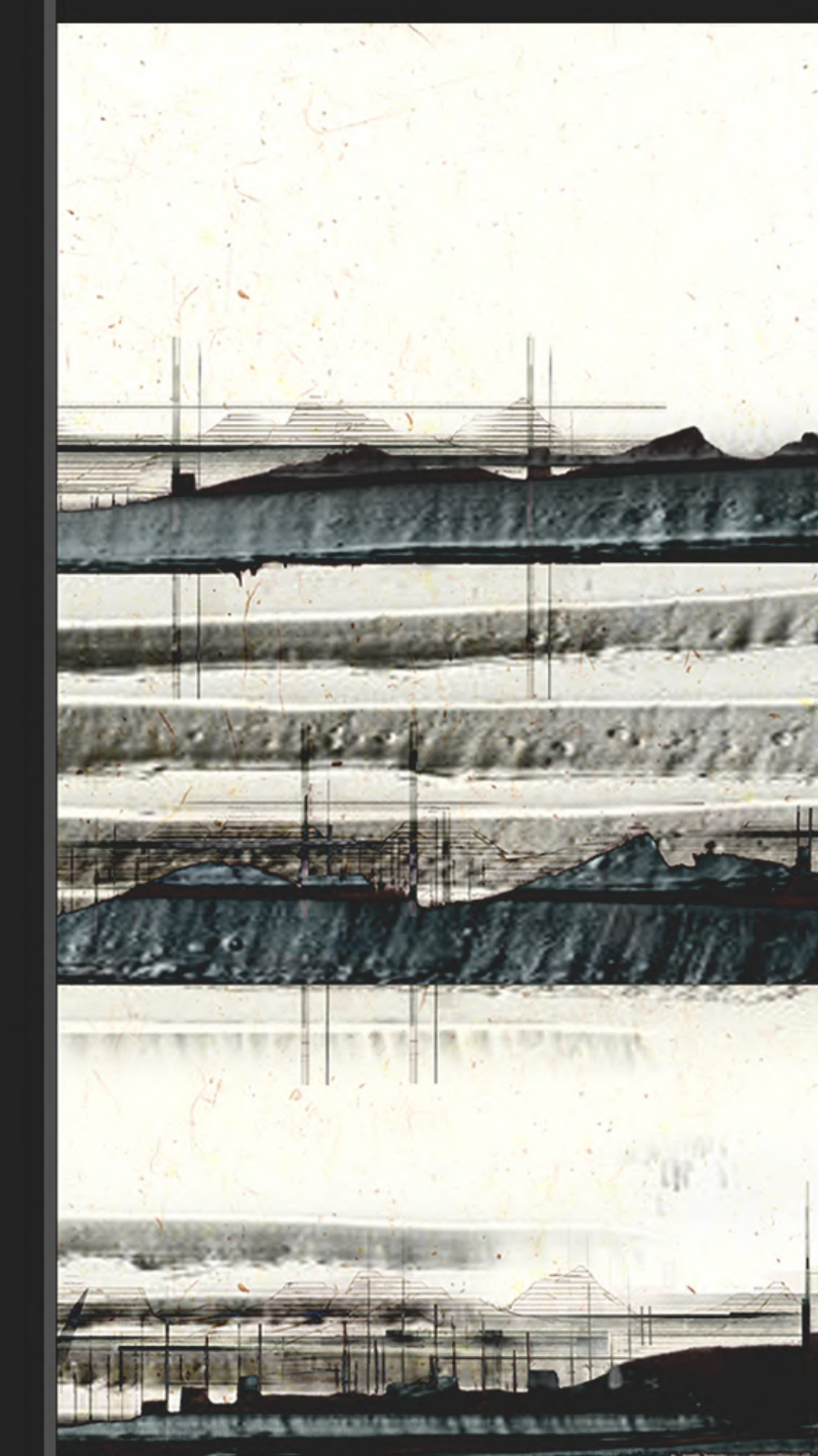
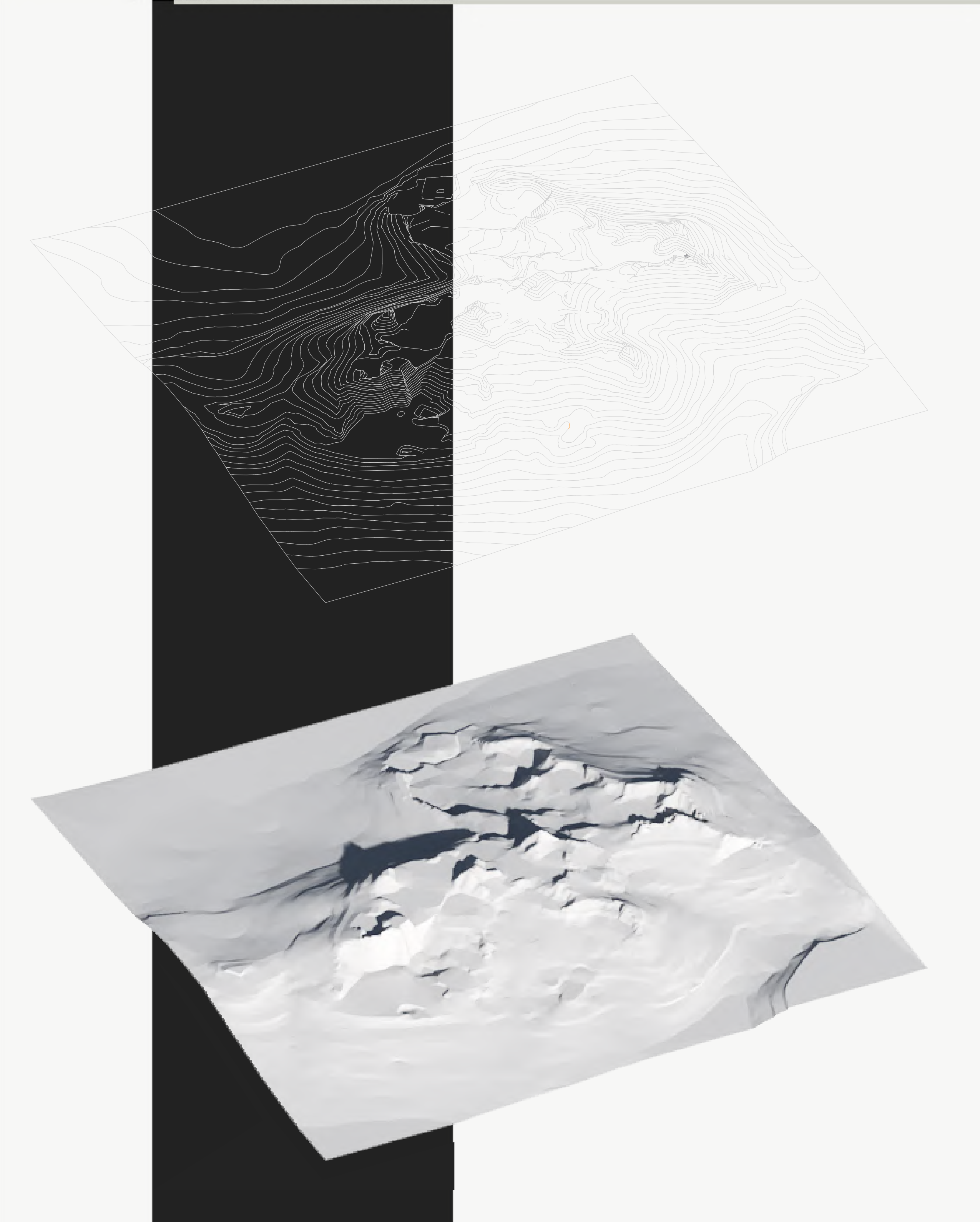
Το λεξιλόγιο του εδάφους του λατομείου αναδύεται μέσα από τις πρωτογενείς υλικότητες και τα σημεία φθοράς τους, καθώς και από τις εδαφικές ποιότητες που αποκωδικοποιούνται μέσω του εργαλείου της τομής.

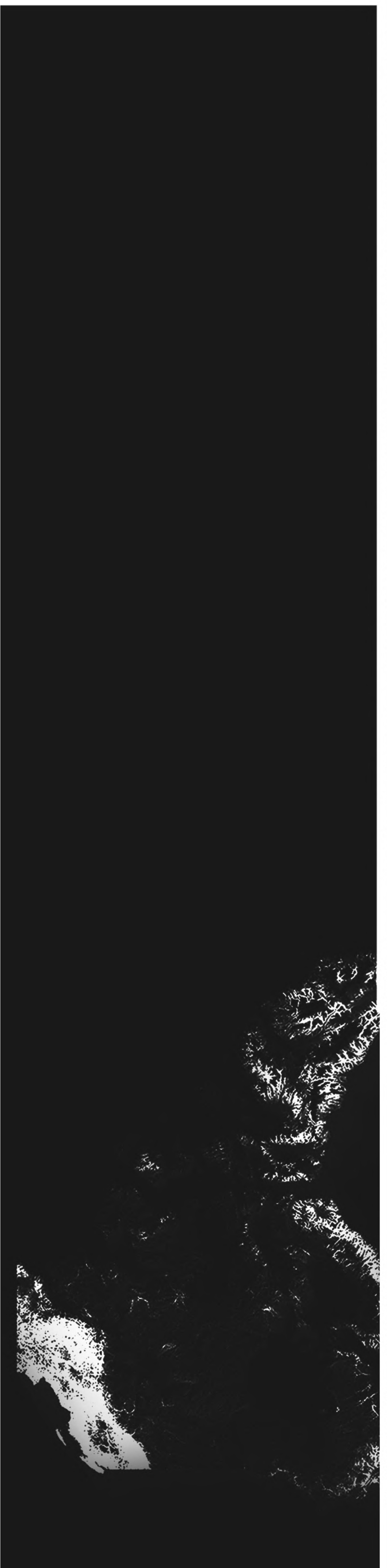
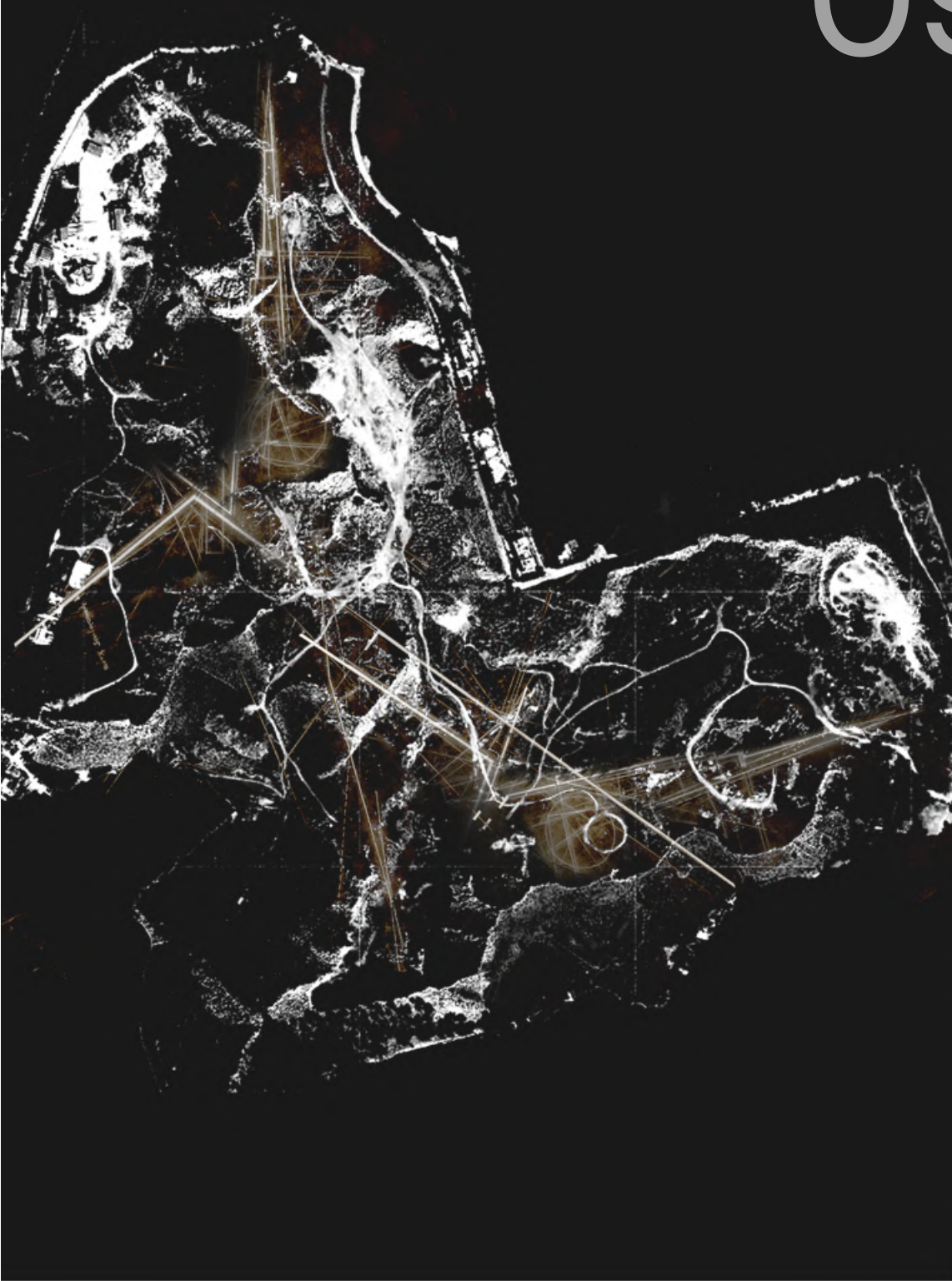

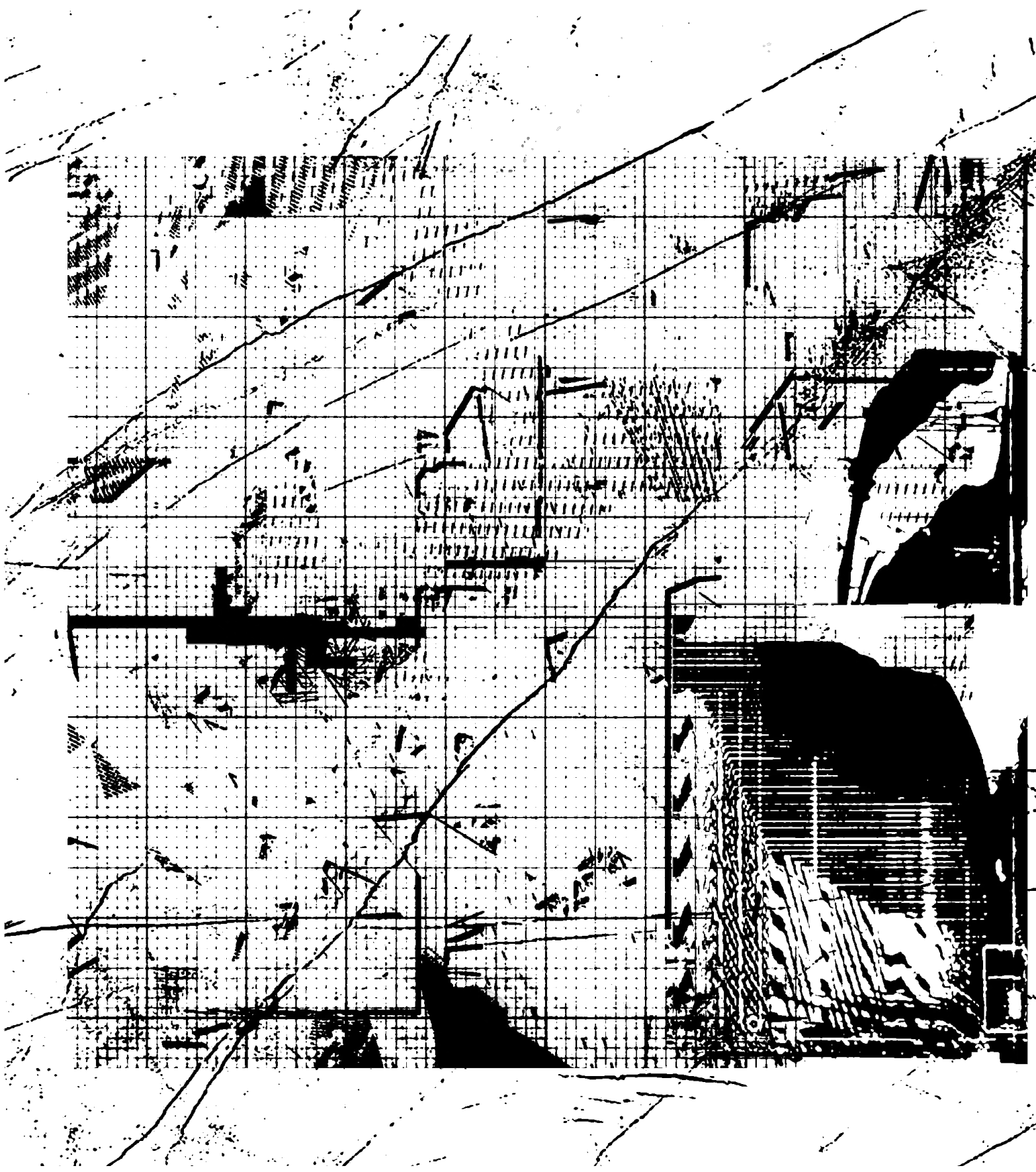
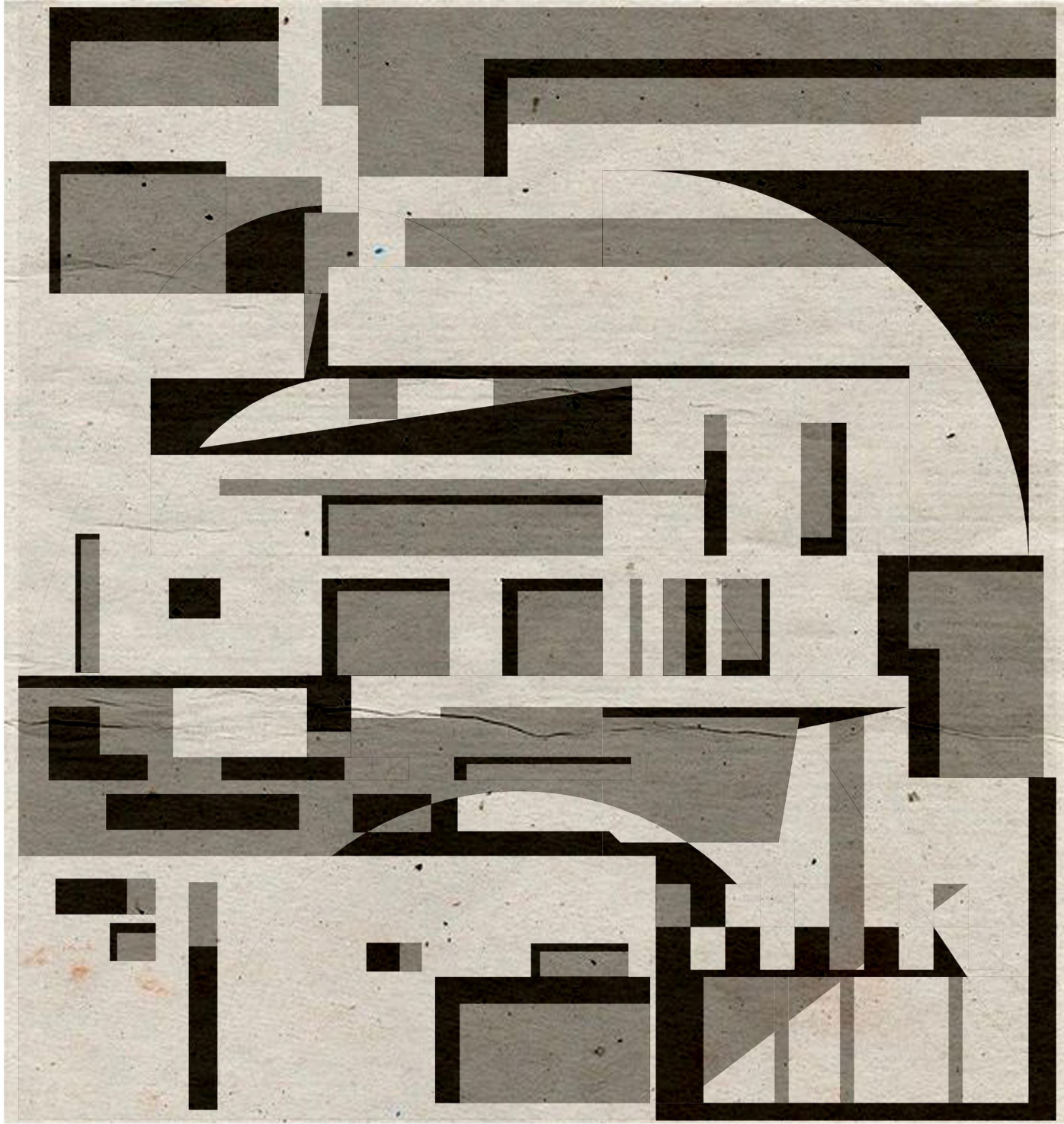
Οι πολλαπλές διαδοχικές τομές επιτρέπουν την ανάγνωση των μεγάλων ασβεστολιθικών όγκων, των ανοιχτών εκσκαφών, των κοιλοτήτων αλλά και των πρηνών αποθέσεων άγονων υλικών.

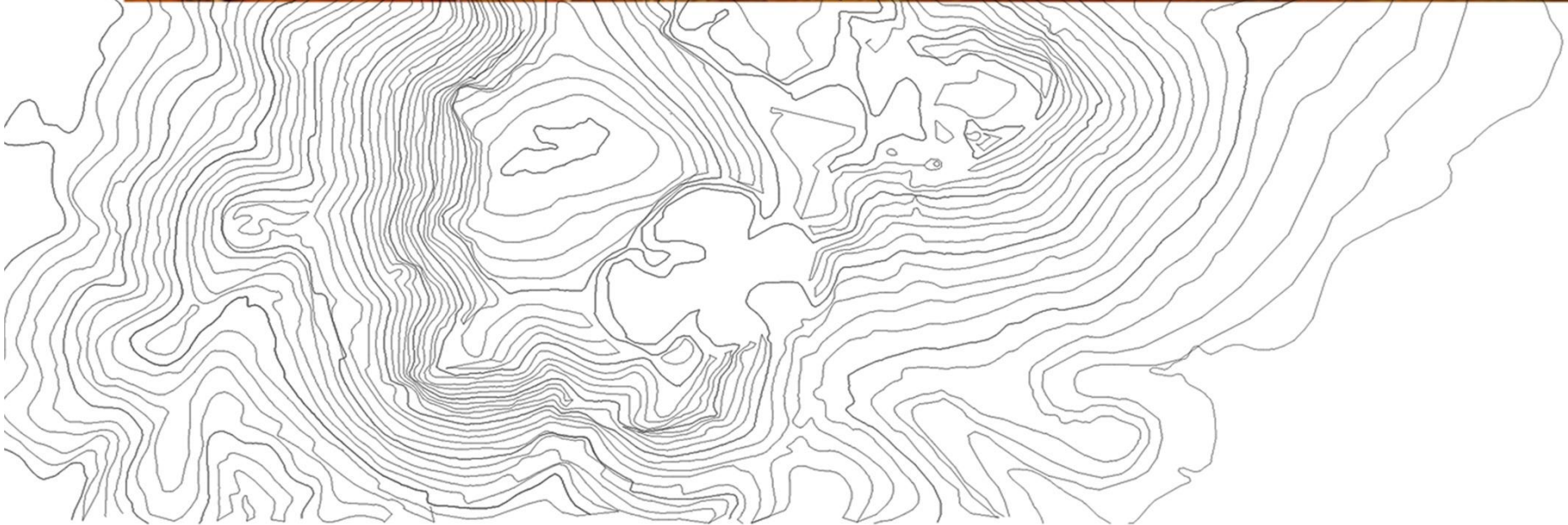
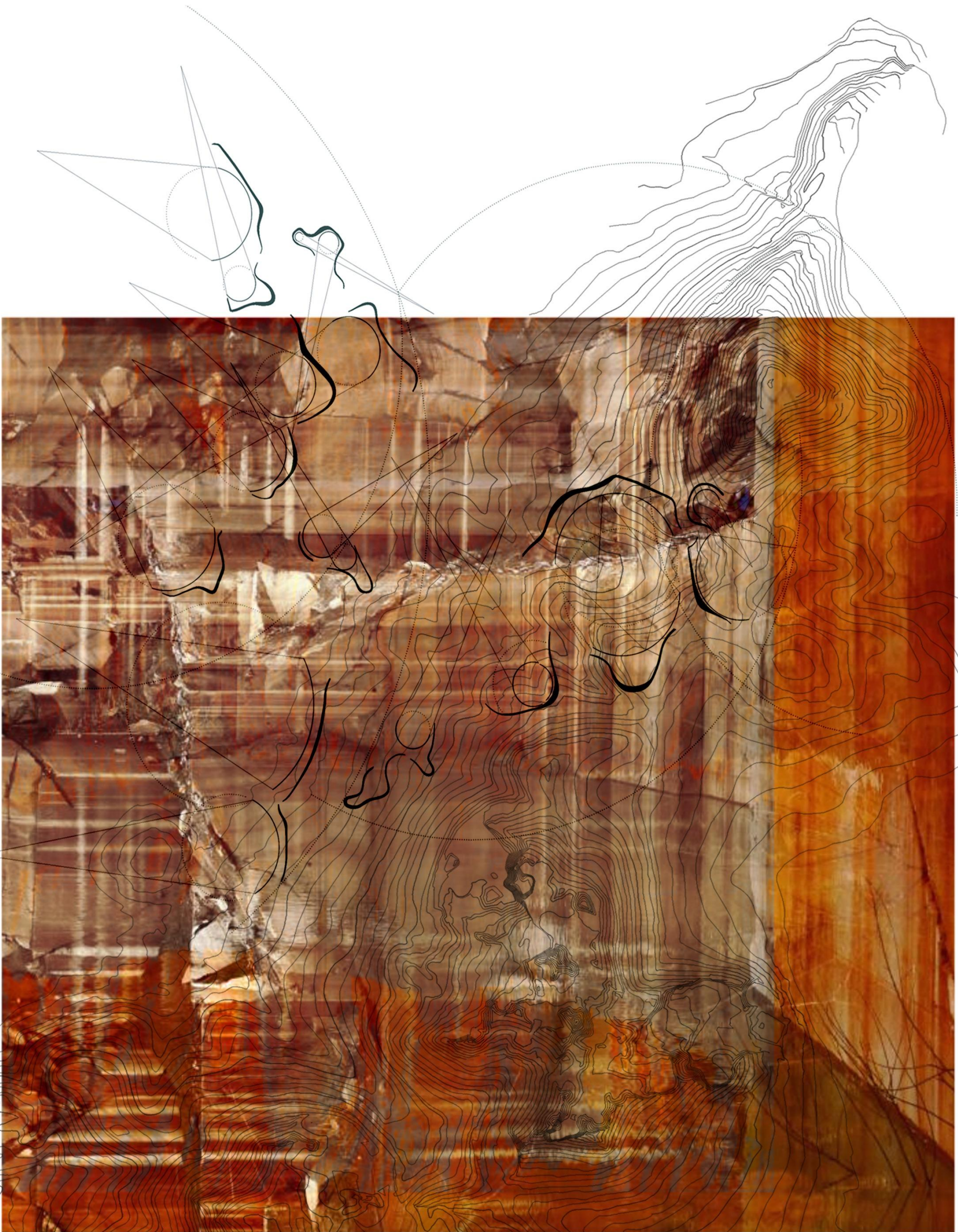
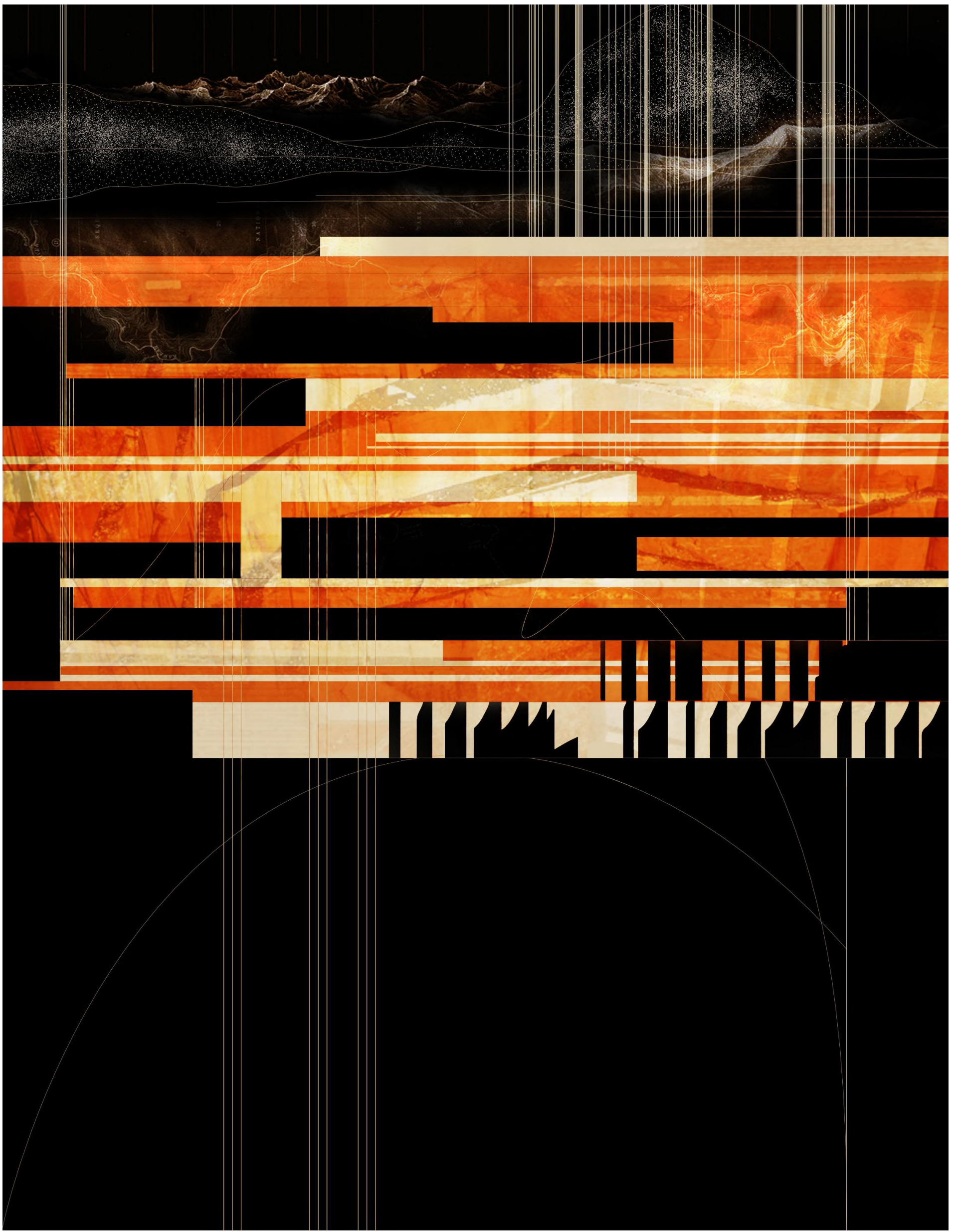

ΔΙΑΔΟΧΙΚΕΣ ΤΟΜΕΣ ΛΑΤΟΜΕΙΟΥ-ΑΣΤΙΚΟΥ ΙΣΤΟΥ

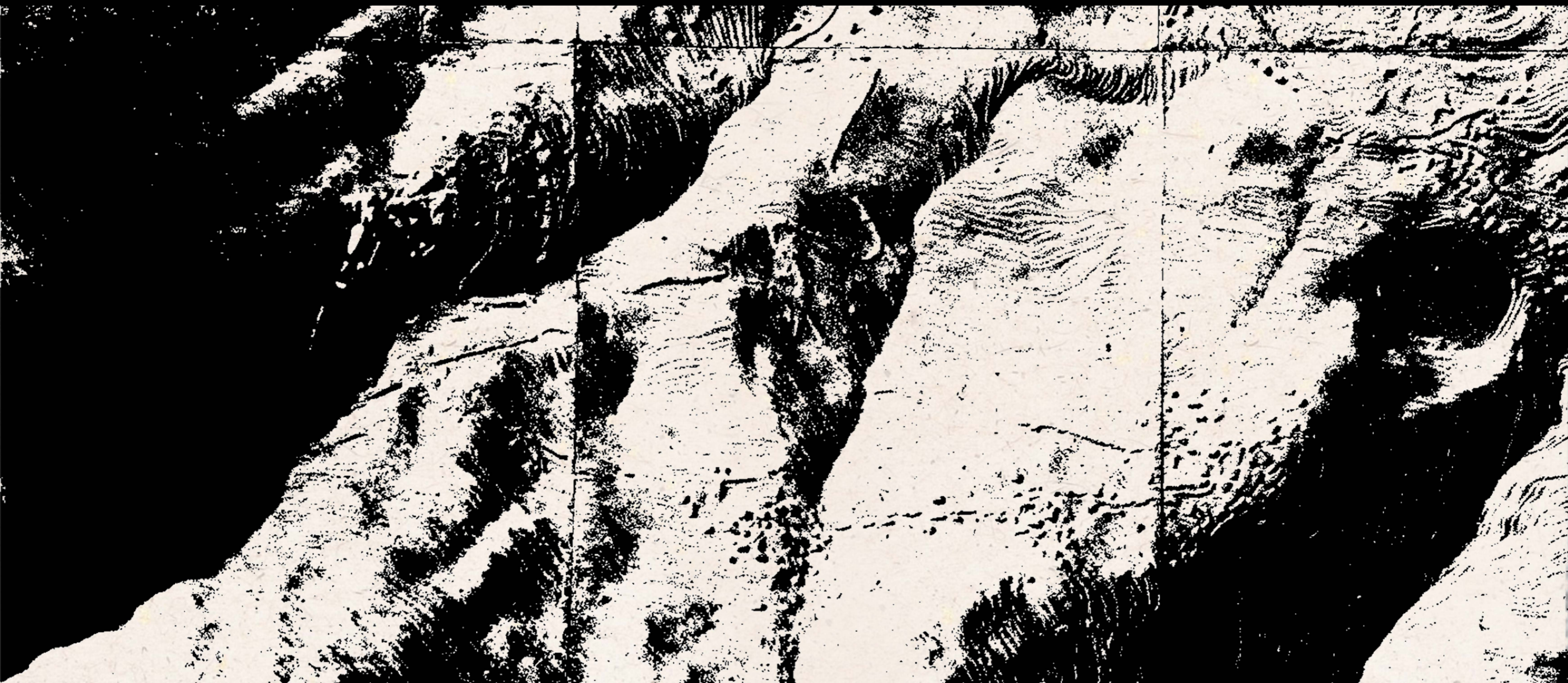
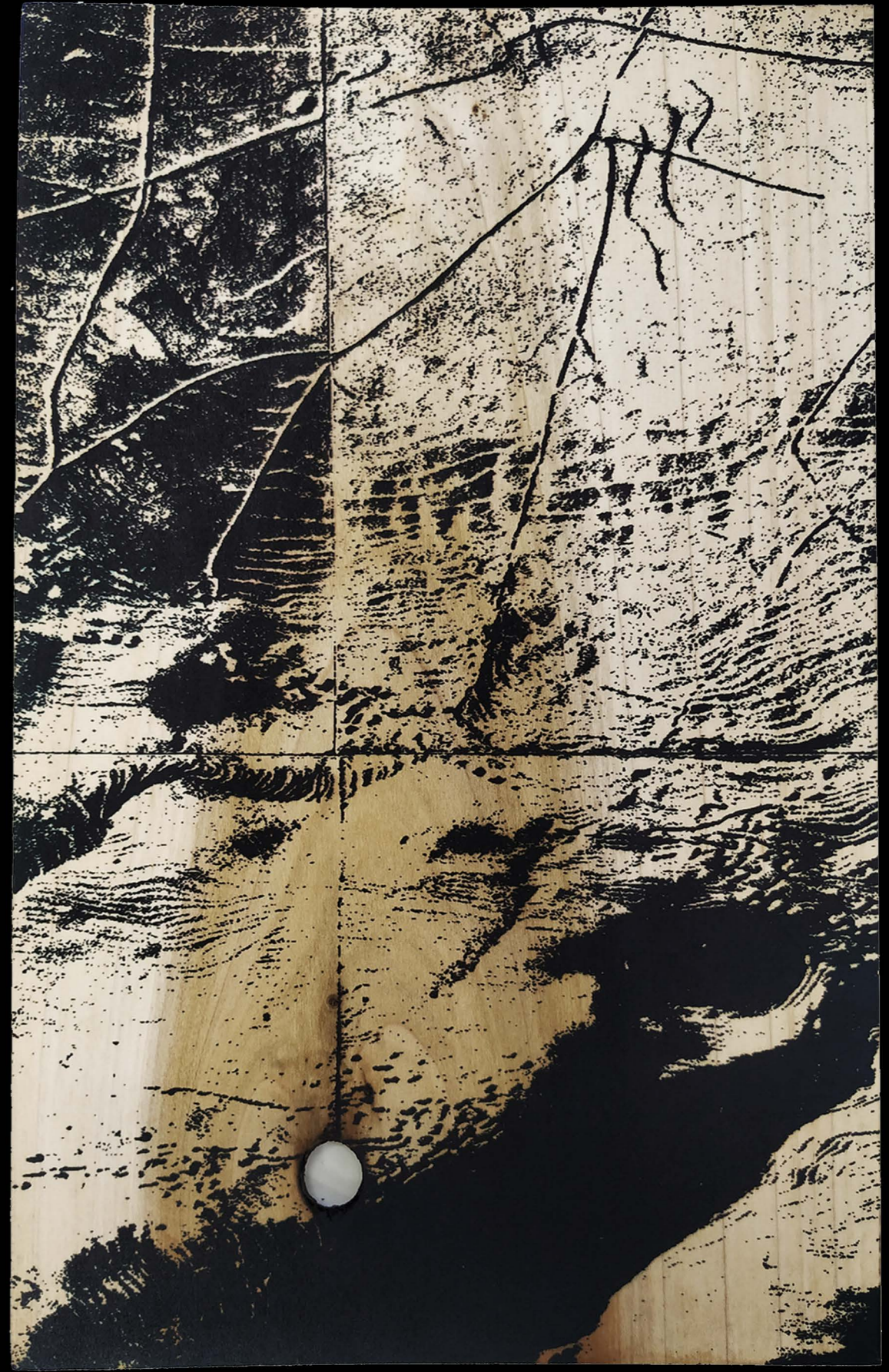
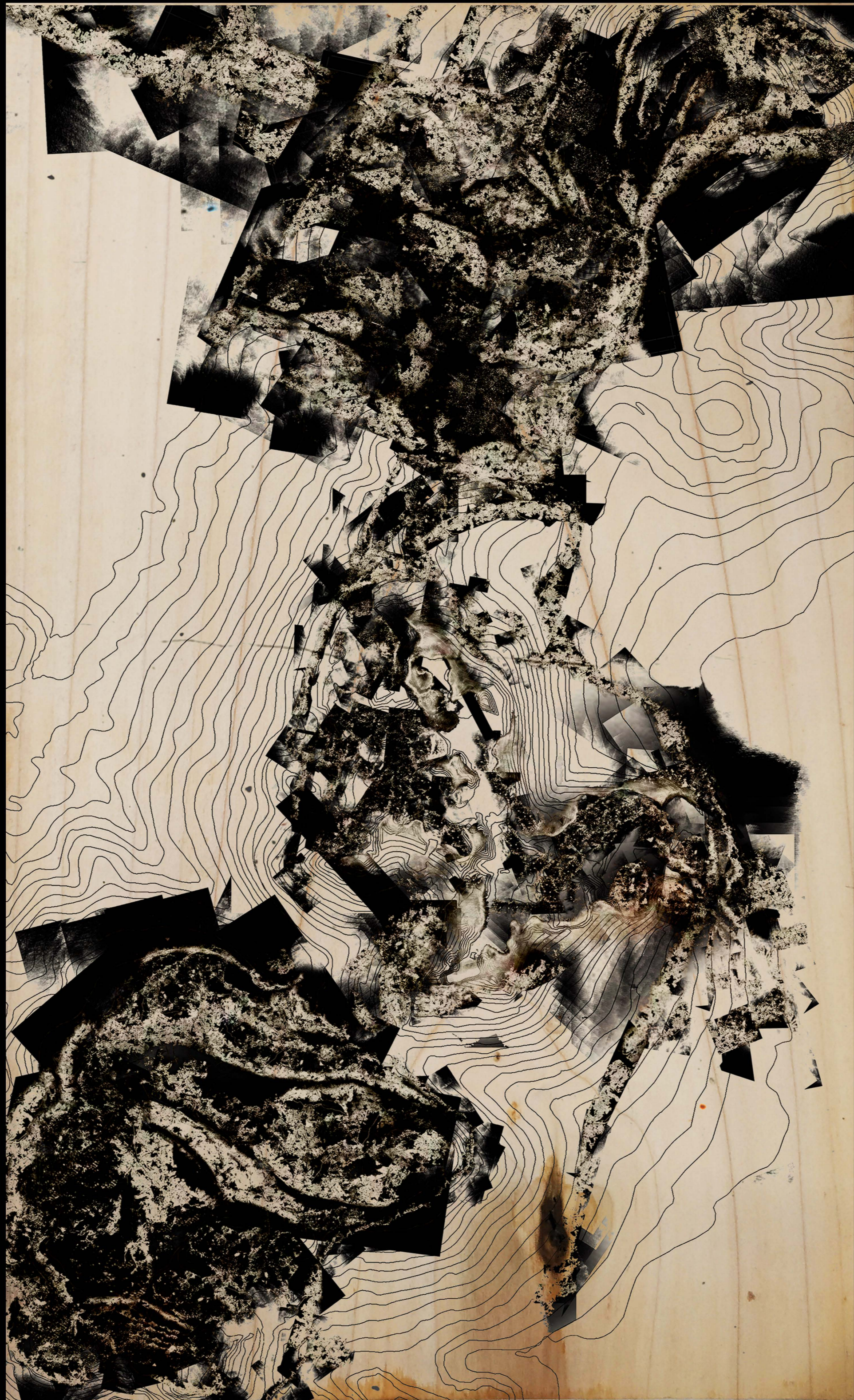

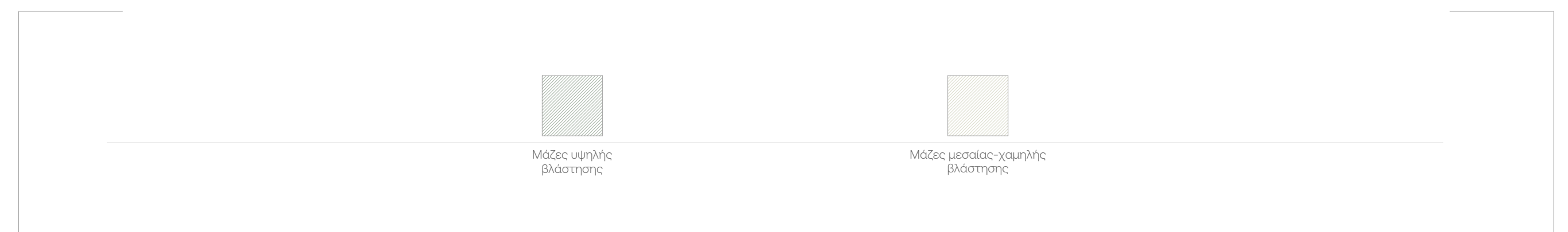
ΧΑΡΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ

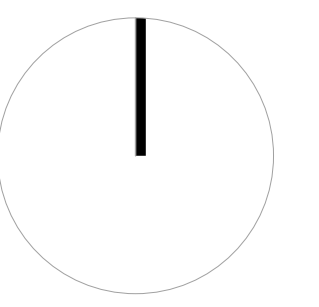
Στο πλαίσιο της γενικής στρατηγικής της πρότασης δημιουργούνται χωροχρονικά κατάφλητα σύνδεσης μεταξύ της οργανικής δομής του λατομείου και του οργανωμένου αστικού ιστού της πόλης, τα όρια των οποίων παραμένουν αδιόρατα. Τα σημεία εισόδου ιεραρχούνται και αποκαλύπτονται άλλοτε φανερά και άλλοτε έμμεσα, επαναπροσδιορίζοντας τη σχέση πόλης-τόπιου, αφού οι δυο συνθήκες αλληλοεπικαλύπτονται, χωρίς όμως να επικρατεί τελικά κάποια από τις δύο. Δημιουργείται ένα αόρατο νήμα που διαπερνά τα "σώθικα" του λατομείου, παραλαμβάνοντας τις αστικές ροές που προσπίπτουν σε αυτό, παραμένοντας σε μια συνεχή συνθήκη "μετεωρισμού". Μια ραχοκαλιά επεμβάσεων επαναπροσδιορίζει τις υφιστάμενες νοητές ενότητες, αλλά και τις σχέσεις μεταξύ τους. Η ανάκτηση του λατομείου από το σώμα της πόλης επιχειρείται μέσα από μια αφηγηματική πορεία μετάβασης σε "αργό χρόνο", που εφελλοσσεται σε μια "βουτιά" στο εδαφικό κείμενο του τόπου. Ο βιομηχανικός χαρακτήρας της περιοχής σκοπός είναι να διατηρηθεί μέσα από την πλοκή συστημάτων μεταξύ των νέων και των υφιστάμενων κτιριακών δομών.

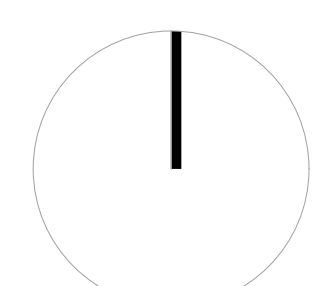

ΧΑΡΤΗΣ ΠΡΑΣΙΝΟΥ

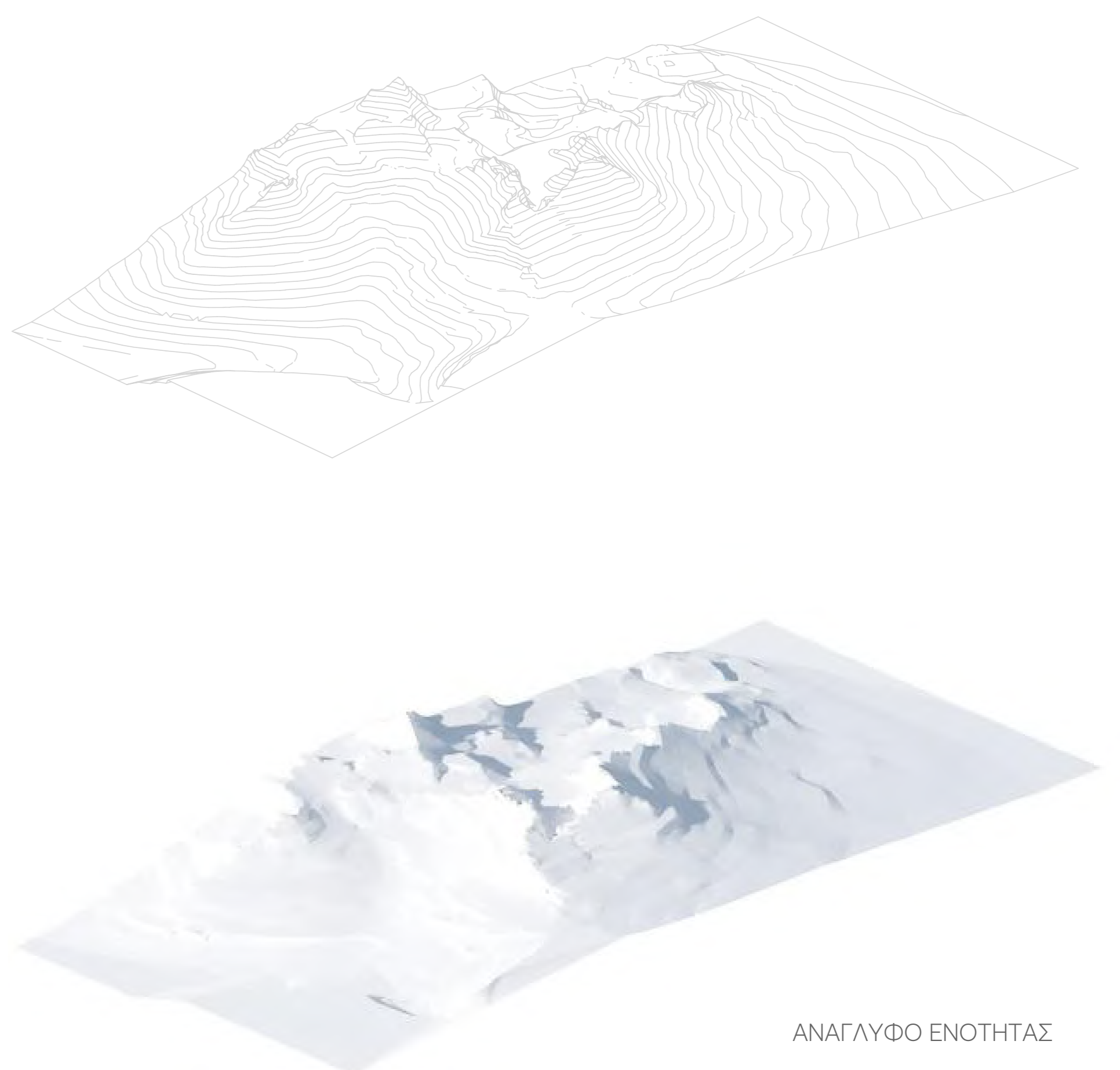
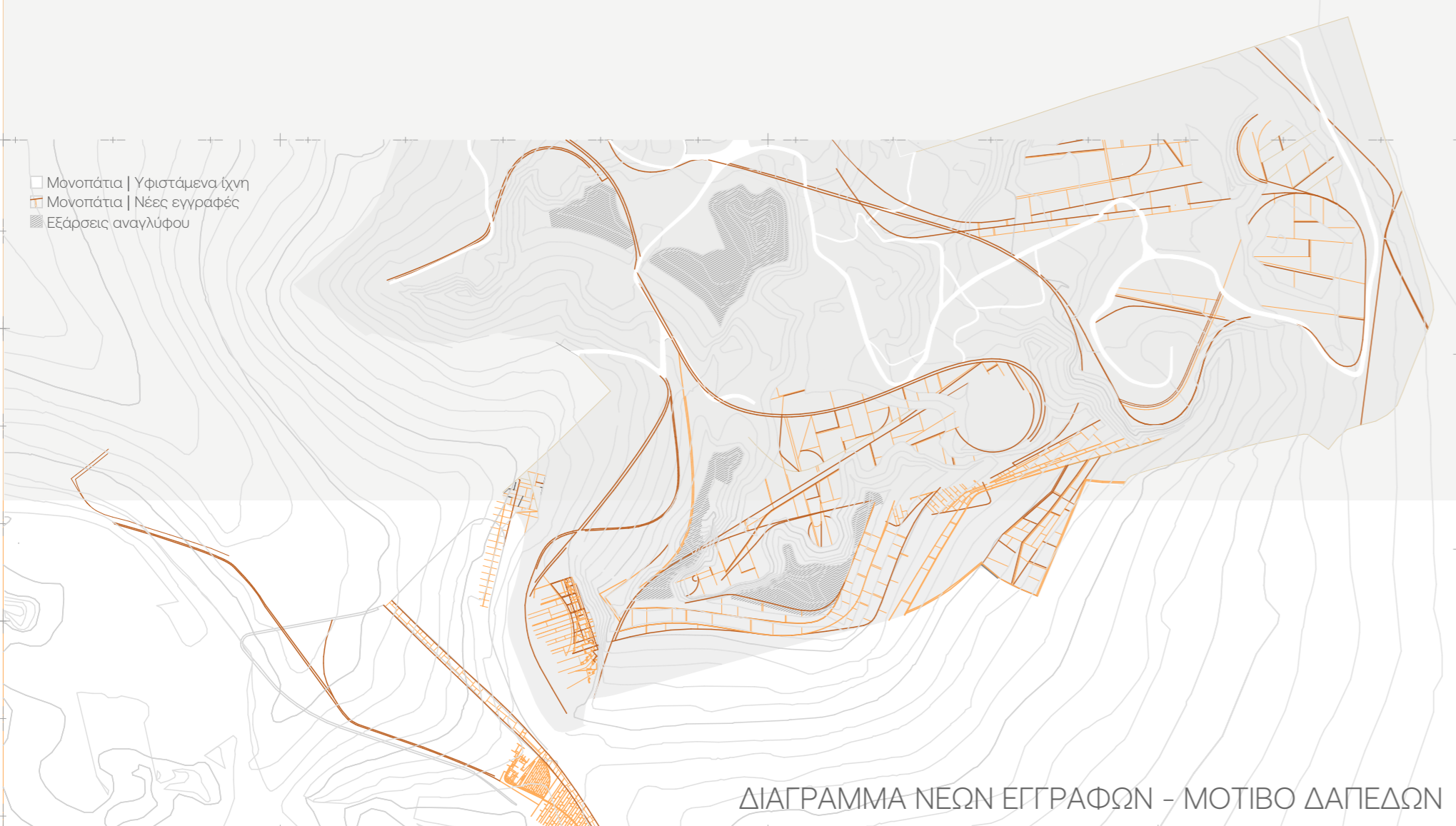
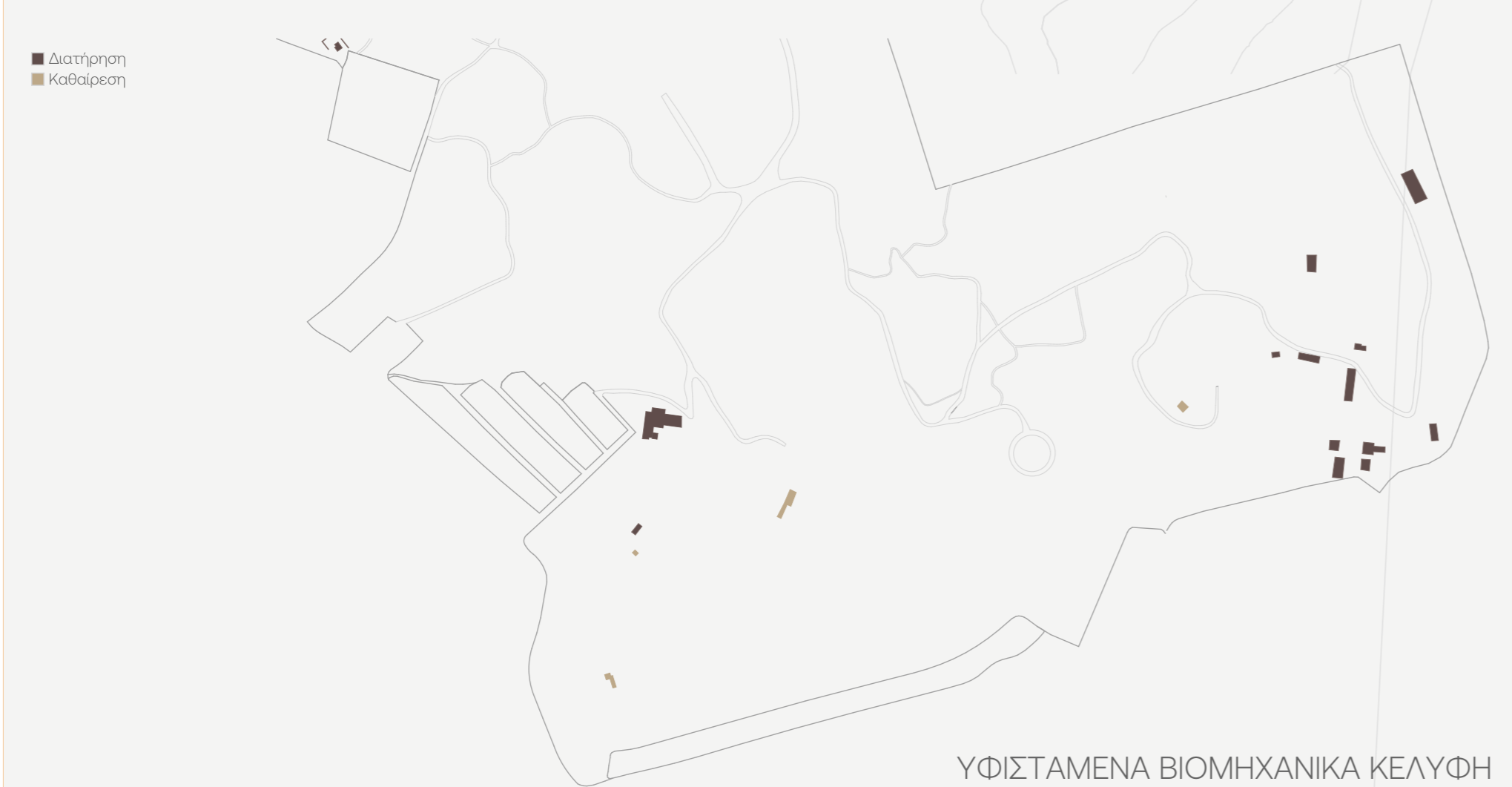
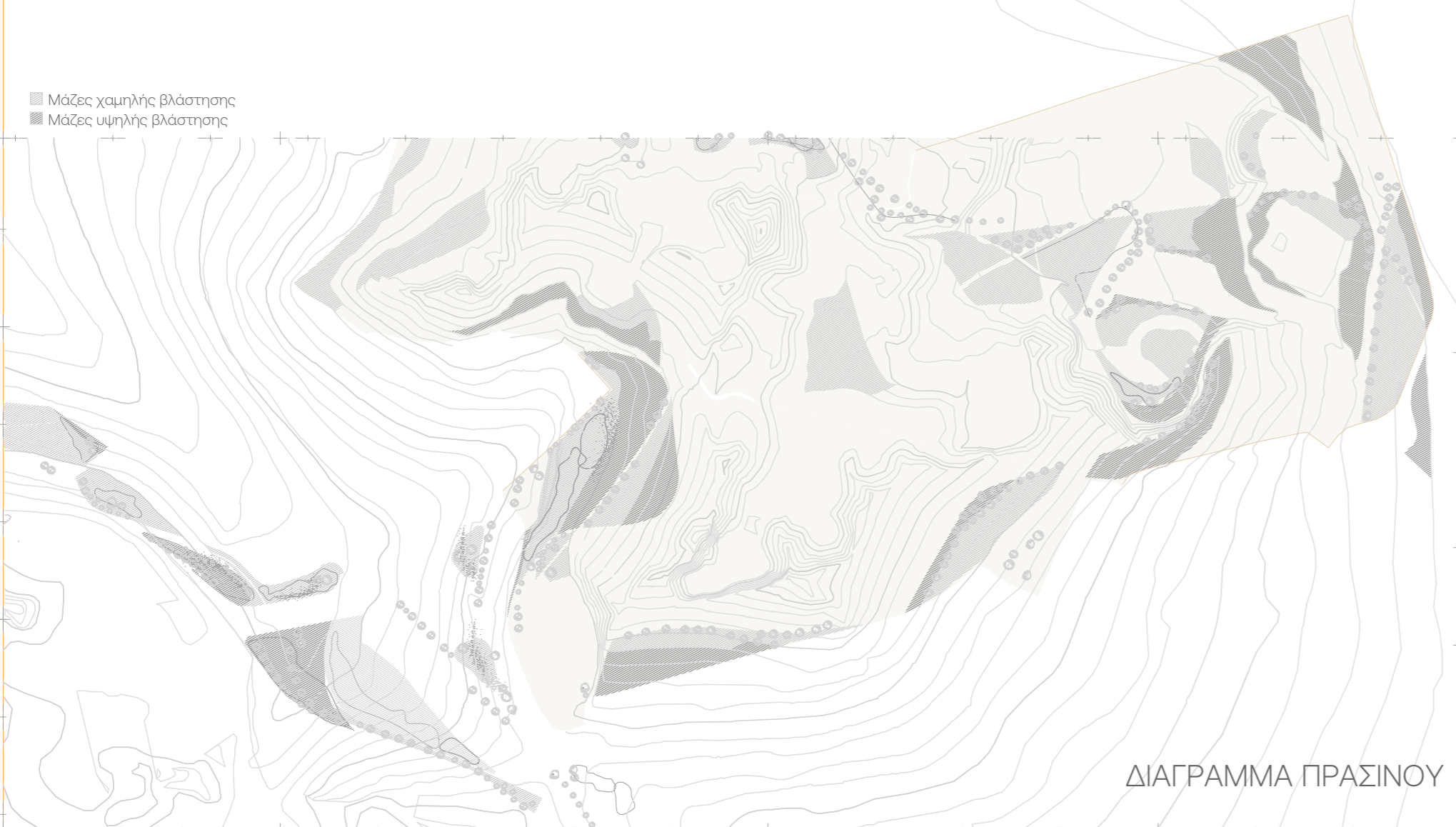
Το δίκτυο πρασίνου που δημιουργείται από τις υφιστάμενες και τις νέες ενότητες βλάστησης ακολουθεί και συμπληρώνει το δίκτυο των μονοπτατιών, τονίζοντας έτσι τις νέες ροές κίνησης. Το πράσινο λειτουργεί σαν ένα εργαλείο σχεδιασμού και χρησιμοποιείται ως φίλτρο, ως τοπική συρραφή, ως οδηγός. Ακόμη, οι μάζες πρασίνου συνδυάζονται με τις εξάρσεις και τις κοιλότητες του εδάφους, δημιουργώντας εσωστρέφειες, εξωστρέφειες και ξέφωτα.

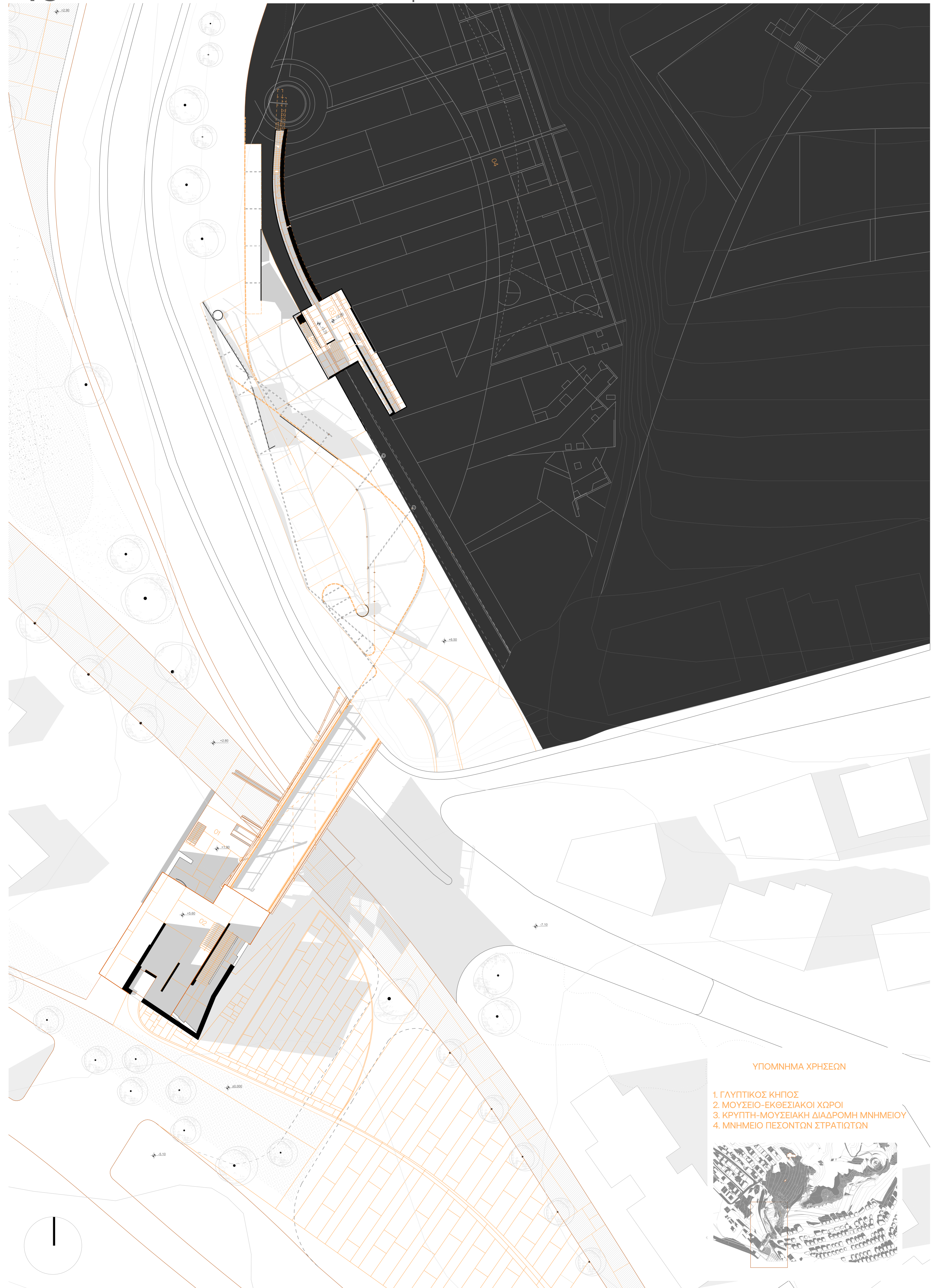

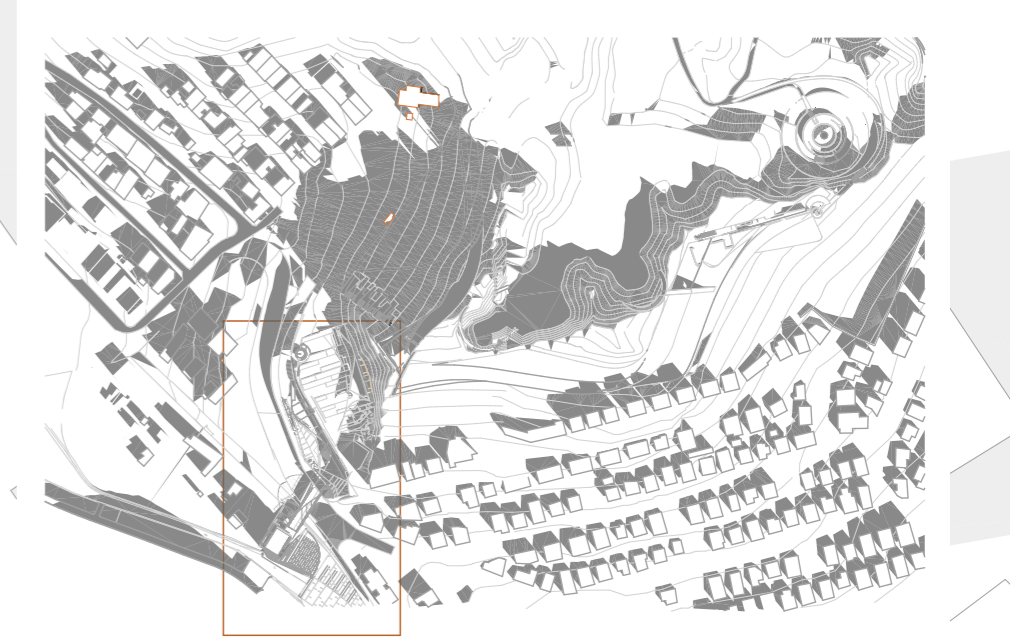
Η σχεδιαστική προσέγγιση της Ήης ενότητας επιχειρεί τη διαχείριση του ορίου μεταξύ του ανθρωπογενούς κτισμένου περιβάλλοντος με το φυσικό τοπίο, μέσα από ένα συνεκτικό σύστημα σημειακών παρεμβάσεων. Με αυτό το σκοπό, τόσο οι νέες κτιριακές δομές, όσο και οι αστικές και τοπιακές διαμορφώσεις μετατρέπονται σε μεταφράσεις μετάβασης, σε χωροχρονικά κατώφλια. Η τομή γίνεται το εργαλείο μέσα από το οποίο πραγματοποιείται η ανάγνωση των συνεχειών και των ασυνεχειών της περιοχής, οι οποίες με τη σειρά τους αναδύουν διαφορετικές χρονικότητες και χωρικές ποιότητες. Οι εναλλαγές στο ρυθμό της τοπογραφίας ενσωματώνονται στη νέα σχεδιαστική αφήγηση του τόπου. Οι εξάρσεις περιμετρικά του αναγλύφου του λατομείου στην Ήη ενότητα μετατρέπονται σε σημεία επιοπτείας-παρατήρησης και συσχετισμού με τις οργανικές βραχώδεις μορφές, ενώ ο πρωτογενής χαρακτήρας της ύλης αποκαλύπτεται μέσα από τις εσωστρεφείς υπόσκαφες επεμβάσεις.

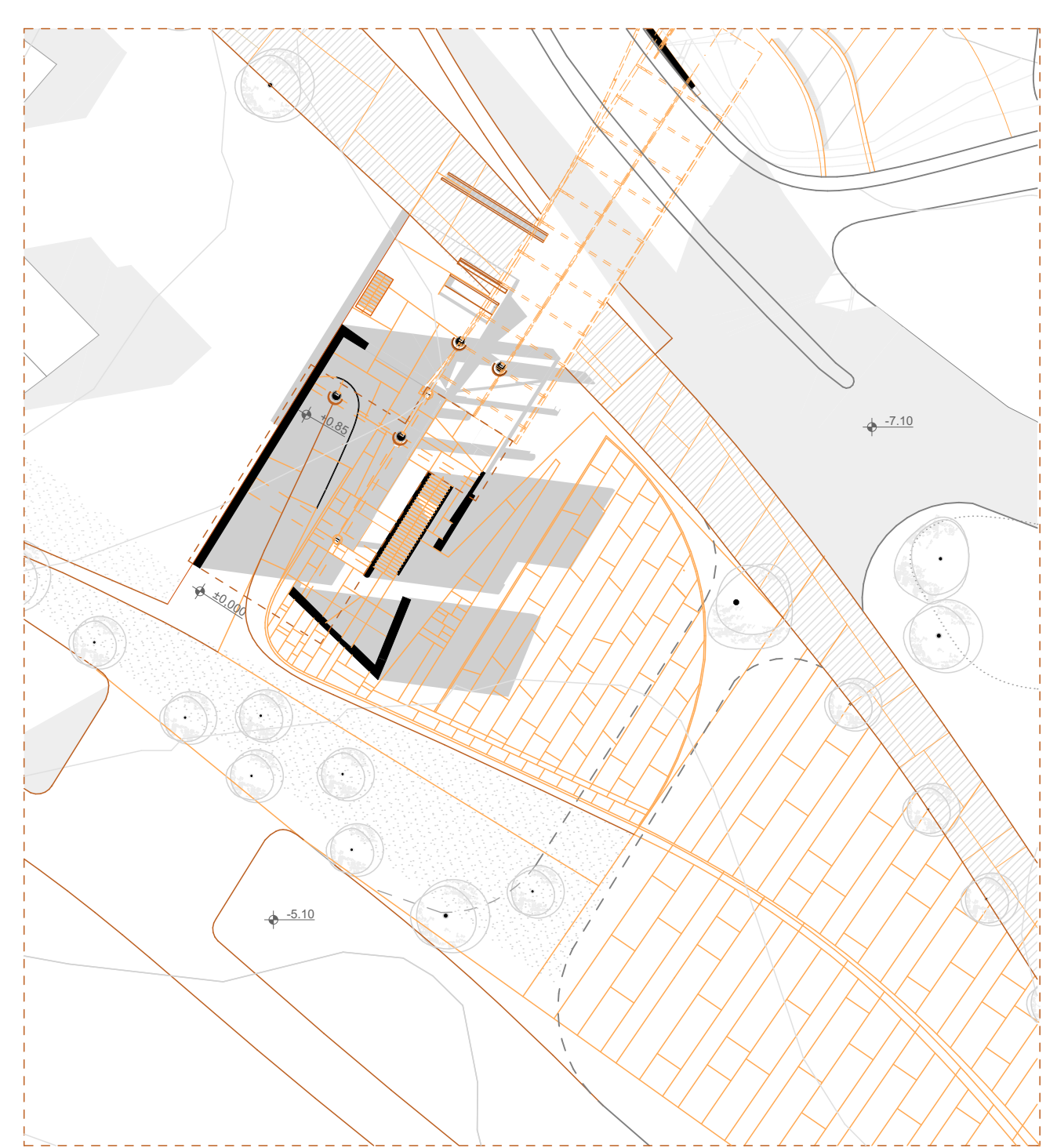
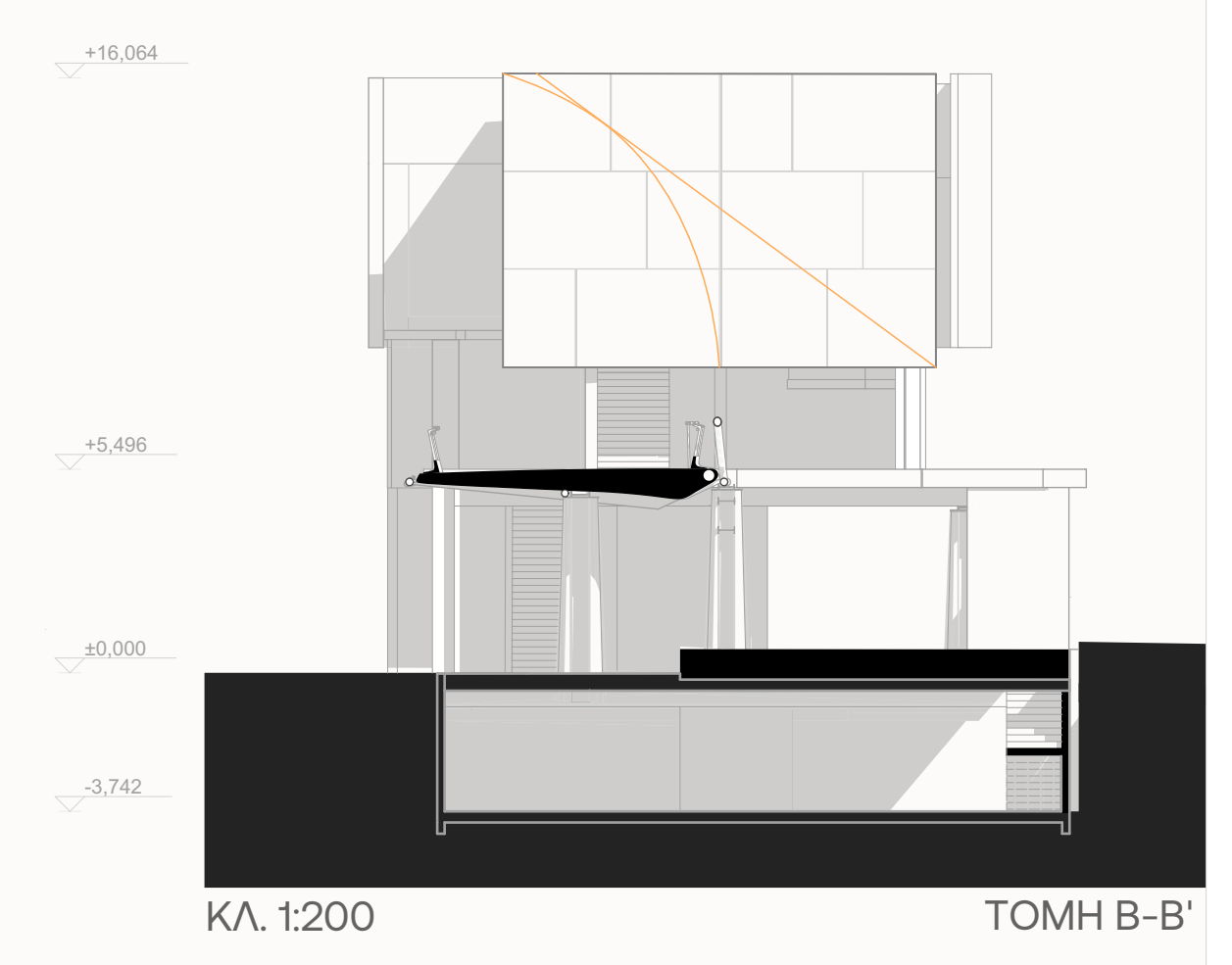
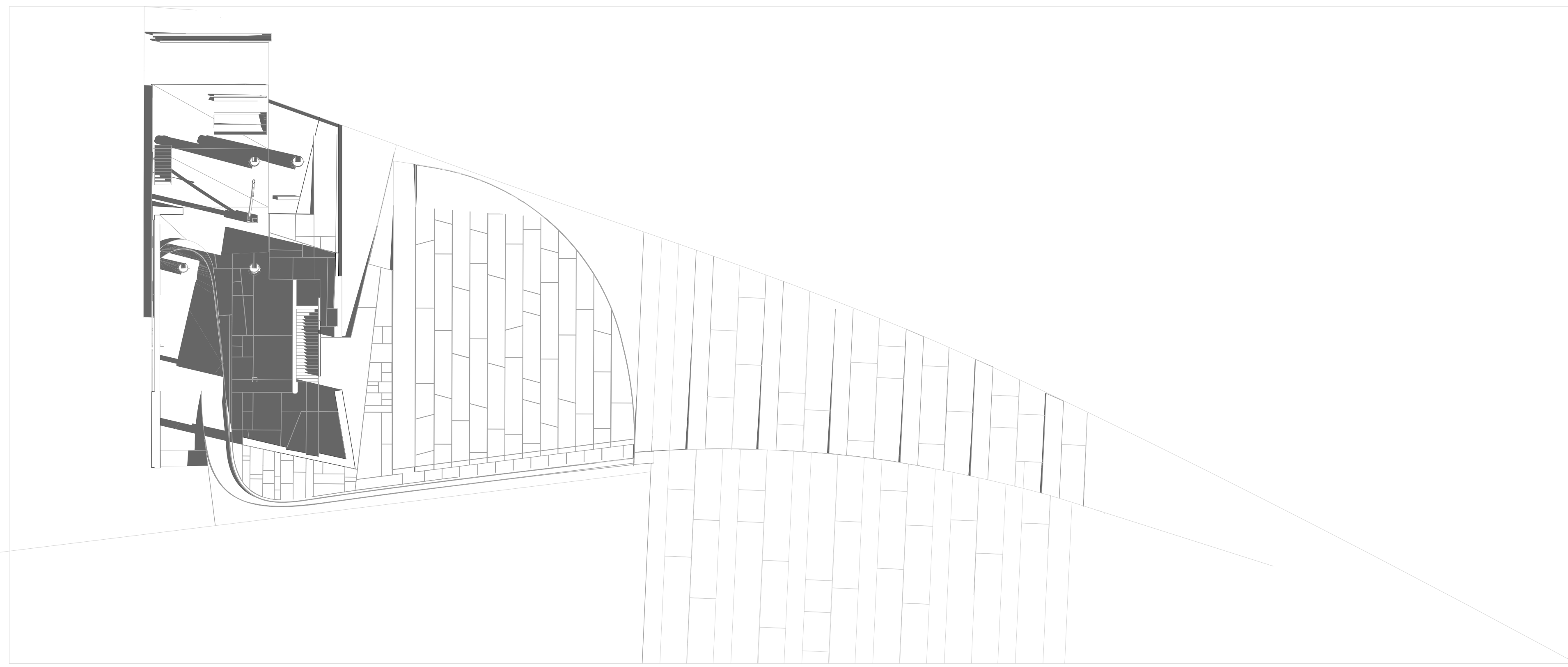

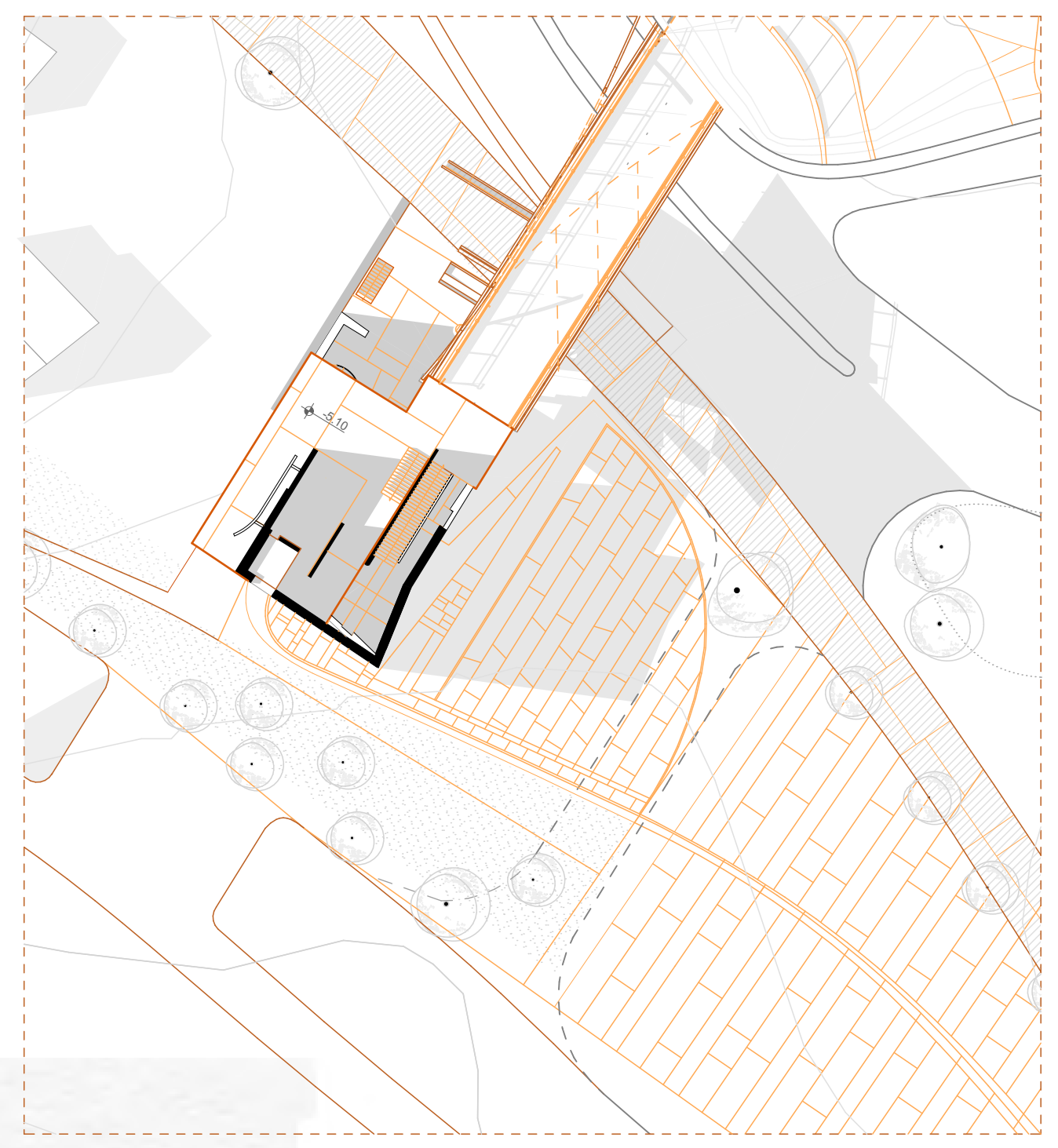
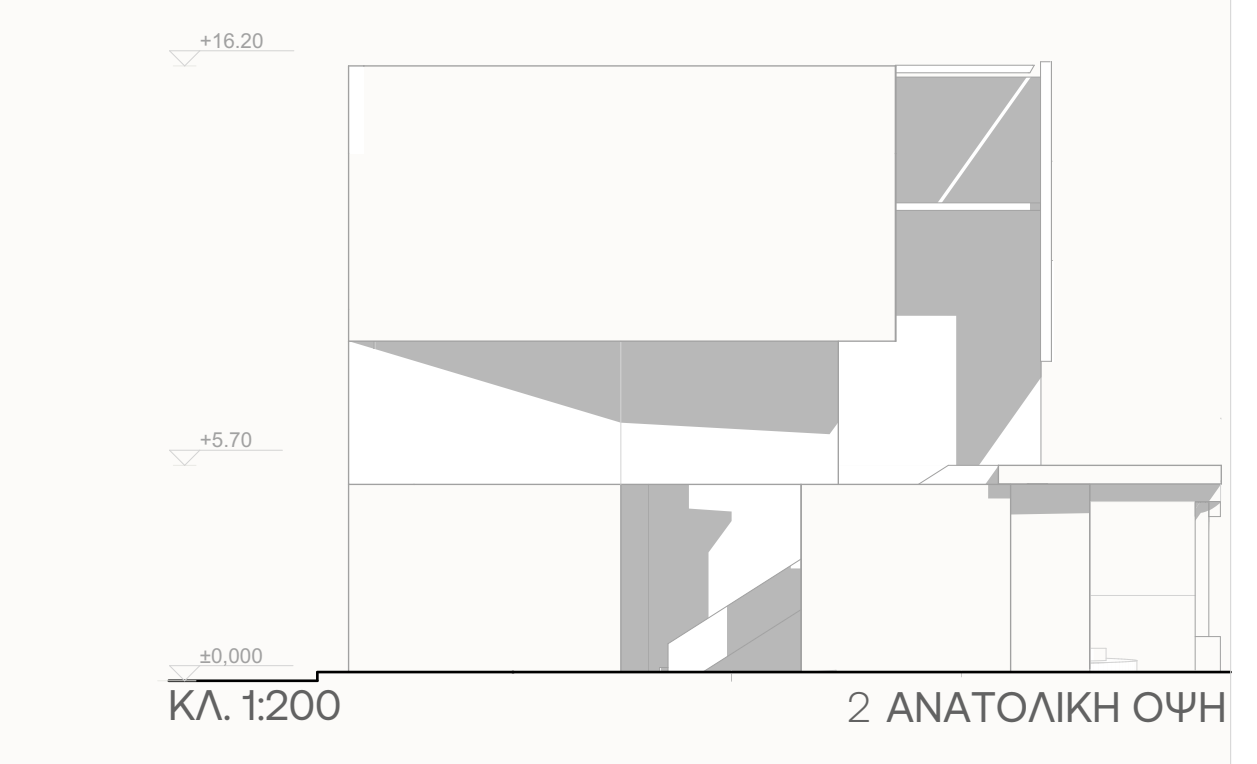
ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΧΡΗΣΕΩΝ

1. ΓΛΥΠΤΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ
2. ΜΟΥΣΕΙΟ-ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΙ ΧΩΡΟΙ
3. ΚΡΥΠΤΗ-ΜΟΥΣΕΙΑΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΜΝΗΜΕΙΟΥ
4. ΜΝΗΜΕΙΟ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

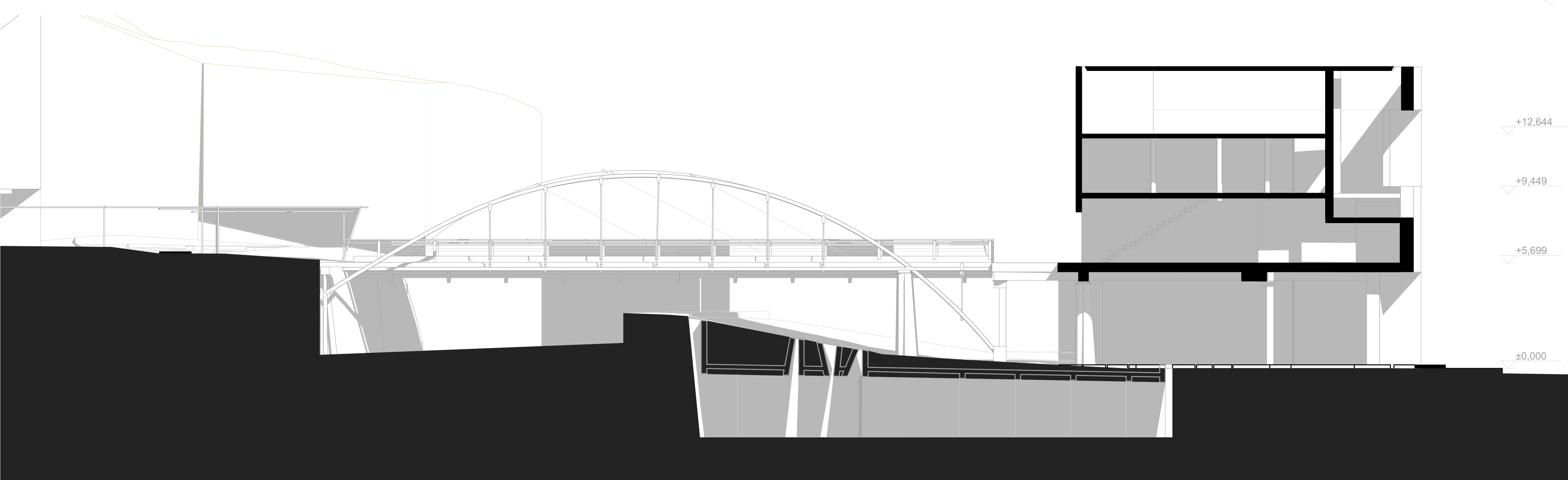

ΚΑΤΟΨΗ Β' ΟΡΟΦΟΥ (ΣΤΑΘΜΗ +9.30)

ΚΑΤΟΨΗ Α' ΟΡΟΦΟΥ (ΣΤΑΘΜΗ +5.50)

ΚΛ. 1:150

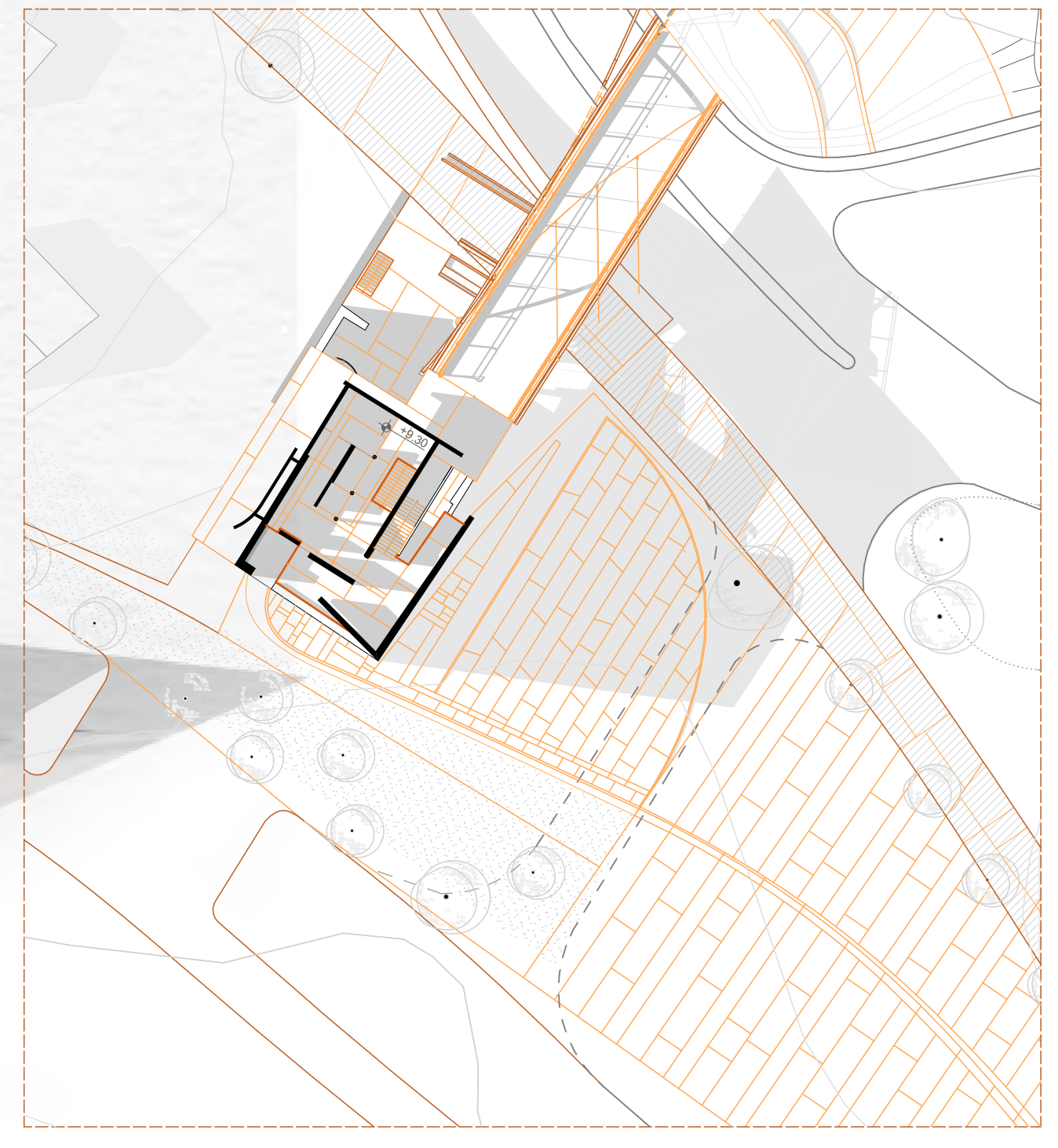
ΤΟΜΗ Α-Α'

1 ΝΟΤΙΟΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ ΚΛ. 1:200

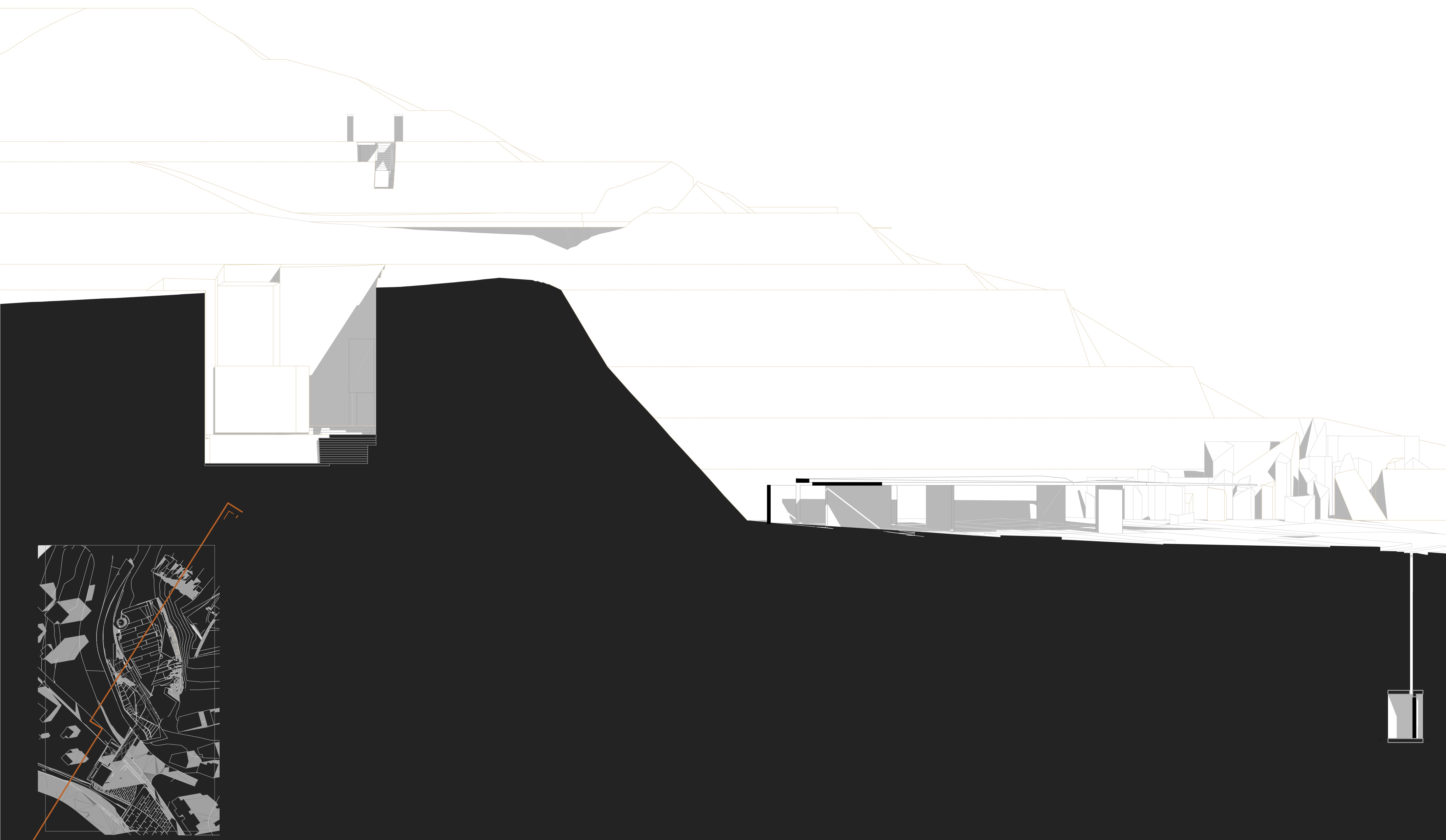

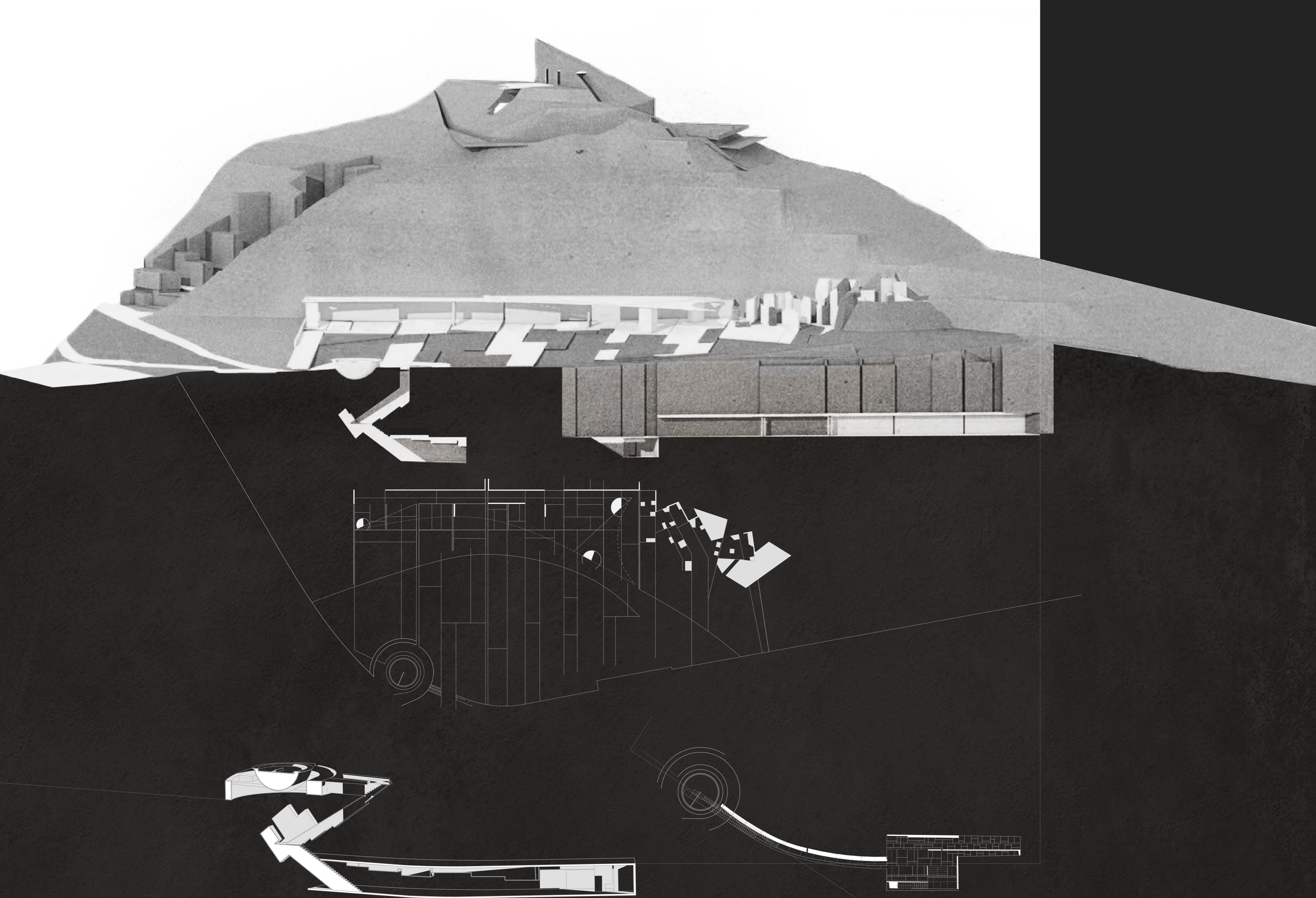
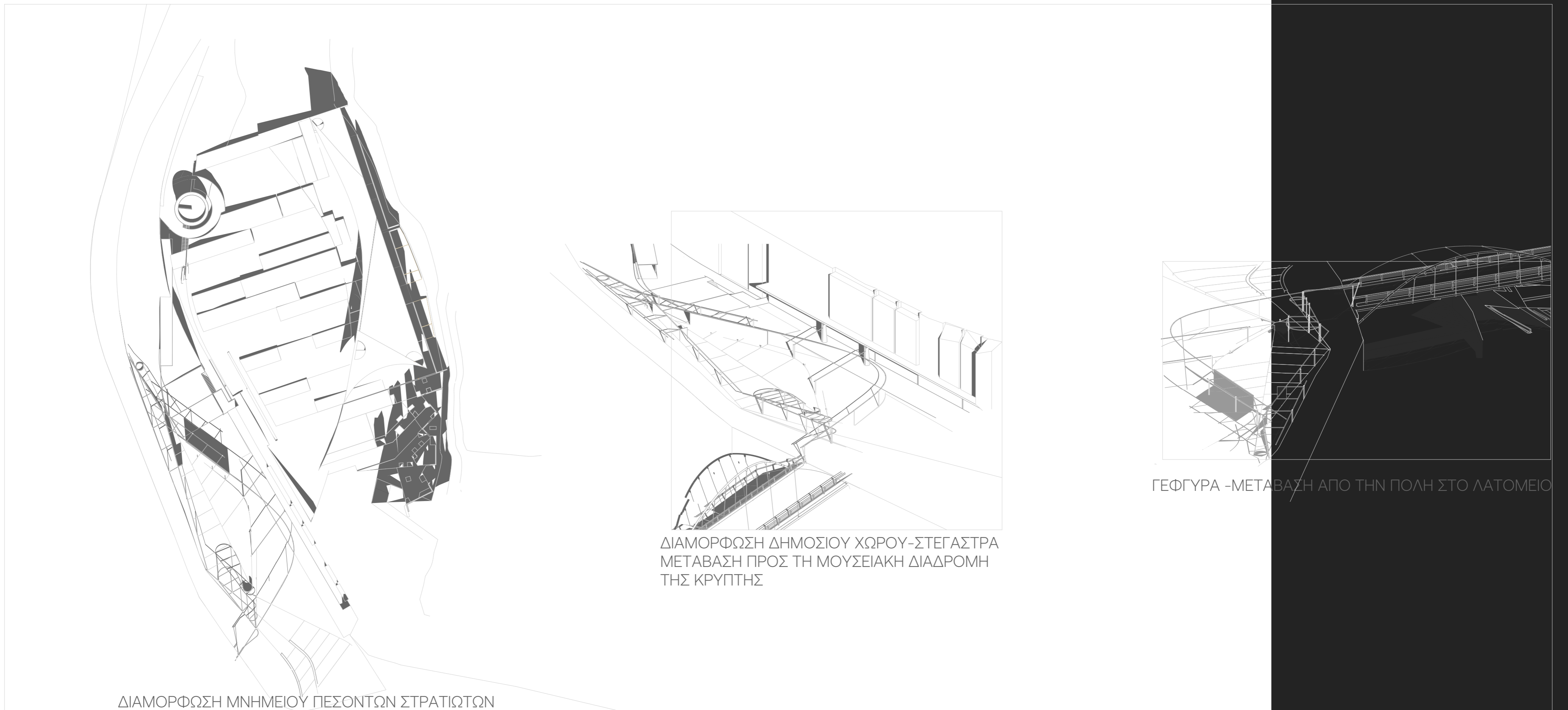
ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

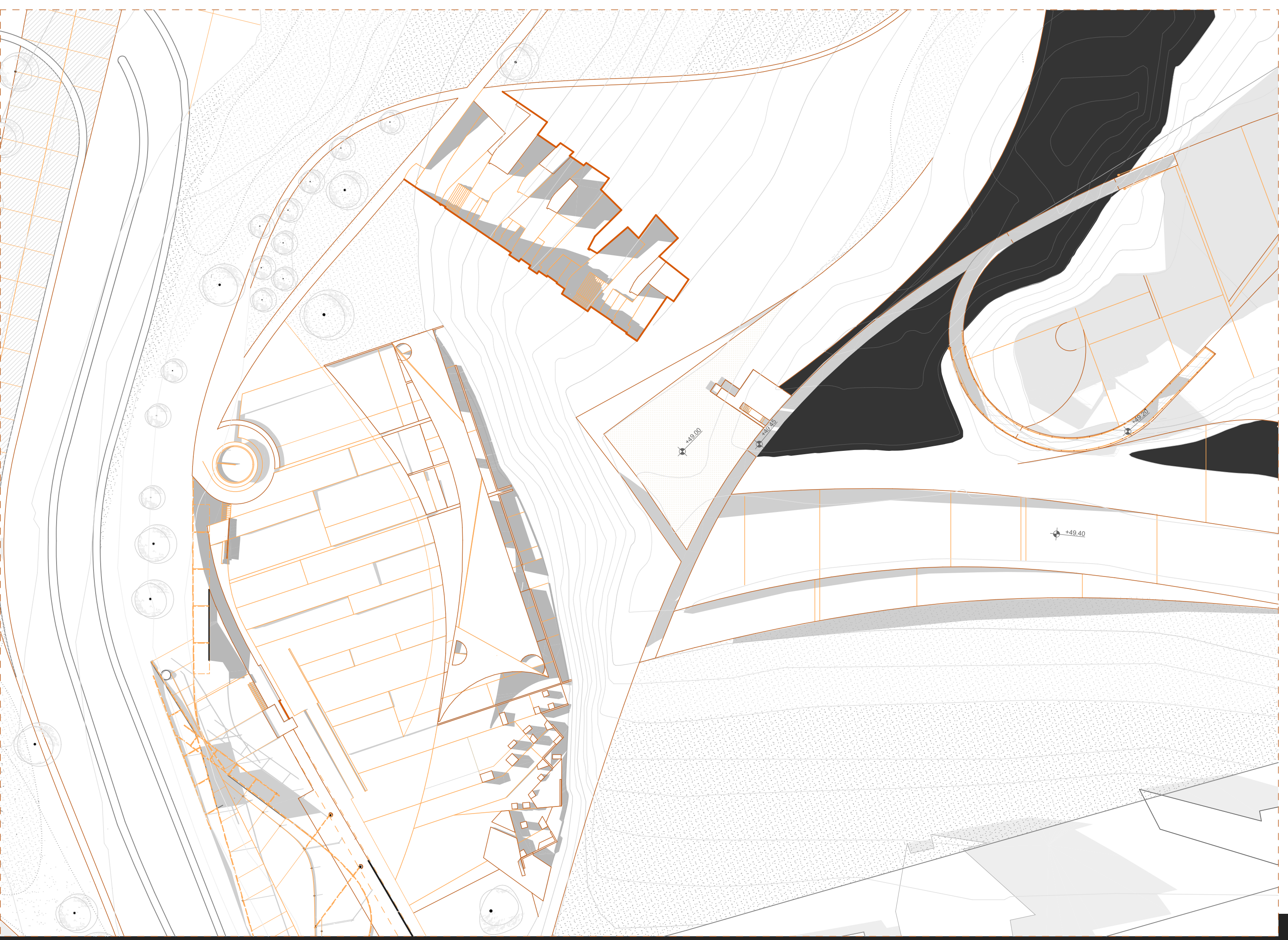

ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ (ΣΤΑΘΜΗ ±0.00)

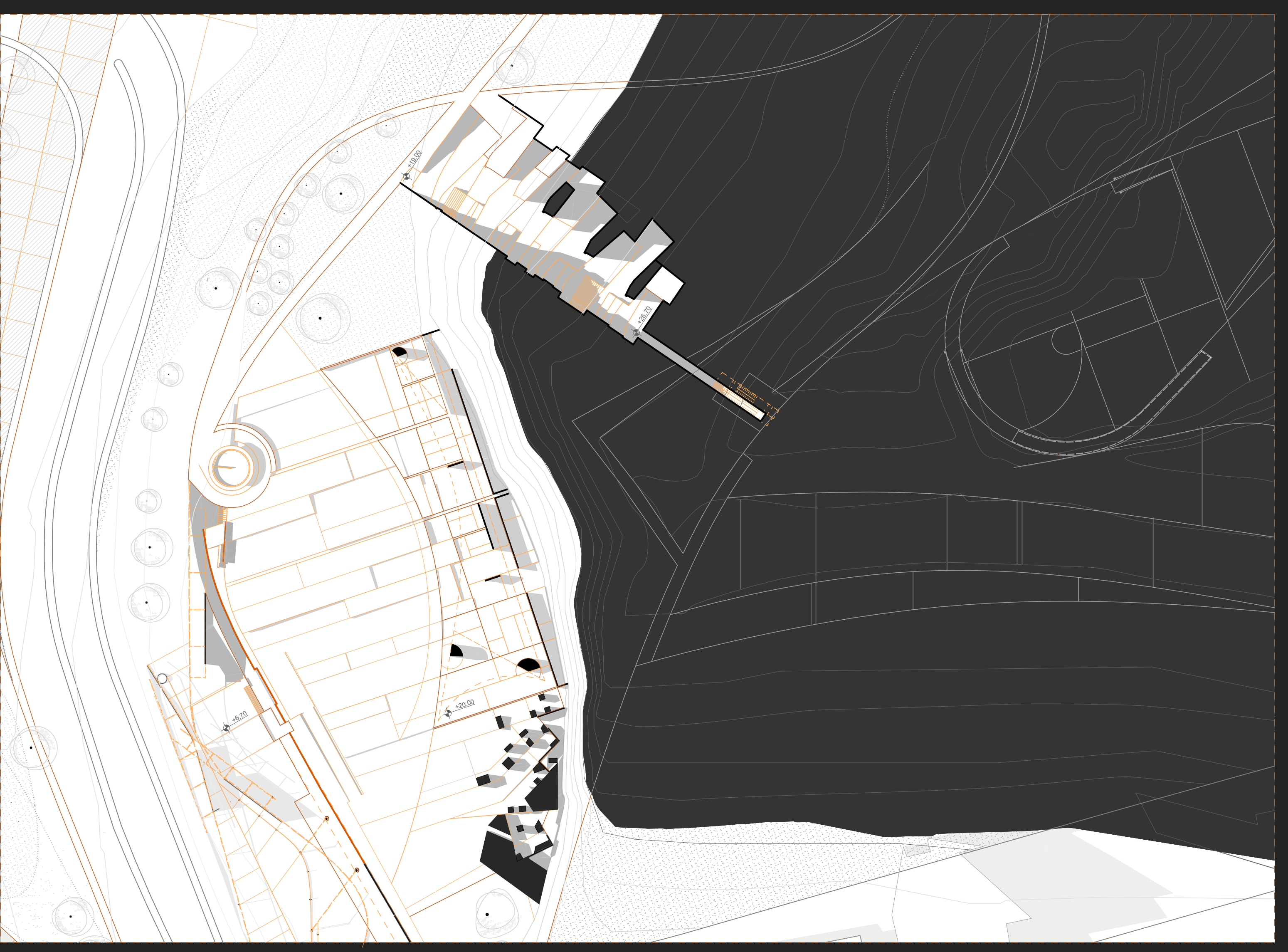
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

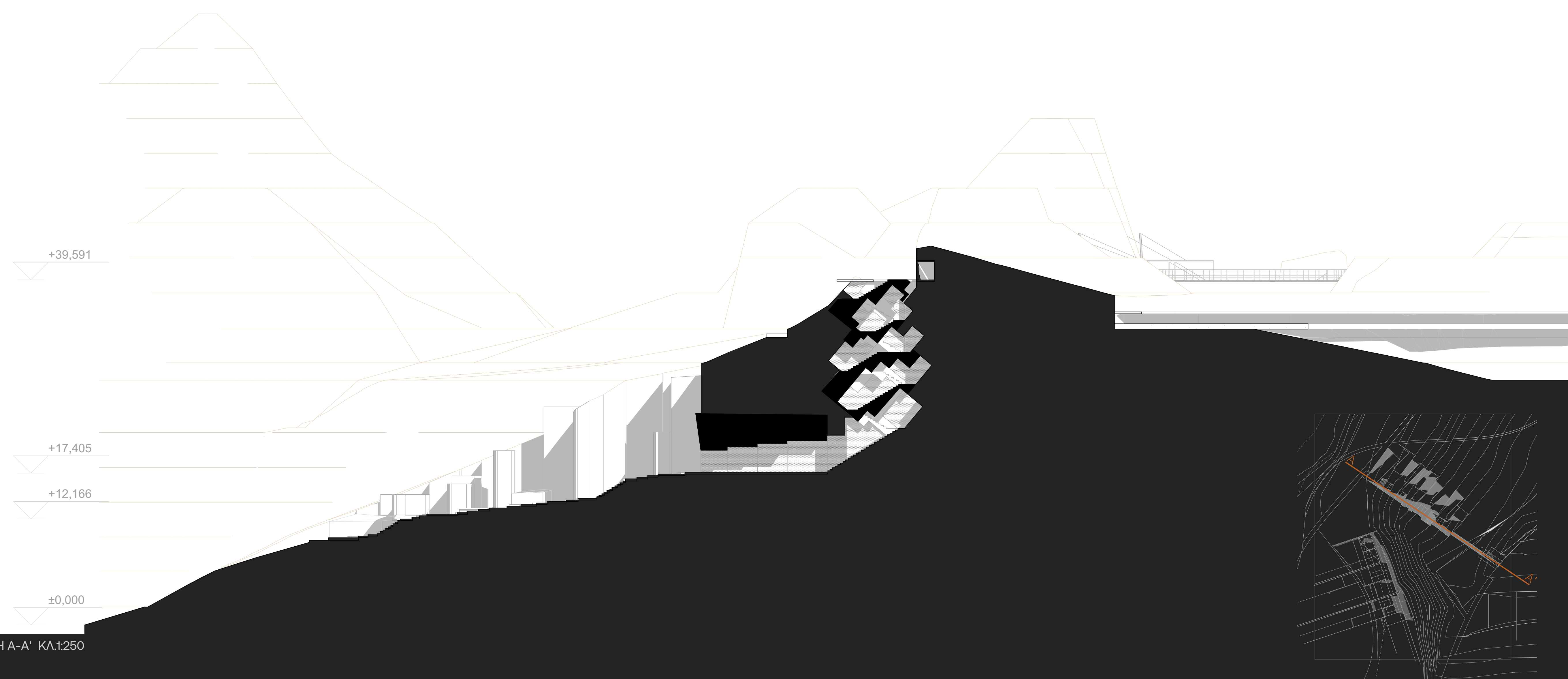

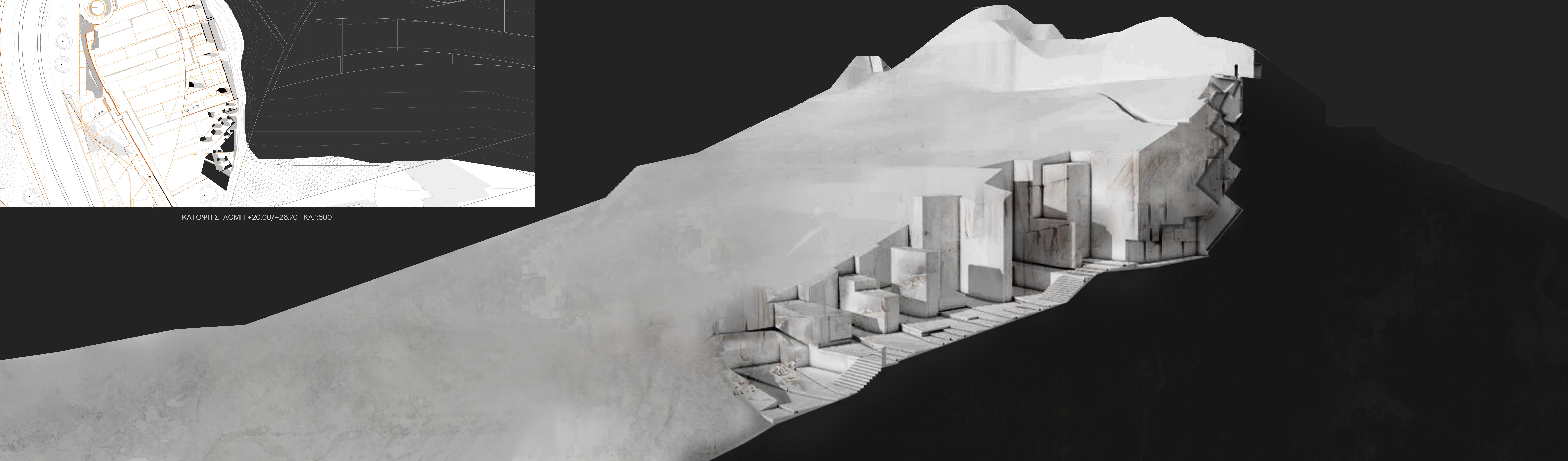
ΚΑΤΟΨΗ ΣΤΑΘΜΗ +49.00 ΚΛ.1:500

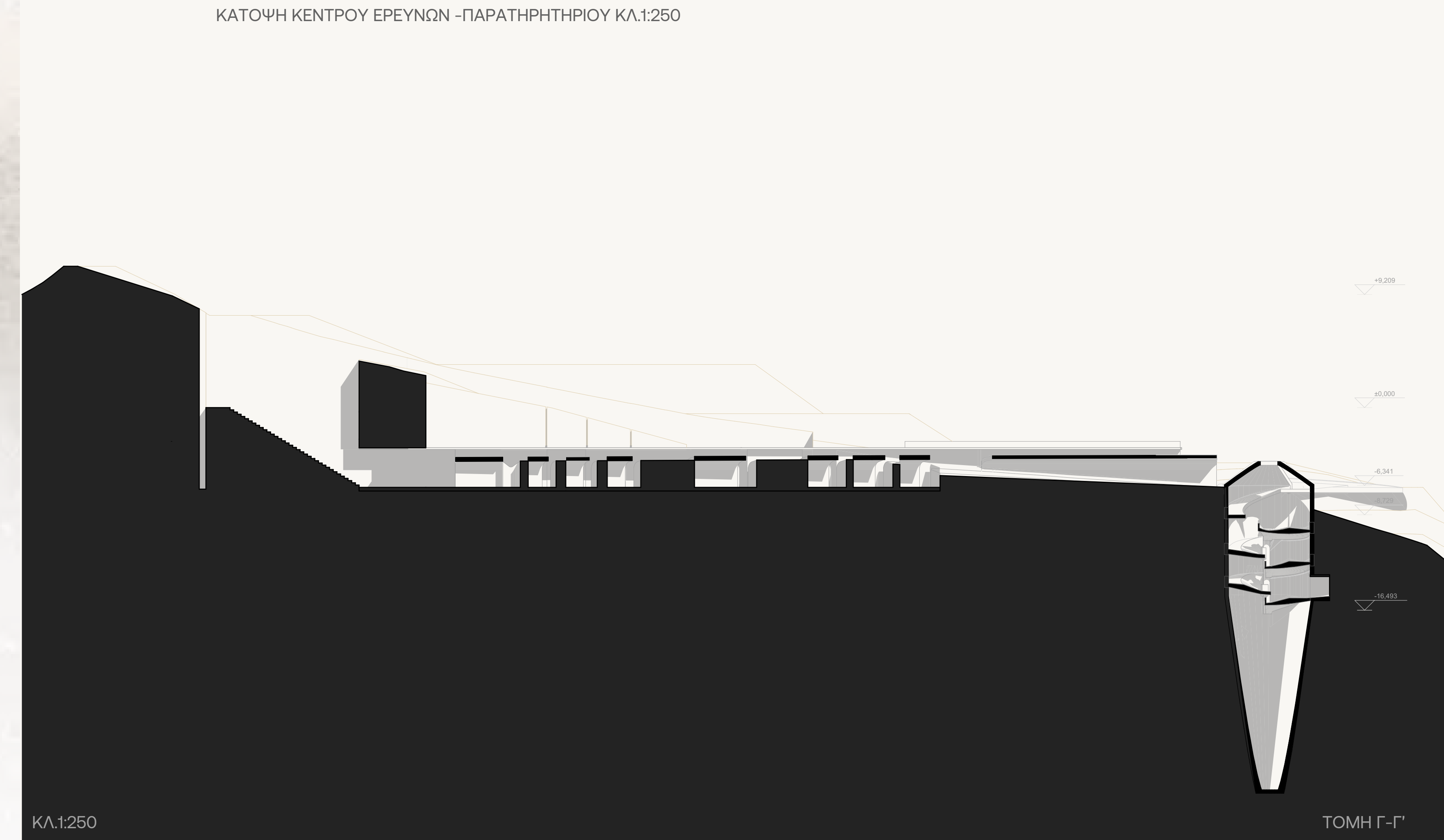
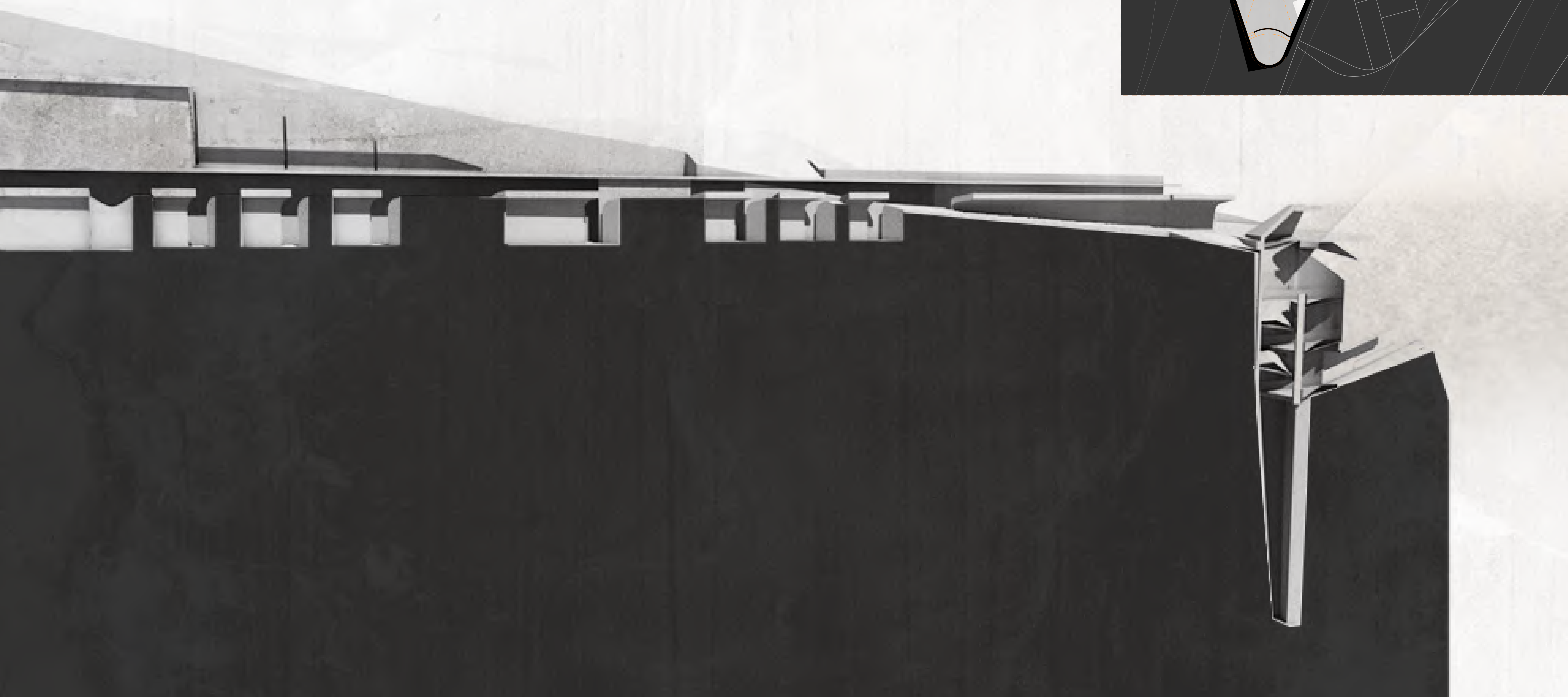
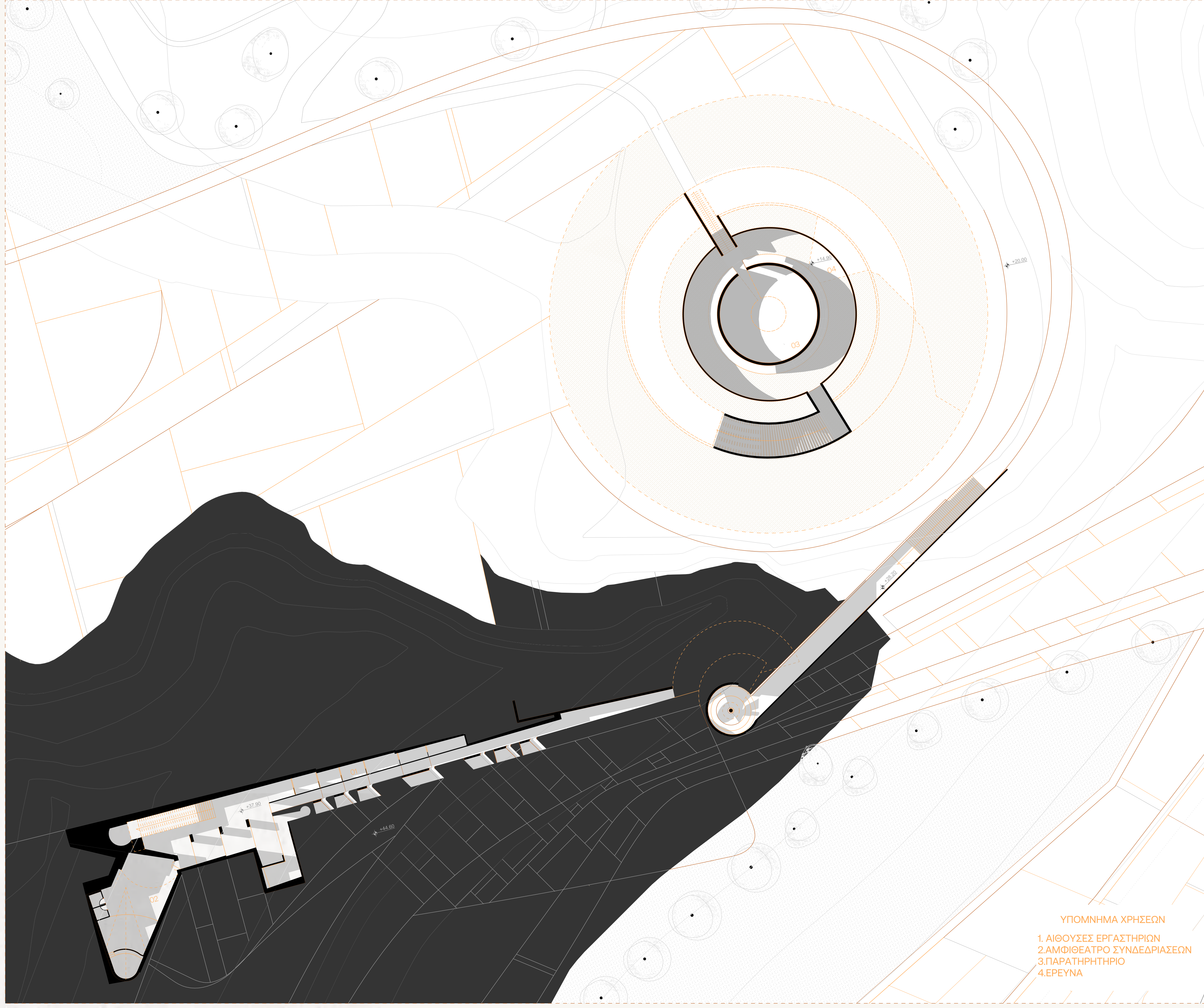
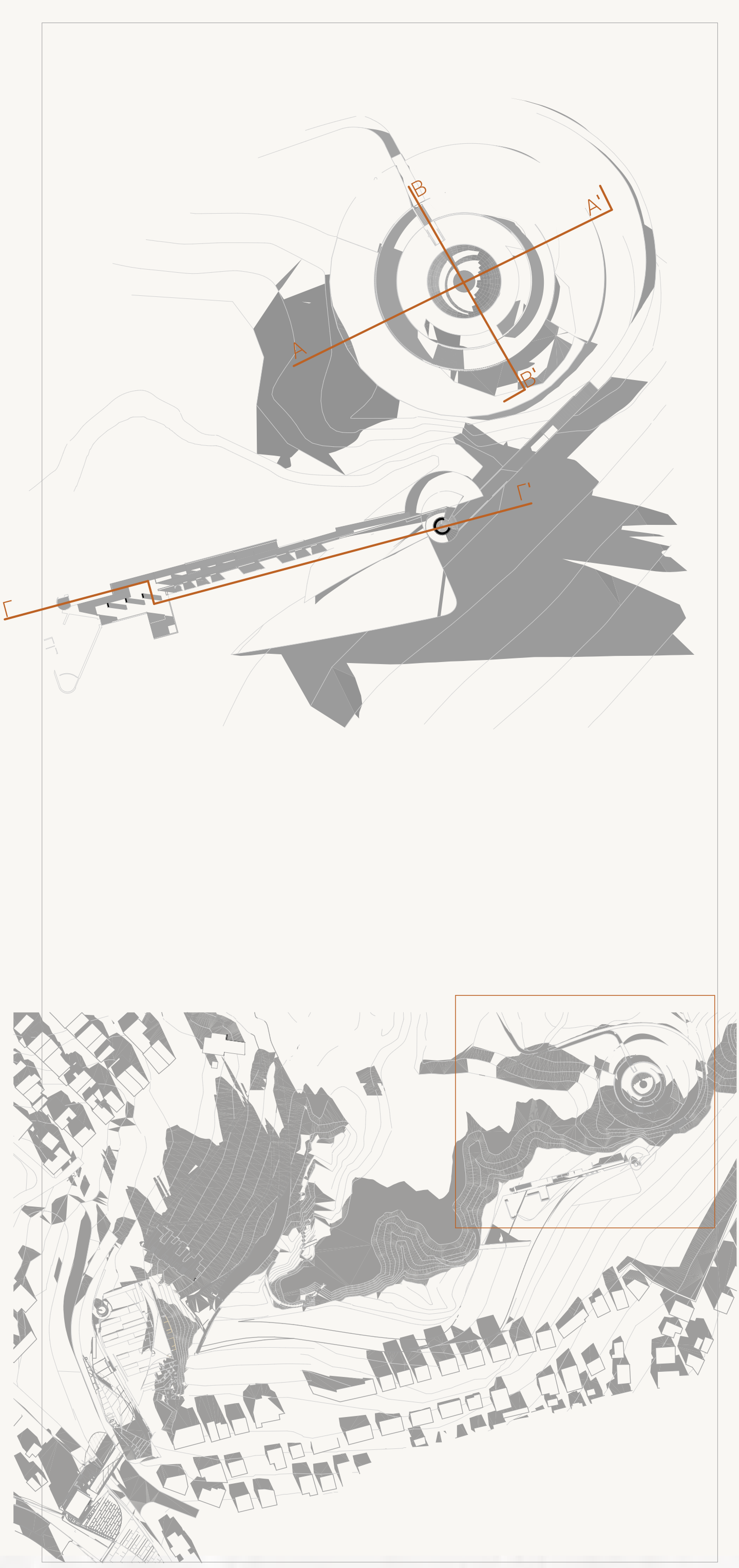
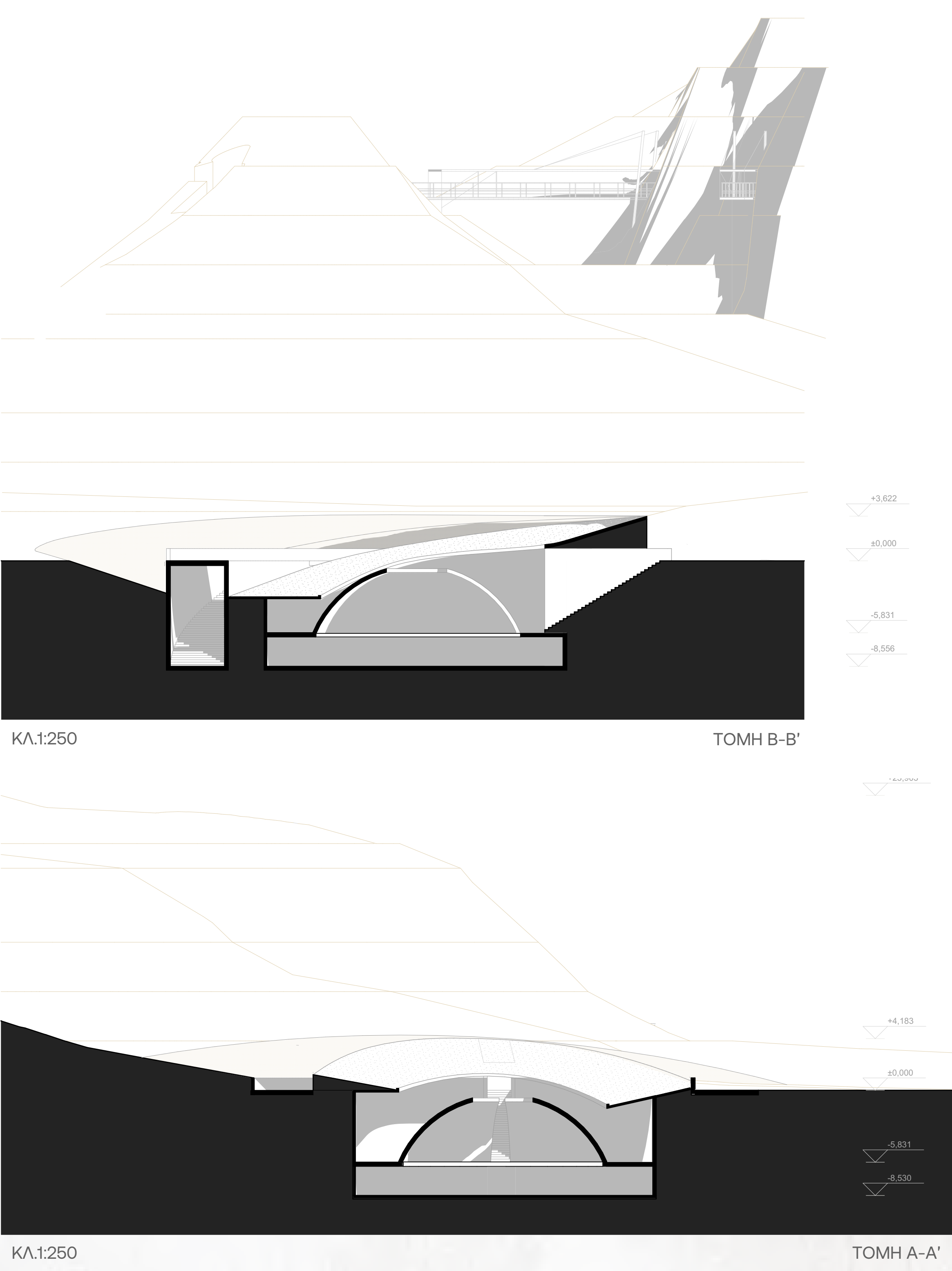

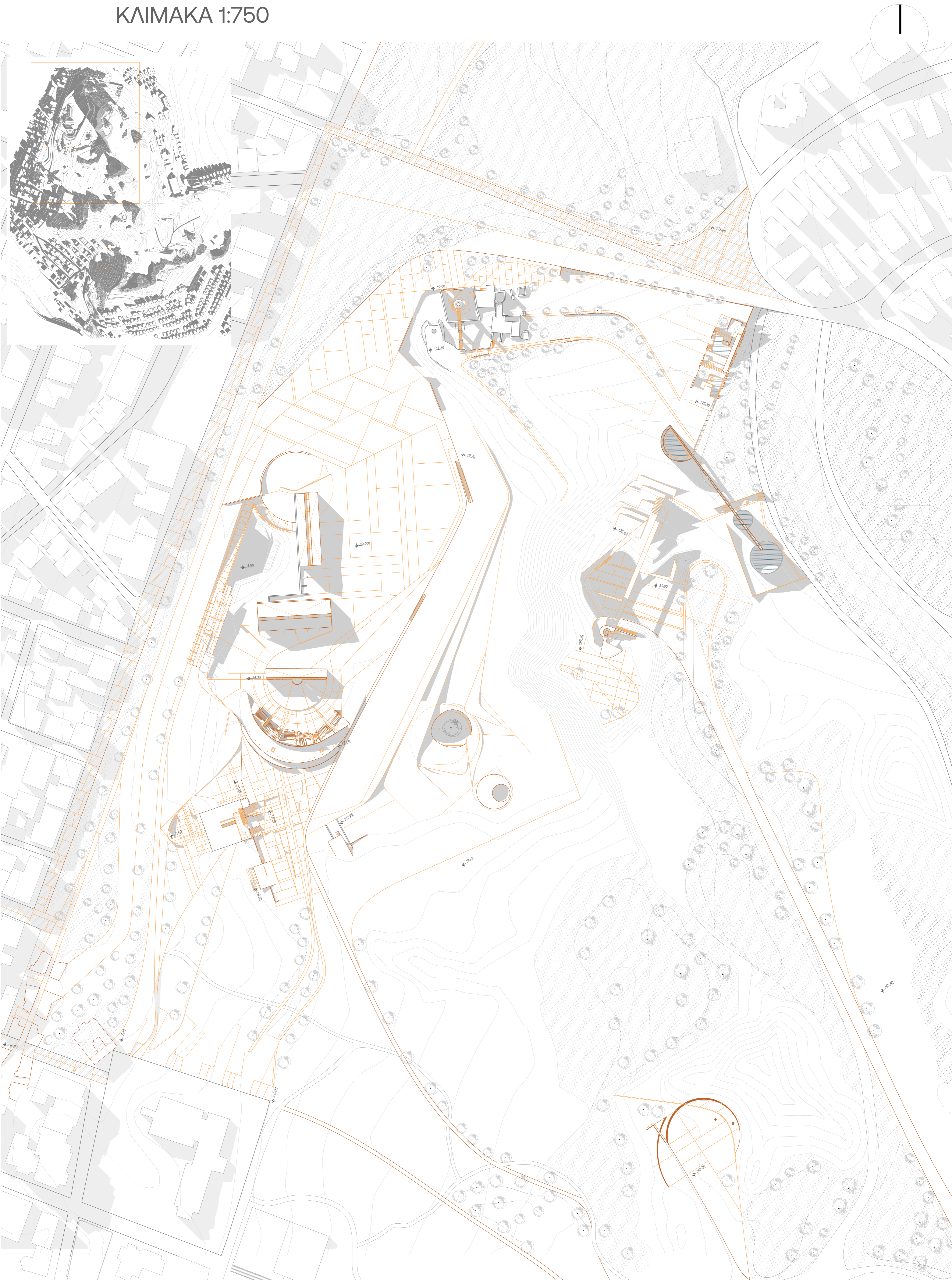
ΚΑΤΟΨΗ ΣΤΑΘΜΗ +20.00/+26.70 ΚΛ.1:500

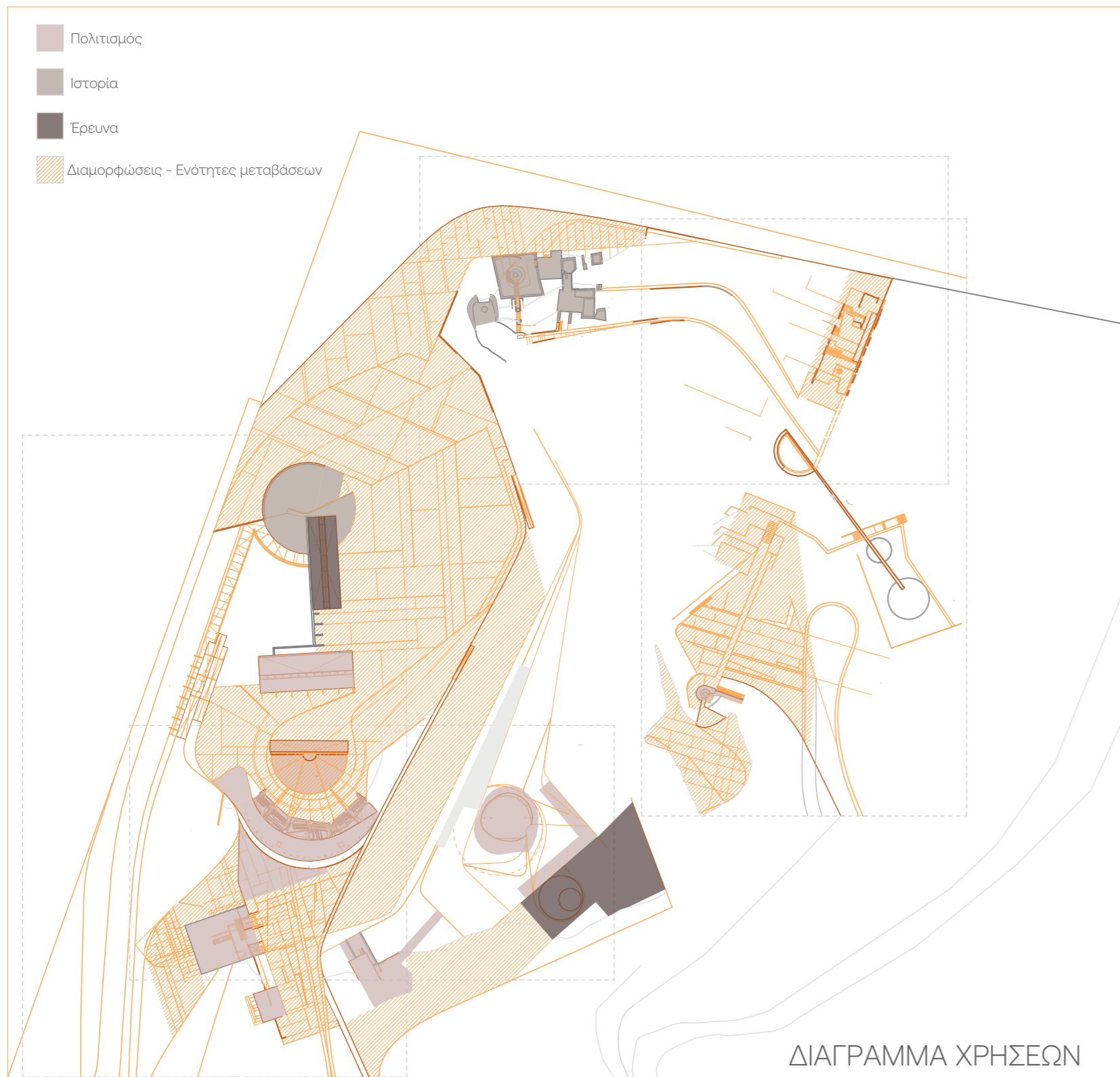

ΤΟΜΗ Α-Α' ΚΛ.1:250

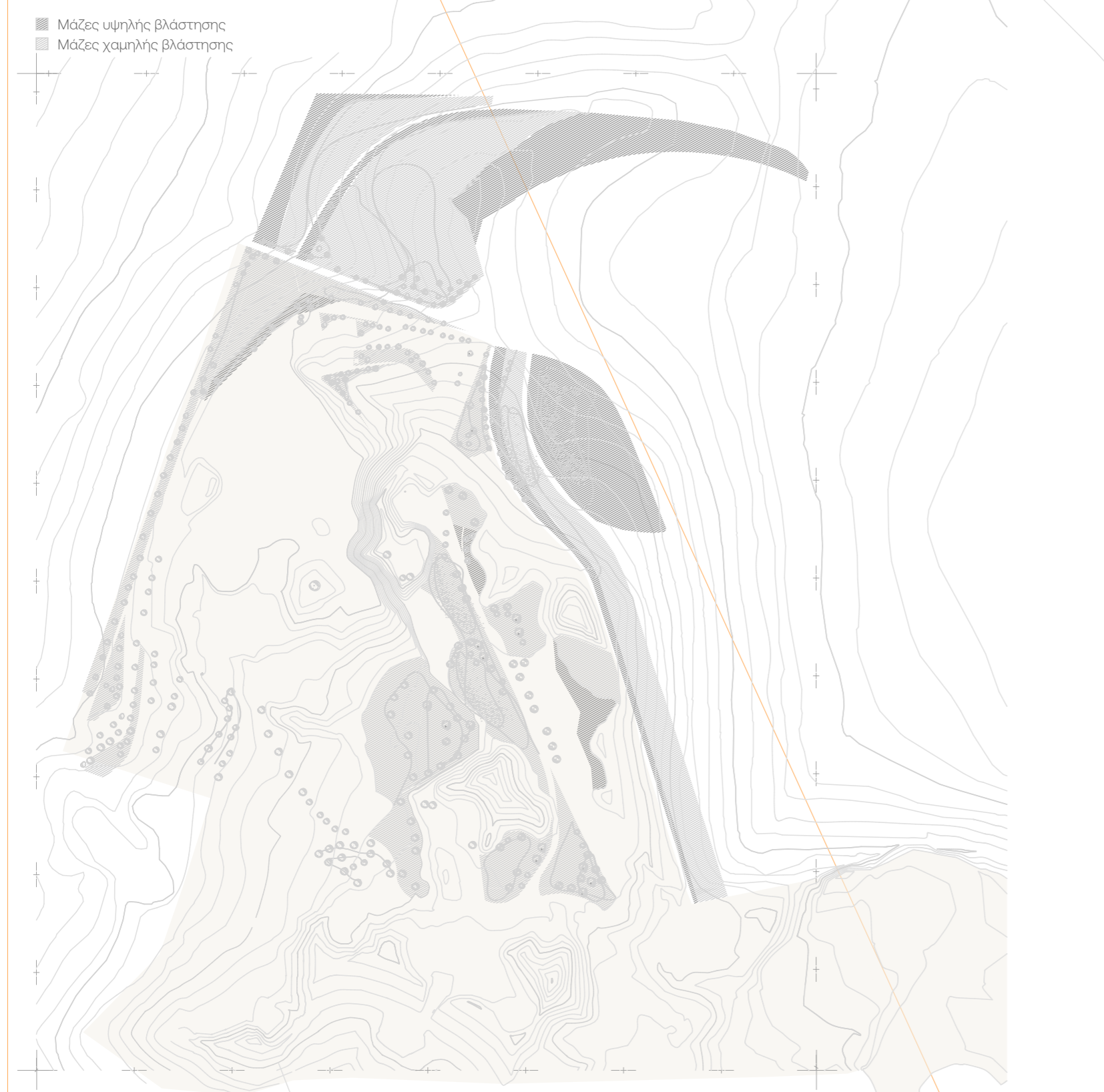

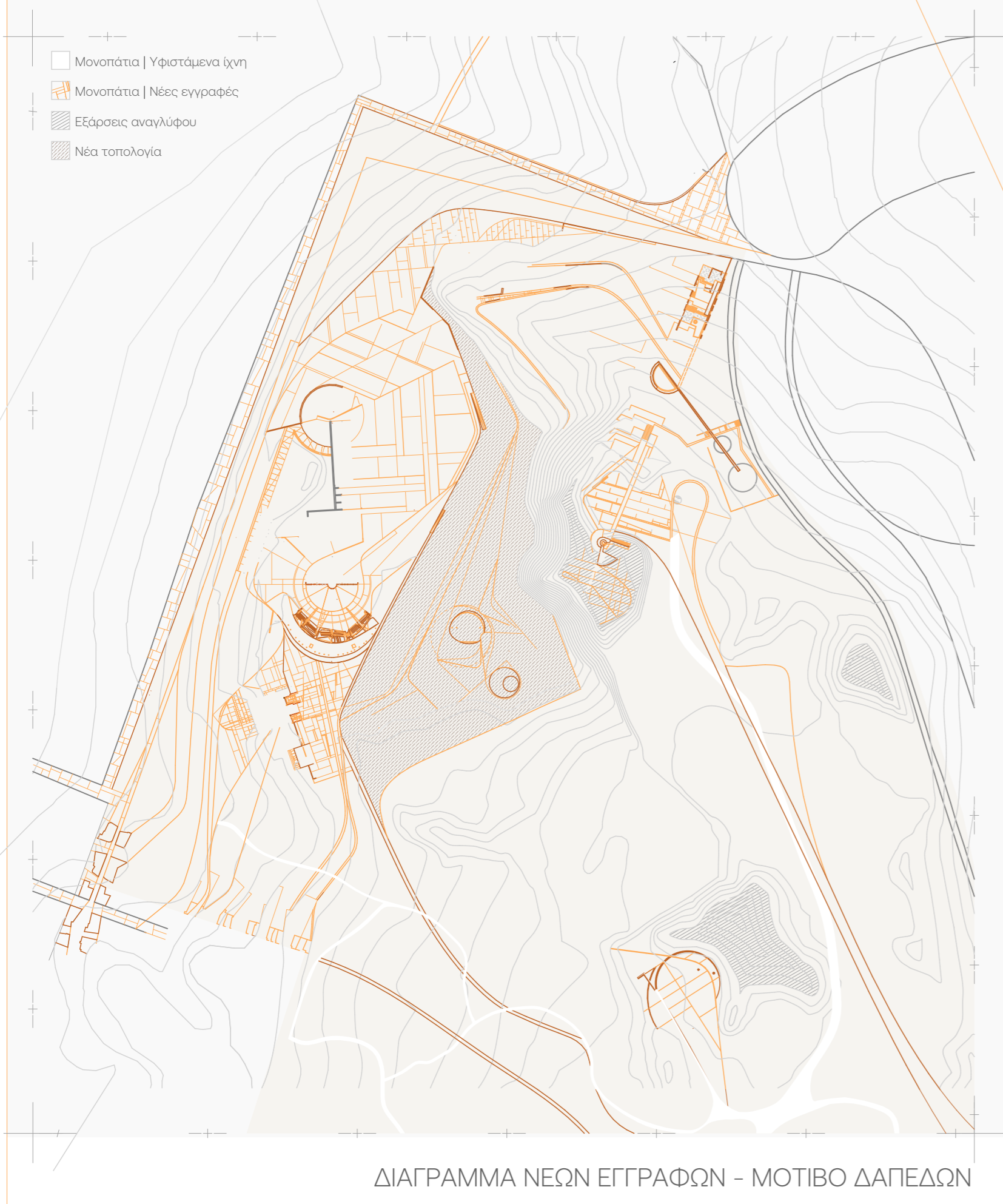

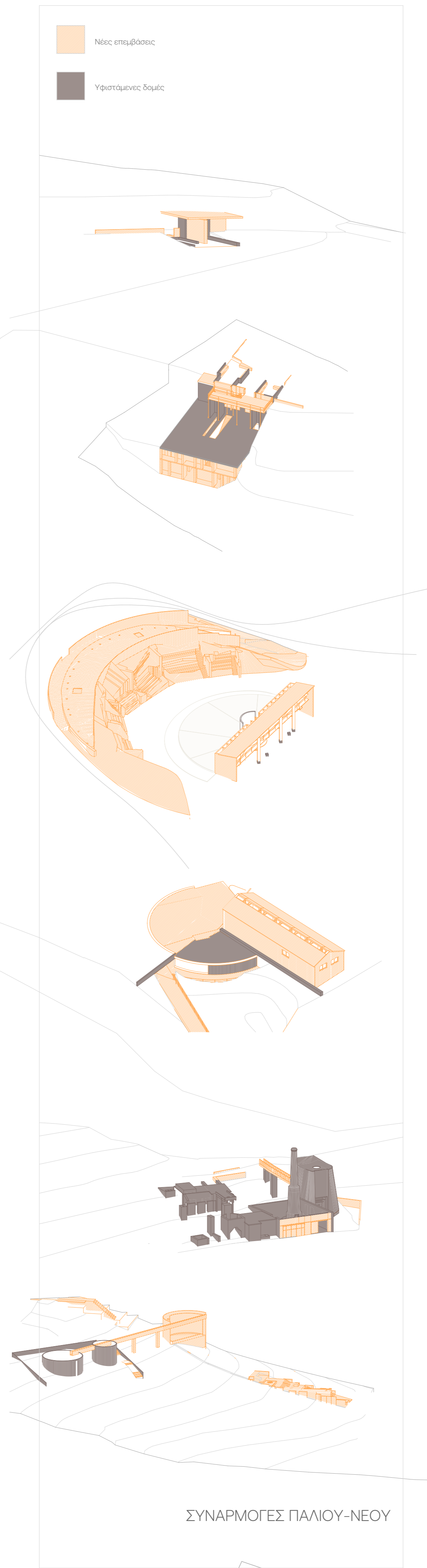
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΧΡΗΣΕΩΝ

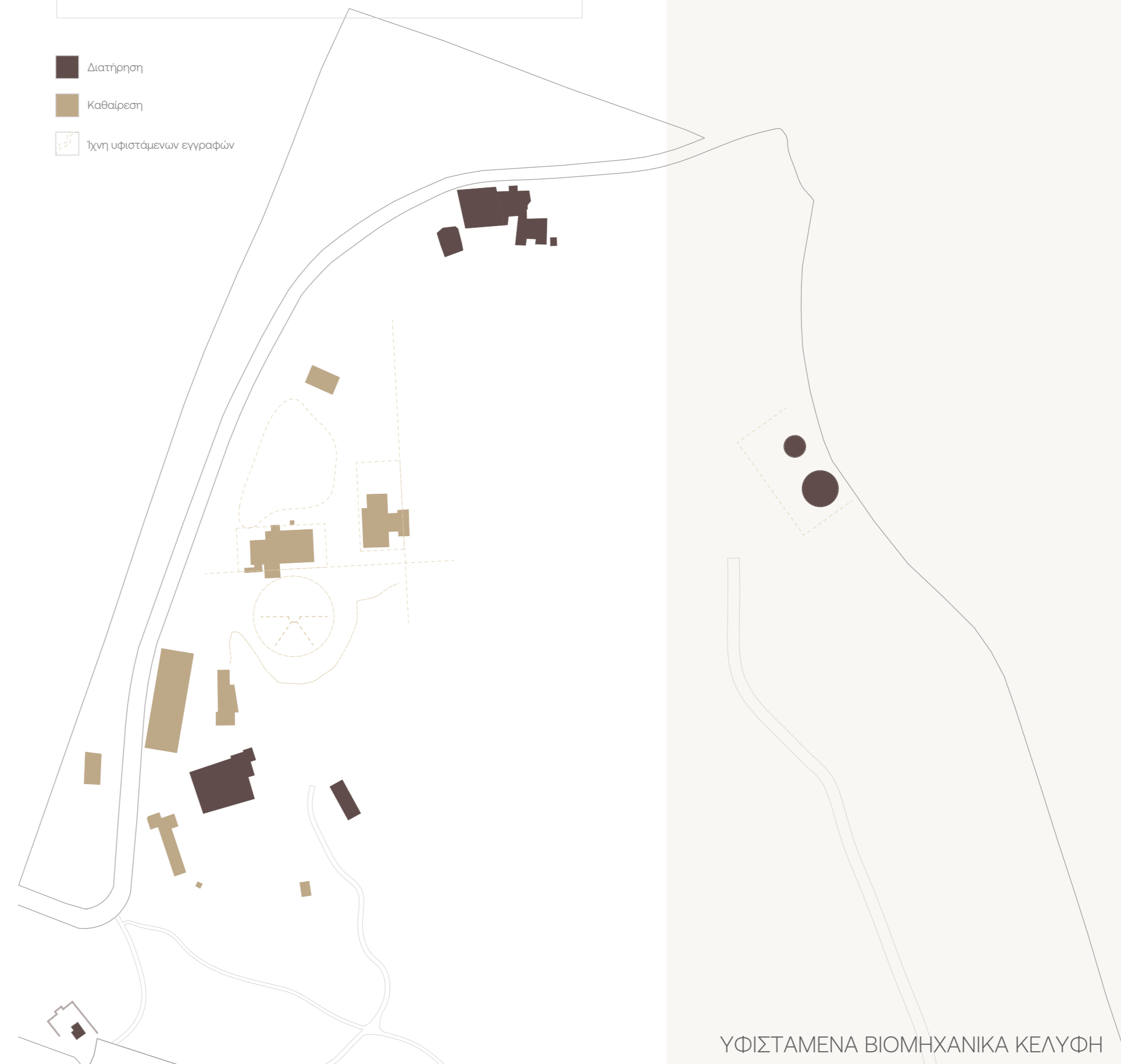
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΠΡΑΣΙΝΟΥ

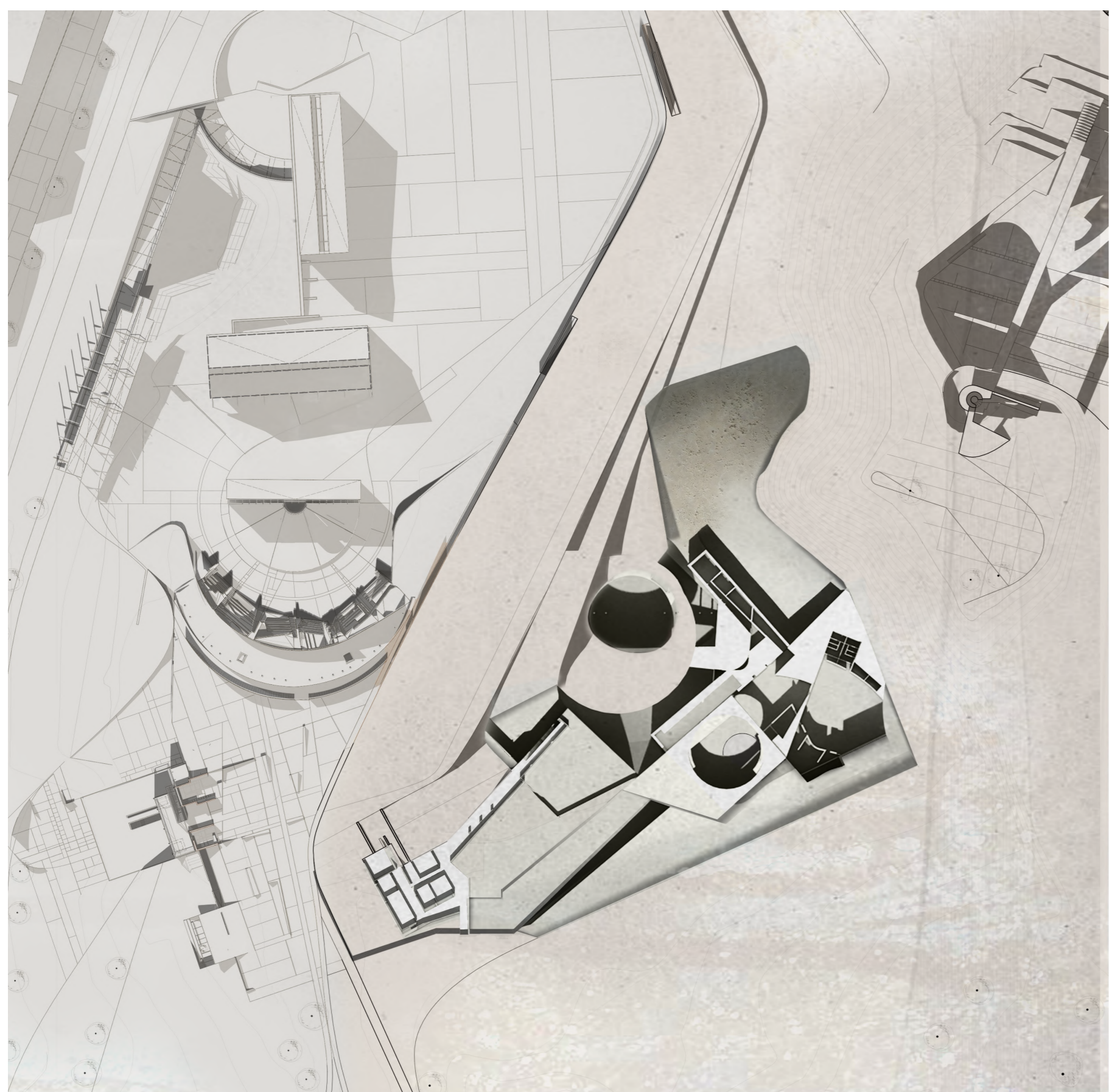
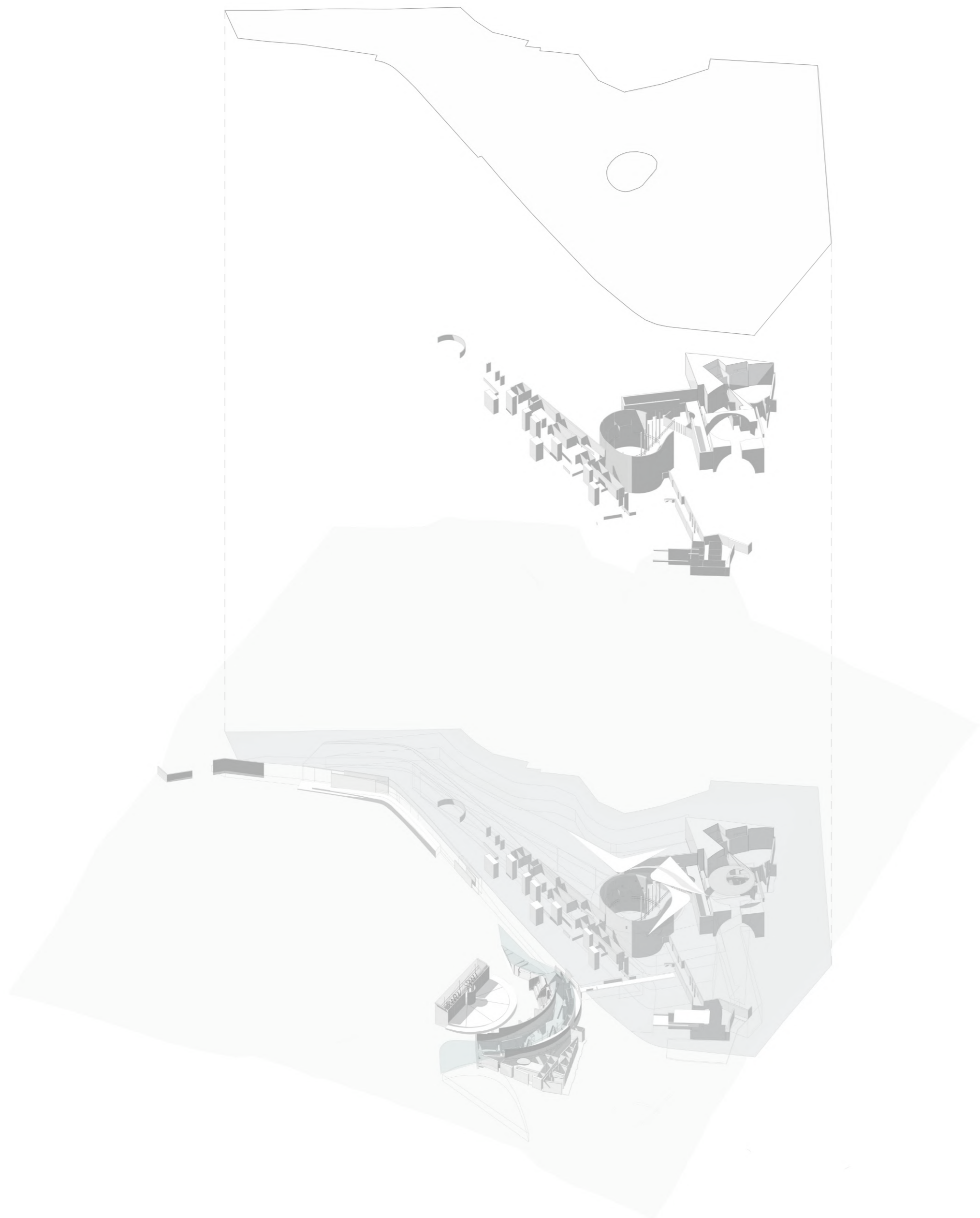
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΝΕΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ - ΜΟΤΙΒΟ ΔΑΠΕΔΩΝ

ΣΥΝΑΡΜΟΓΕΣ ΠΑΛΙΟΥ-ΝΕΟΥ

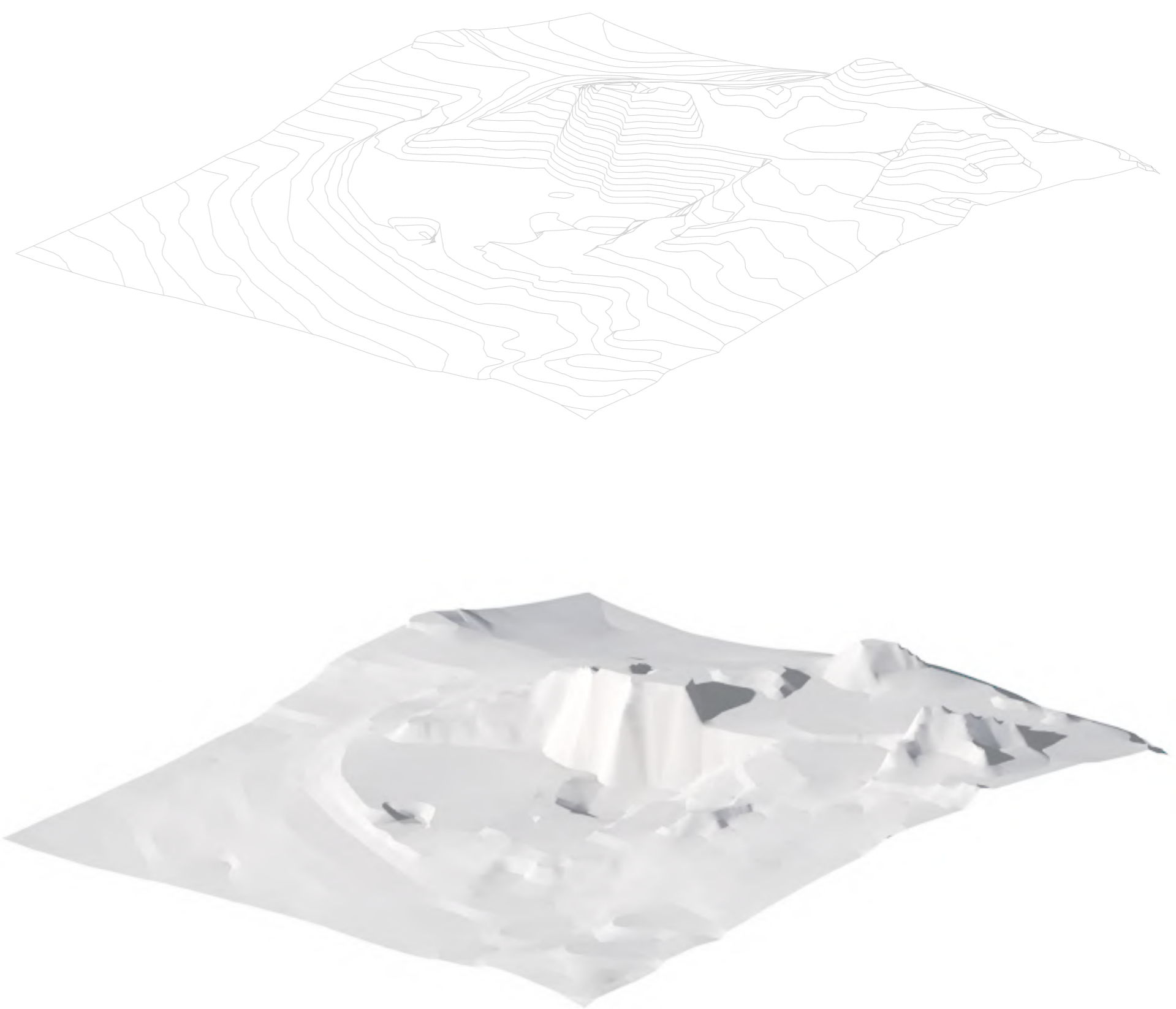
Η σχεδιαστική προσέγγιση της 2ης ενότητας επιχειρεί την επανασύνδεση με τη "σάρκα" της γής, τις βαθύτερες διεργασίες του εδάφους και τη συνέχεια με τα ίχνη της βιομηχανικής κληρονομιάς του λατομείου, δημιουργώντας έναν πολιτιστικό ιστό. Η εκσκαφή και η εναπόθεση του υλικού, αποτελούν δύο βασικές στρατηγικές διαχείρισης της βραχύδους τοπογραφίας. Η νέα τοπολογία που σχεδιάστηκε στο ανατολικό τμήμα της ενότητας αποτελεί τον ανεστραμμένο αρνητικό χώρο του εδάφους, το οποίο έχει υποστεί σημαντικές αλλοιώσεις. Οι απότομες μεταβολές στα υψομετρικά επίπεδα της περιοχής, εξομαλύνονται μερικώς, με στόχο τη διευκόλυνση της δημιουργίας νέων συνεκτικών υπονοημάτων.

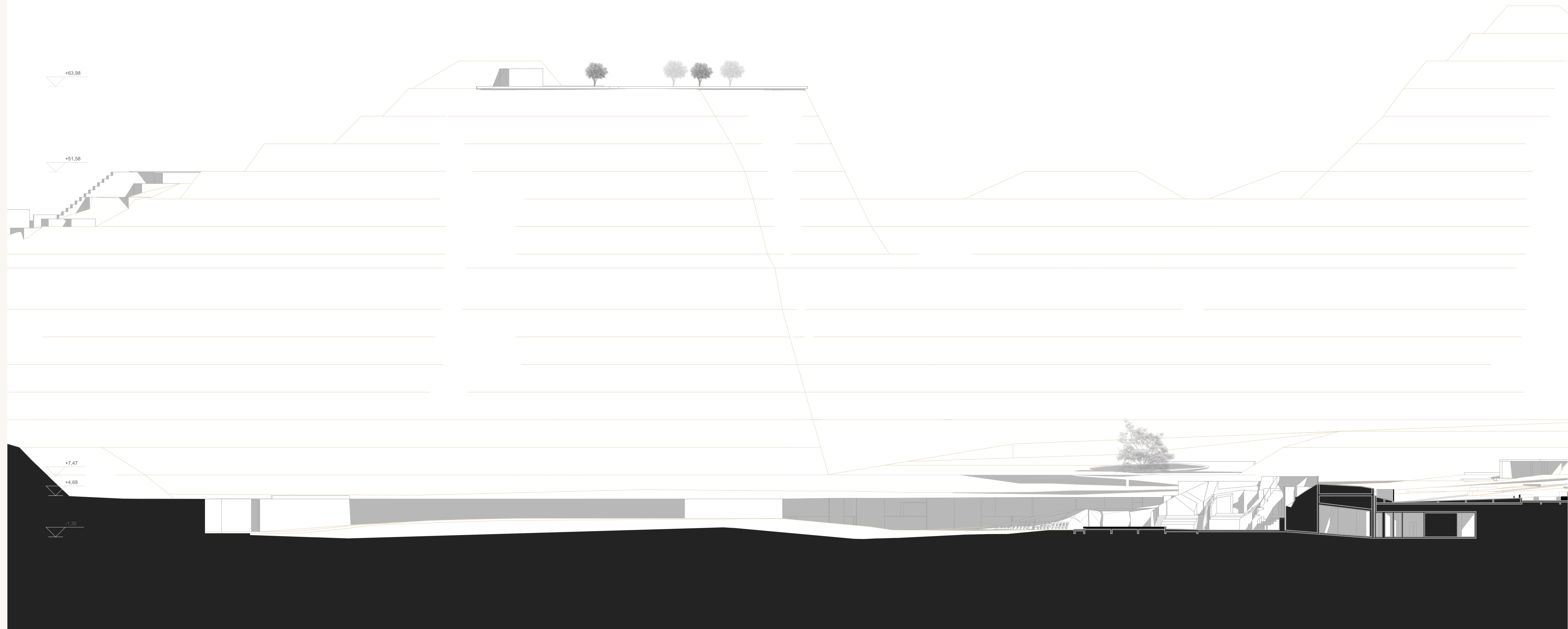
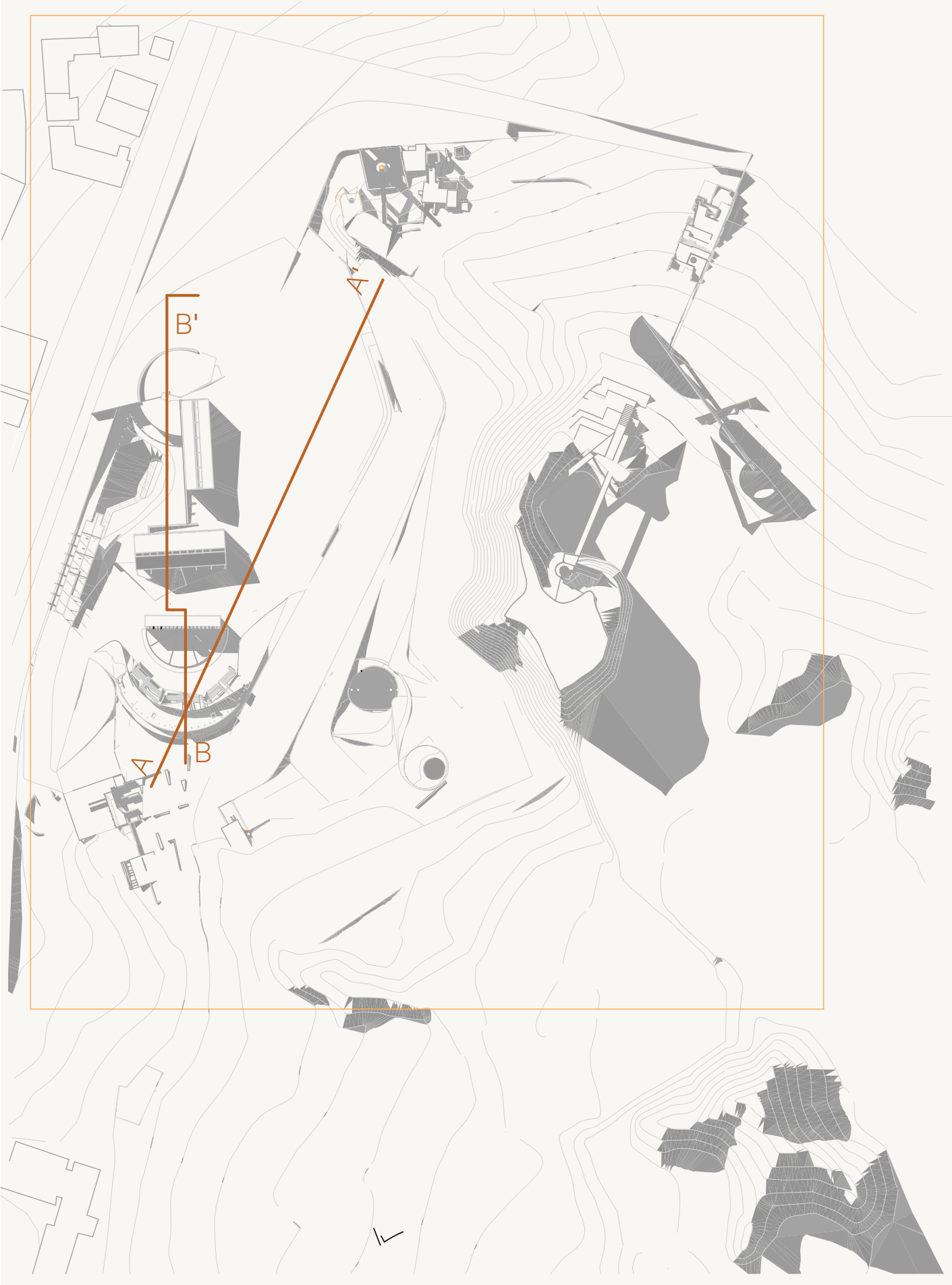
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΕΙΣ ΝΕΑΣ ΤΟΠΟΛΟΓΙΑΣ

ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΕΔΑΦΟΥΣ

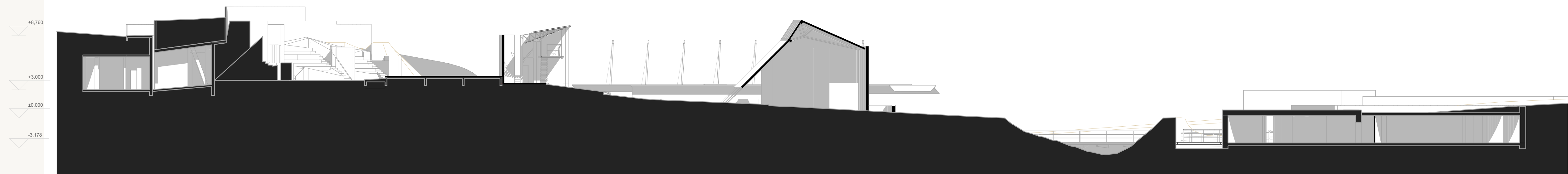

ΑΝΑΓΛΥΦΟ ΕΝΟΤΗΤΑΣ

ΚΑ.1:350

TOMH A-A'

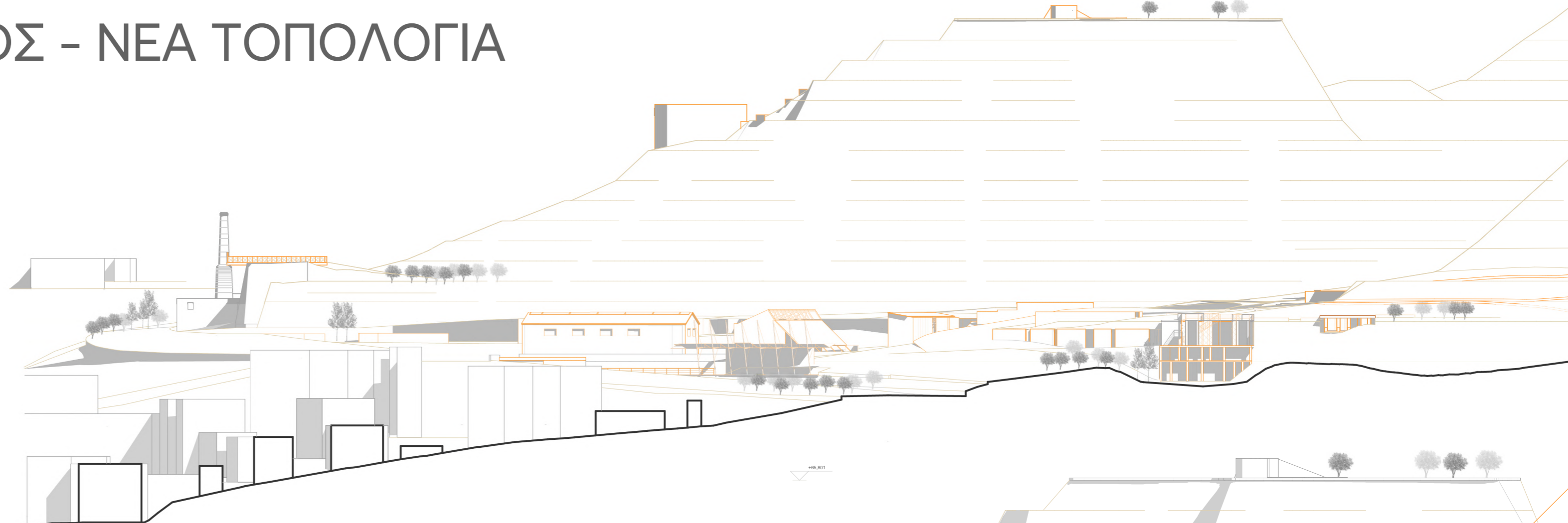
ΚΑ.1:250

TOMH B-B'

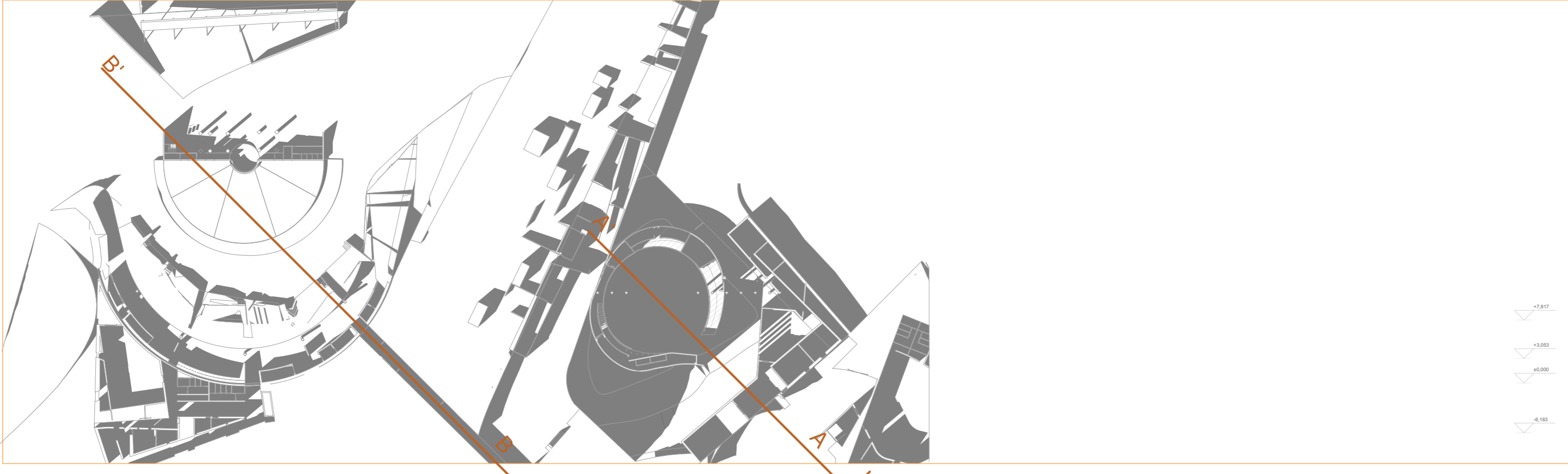

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΧΡΗΣΕΩΝ

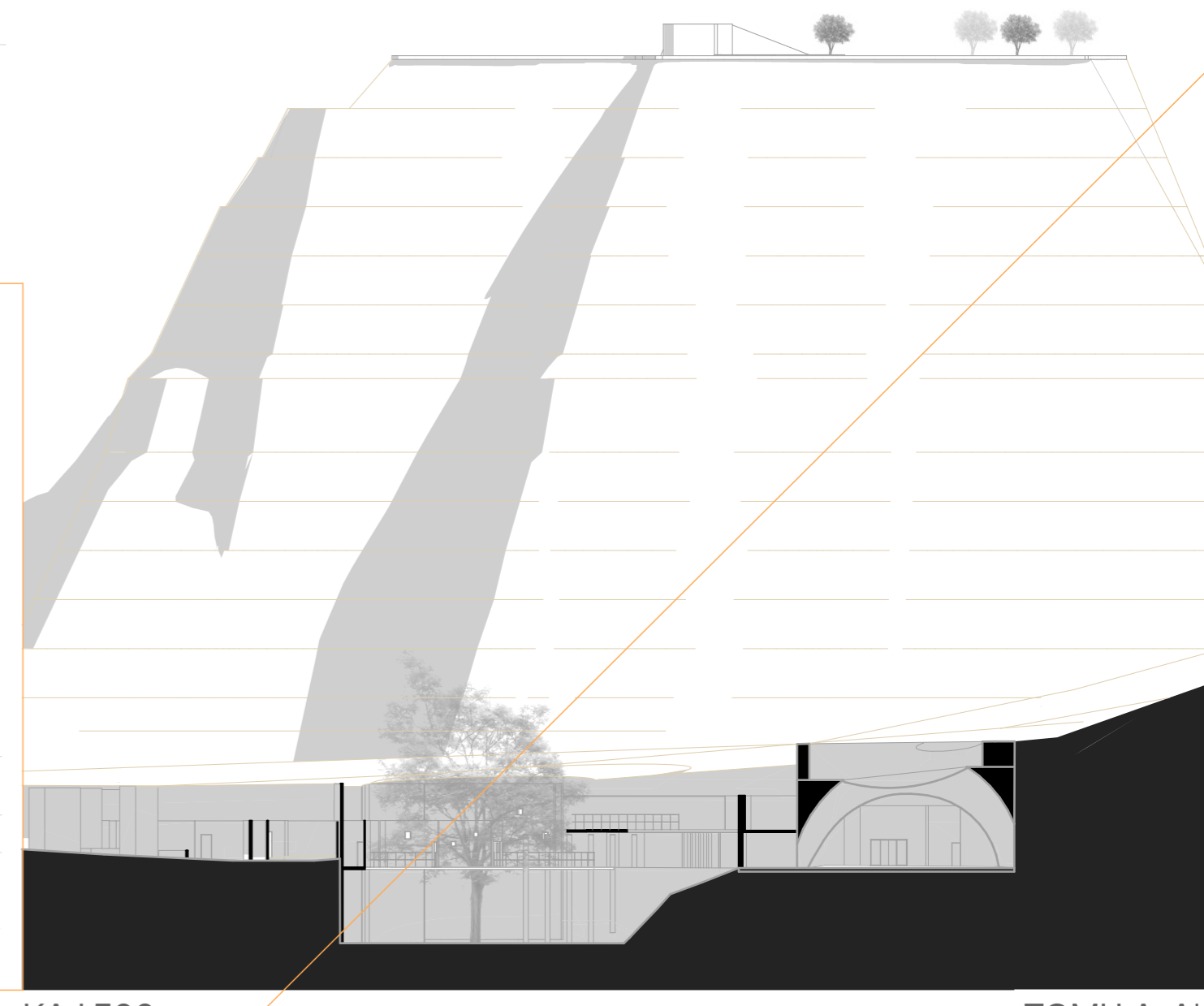
1. ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ-ΚΑΦΕ
2. ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΩΝ
3. ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ-ΘΕΑΤΡΟ
4. ΑΝΟΙΧΤΟ ΘΕΑΤΡΟ
5. ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ ΘΕΑΤΡΟΥ
6. ΕΚΔΟΤΗΡΙΑ-ΚΑΦΕ
7. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
8. ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΣ ΧΩΡΟΣ
9. ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΑ
10. ΜΟΥΣΕΙΟ
11. ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΟΛΛΑΠΛΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ

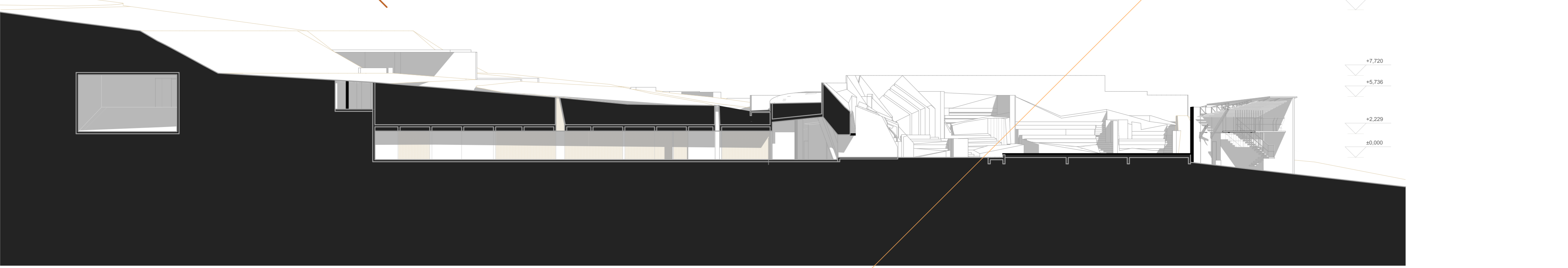
ΔΥΤΙΚΗ ΟΥΨΗ ΚΛ.1:750

ΚΛ.1:500

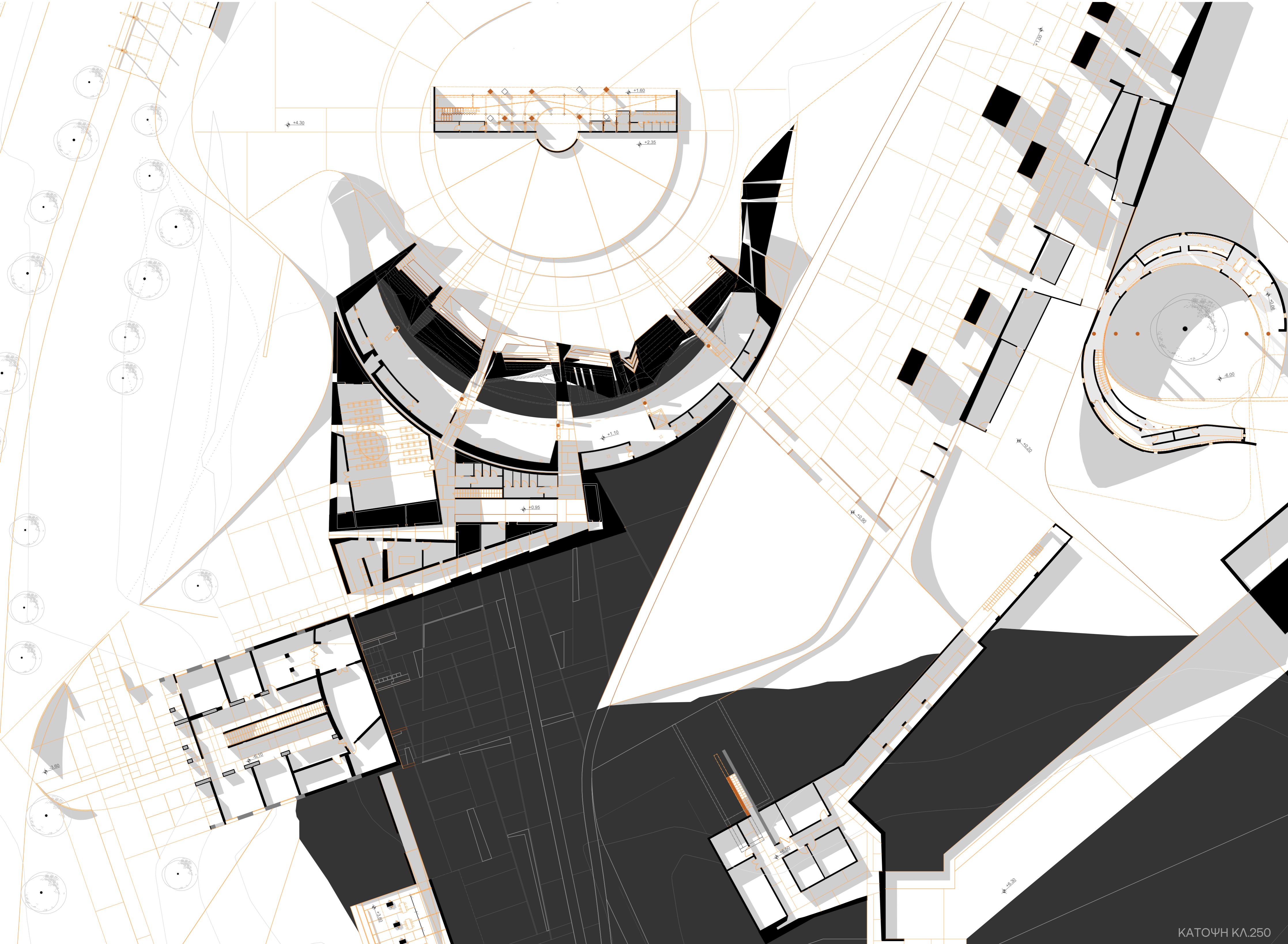

ΤΟΜΗ Α-Α'

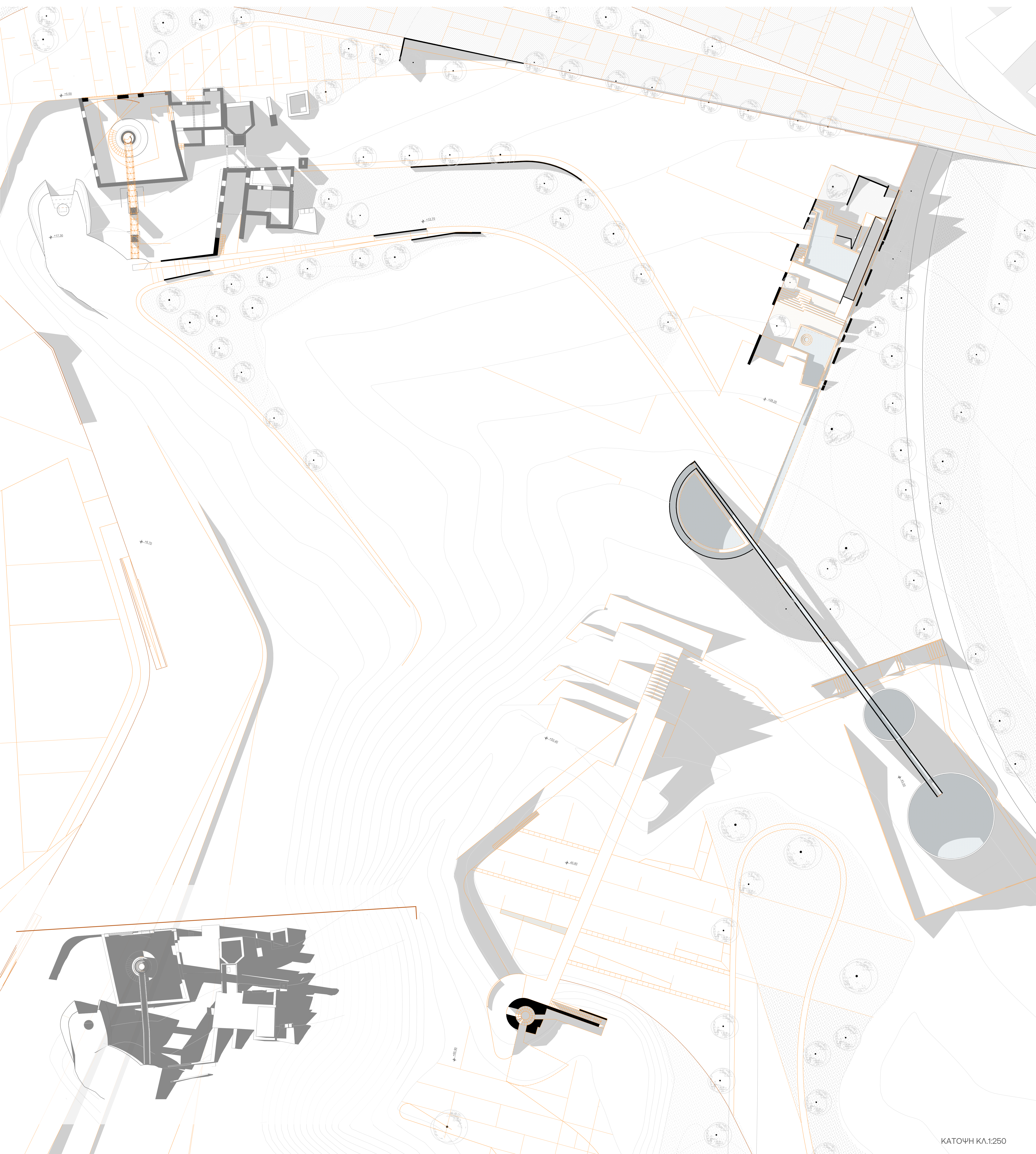

ΚΛ.1:250

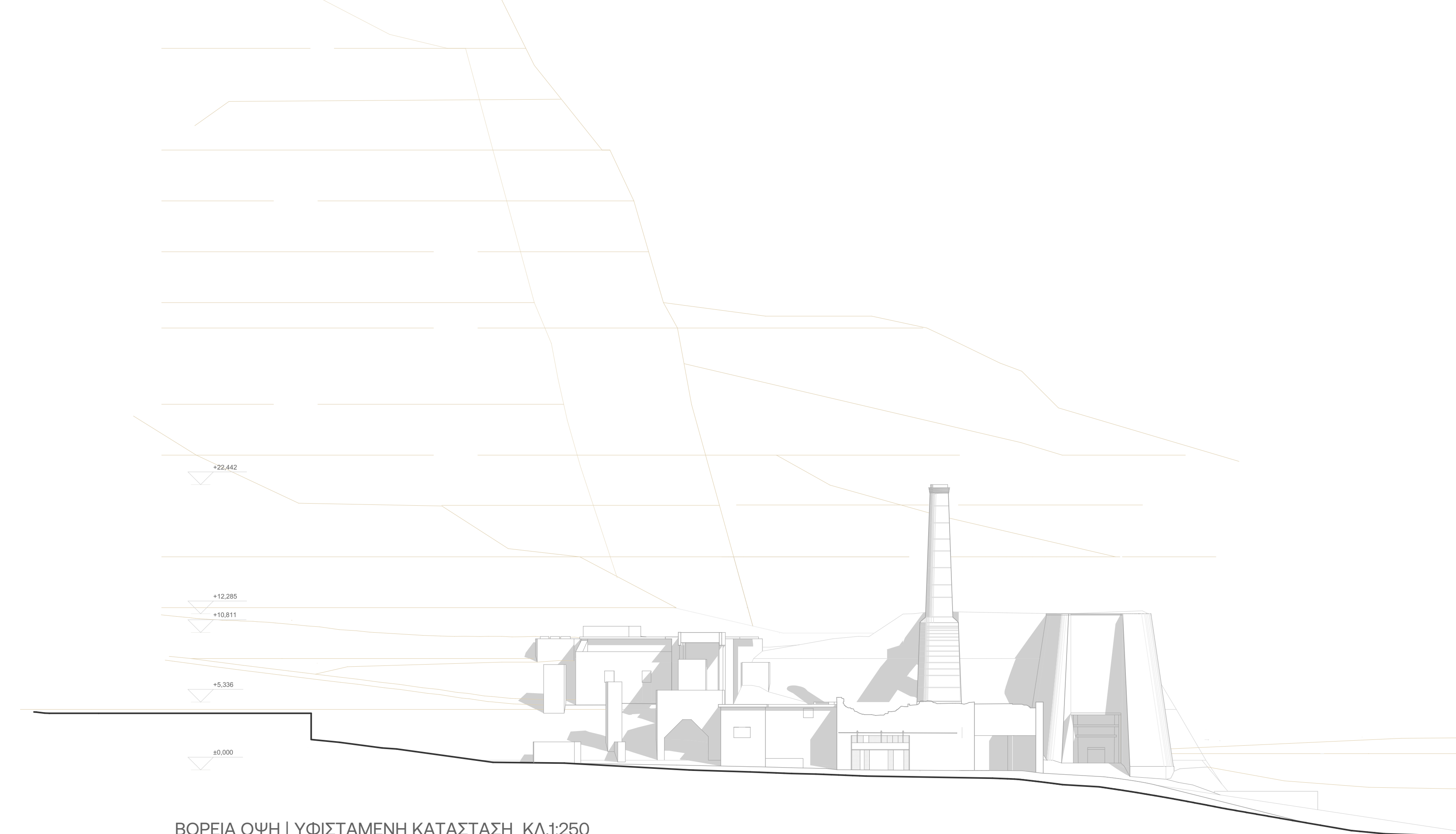
ΤΟΜΗ Β-Β'

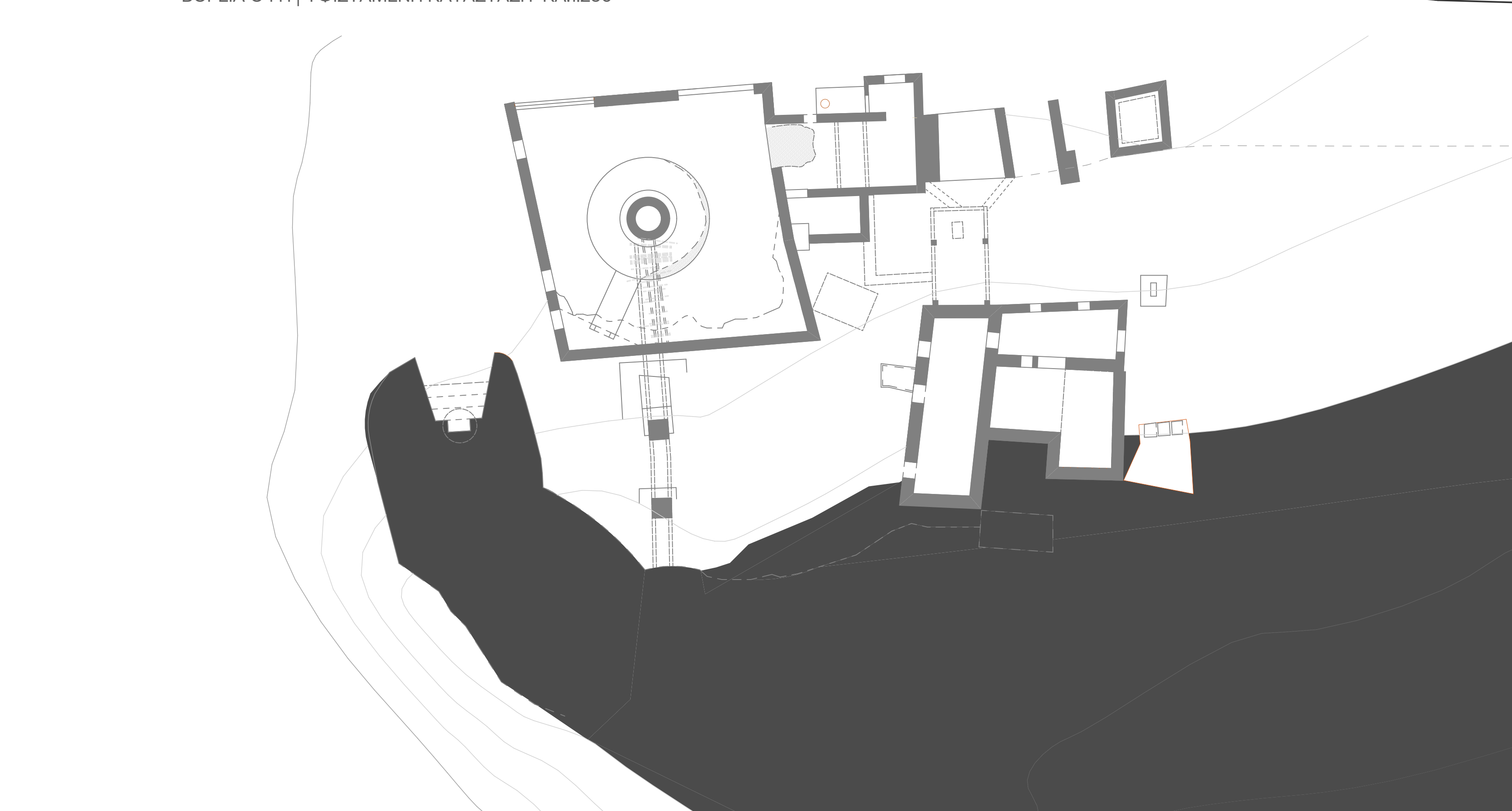
ΚΑΤΟΨΗ ΚΛ.250

ΚΑΤΟΨΗ ΚΛ.1:250

ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ | ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΛ.1:250

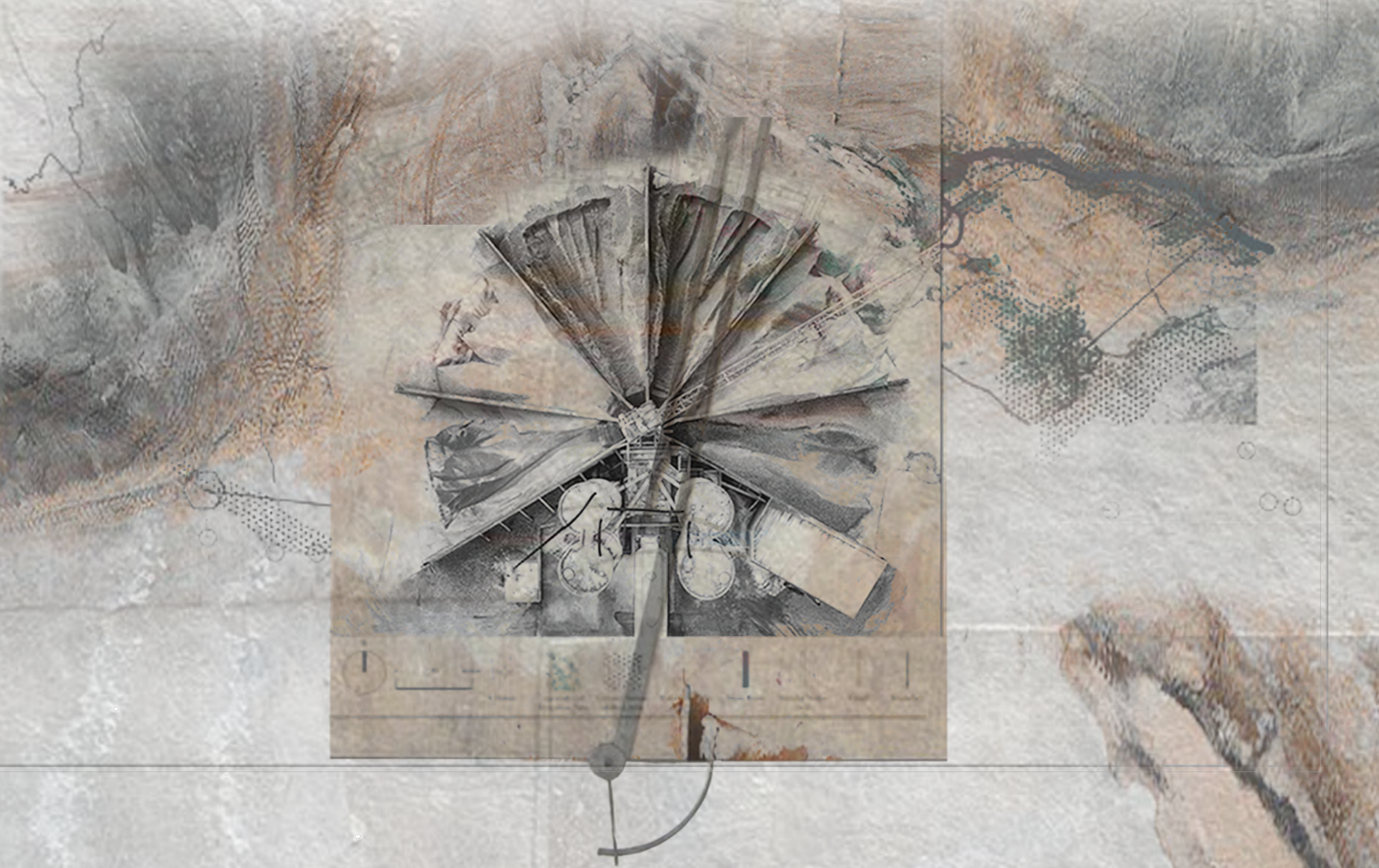
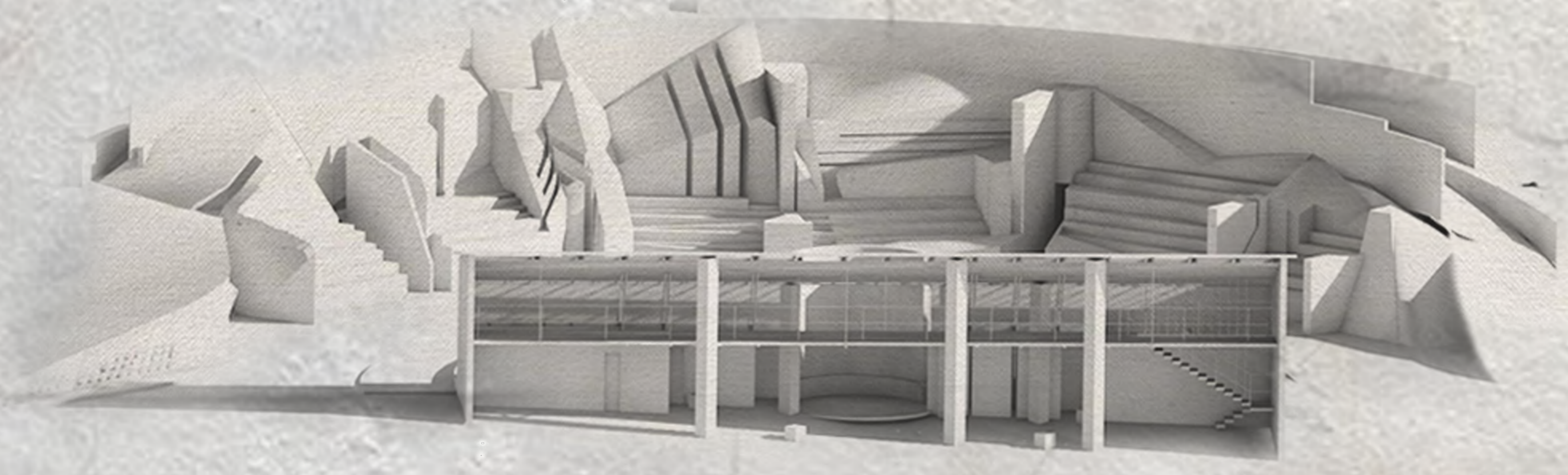

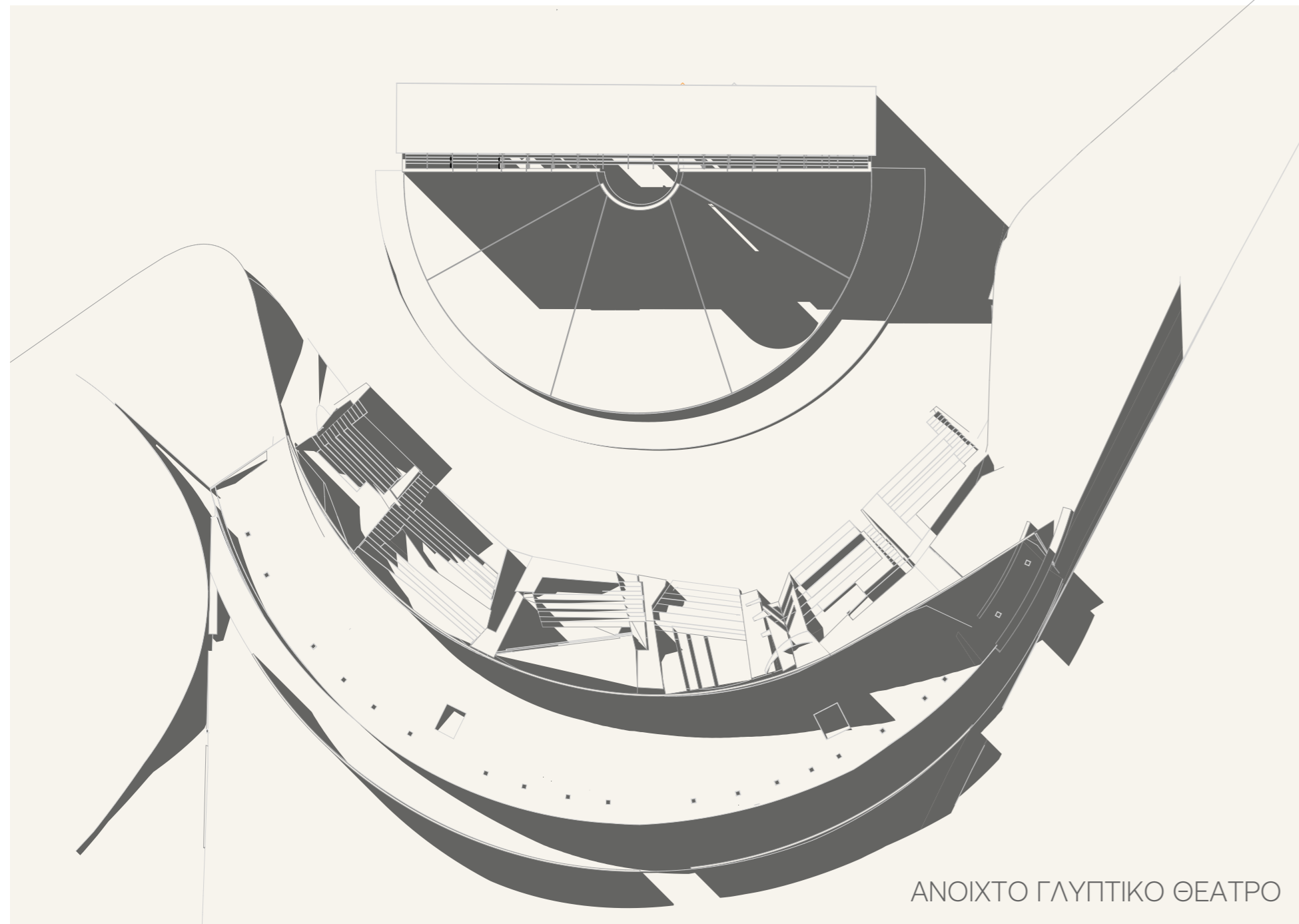
ΚΛ.1:200

ΑΠΟΤΥΠΩΣΗ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΑΣΒΕΣΤΟΚΑΜΙΝΟΥ

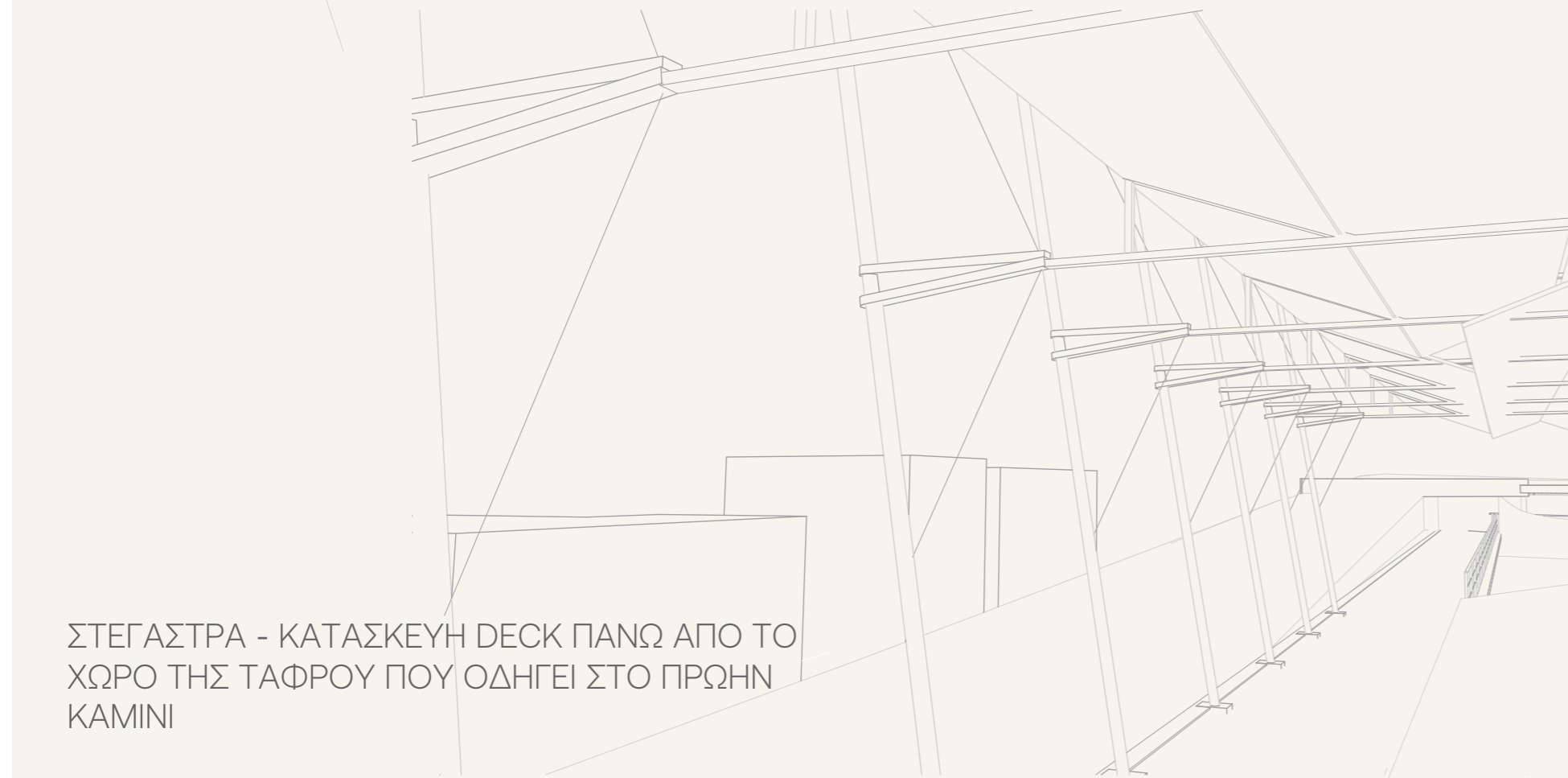

ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ | ΝΕΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΛ.1:250

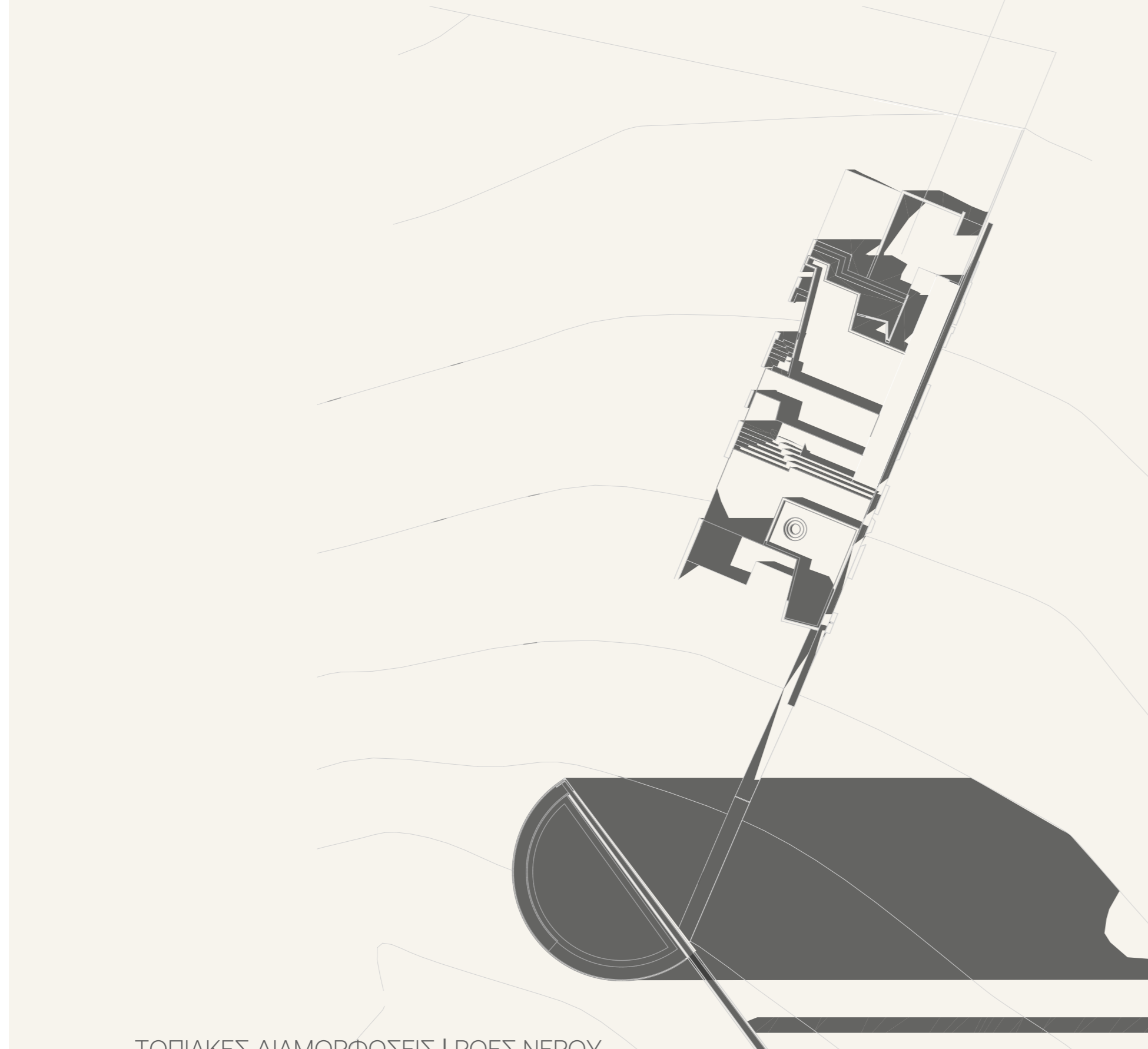

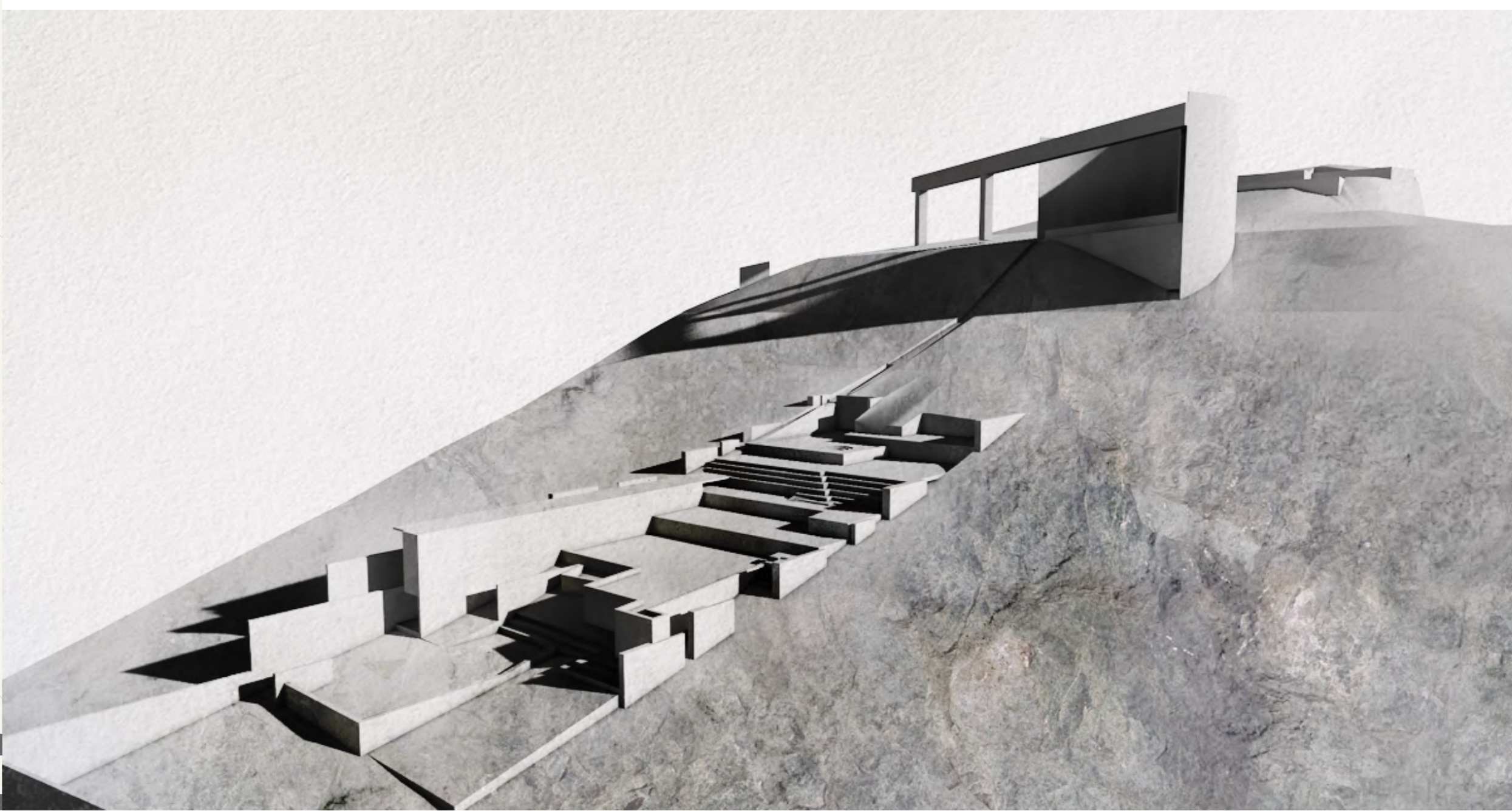
ΑΝΟΙΧΤΟ ΓΛΥΠΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΣΤΕΓΑΣΤΡΑ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ DECK ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΤΑΦΡΟΥ ΠΟΥ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΟ ΠΡΩΗΝ ΚΑΜΙΝΙ

ΤΟΠΙΑΚΕΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ | ΡΟΕΣ ΝΕΡΟΥ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ - ΔΕΞΑΜΕΝΕΣ ΝΕΡΟΥ

